

„Cei care au privilegiul de a ști au datoria de a acționa.” — Albert Einstein

PULSUL GEOSTRATEGIC

Nr. 296 Mai - Iunie 2024 | www.pulsulgeostrategic.ro

SECURITATE ȘI REZILIENȚĂ

**Război rece hibrid,
presiuni non-cinetice și
agresiuni subliminale
cinetice**

Pag. 48

SECURITATE ȘI REZILIENȚĂ

**Înțelegerea securității
naționale - Partea I
Componenta
Securitatea Militară**

Pag. 31

SECURITATE ȘI REZILIENȚĂ

**Europa ar trebui să
învețe din utilizarea
eficientă a bugetului de
apărare al Coreei de
Sud**

Pag. 52

**Inteligența artificială
(IA) în aplicarea legii și
activitățile criminale,
o dilemă cu dublă
utilizare**

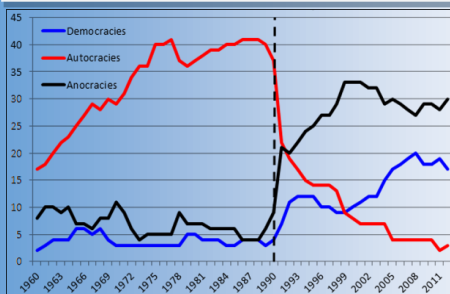
Pag. 07

**Rolul inteligenței
artificiale în modelarea
practicilor moderne de
management strategic**

Pag. 20

CUPRINS

1. EDITORIAL

Anocrația – formă interesantă a evoluției statale analizată și dezbătută, în prezent, în întreaga lume — **Pag.04**

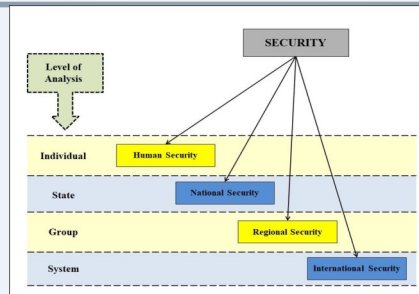
2. INTELIGENȚĂ ARTIFICIALĂ

Inteligența artificială (IA) în aplicarea legii și activitățile ilegale, o dilemă cu dublă utilizare — **Pag.07**

2. INTELIGENȚĂ ARTIFICIALĂ

Rolul inteligenței artificiale în modelarea practicilor moderne de management strategic — **Pag.20**

3. SECURITATE ȘI REZILIEȚĂ

Înțelegerea securității naționale - Partea I Componenta de Securitate Militară — **Pag.31**

3. SECURITATE ȘI REZILIEȚĂ

Dezinformarea: Armă strategică a războiului dintre Israel și Hamas — **Pag.43**

3. SECURITATE ȘI REZILIEȚĂ

Război rece hibrid, presiuni non-cinetice și agresiuni subliminale cinetice – actuale și viitoare provocări pentru NATO și UE — **Pag.48**

3. SECURITATE ȘI REZILIEȚĂ

Europa ar trebui să învețe din utilizarea eficientă a bugetului de apărare al Coreei de Sud — **Pag.52**

3. SECURITATE ȘI REZILIEȚĂ

Viitorul Europei depinde de încetarea puterii monopoliste în mijlocul frământărilor globale — **Pag.56**

3. SECURITATE ȘI REZILIEȚĂ

Managementul situațiilor de urgență și reziliența comunităților prin realitate augmentată (RA) — **Pag.58**

CUPRINS

3. SECURITATE ȘI REZILIENȚĂ

Conflictul din Orientul Mijlociu: impactul privind securitatea și eficiența energetică — **Pag.62**

4. ROMÂNIA

Rolul proeminent al României în atenuarea clivajul Nord-Sud în sistemul multilateral — **Pag.68**

5. SUA

Analiza ecologică a dezbaterii candidaților SUA la președinție: Răspunsul lui Biden și al lui Trump la politicile privind schimbările climatice — **Pag.70**

6. BIRMANIA

Ideologia și geopolitica U Nu în timpul Războiului Rece din Birmania — **Pag.83**

7. NIGERIA

Miliardarii nigerieni din aparatul de securitate, o amenințare la adresa siguranței naționale — **Pag.88**

1. EDITORIAL

Anocrația – formă interesantă a evoluției statale analizată și dezbătută, în prezent, în întreaga lume

Dr. ing. Stelian TEODORESCU

„Învață de la ziua de ieri, trăiește pentru astăzi și spera la ziua de mâine. Cel mai important lucru este să nu te oprești niciodată din întrebat.”

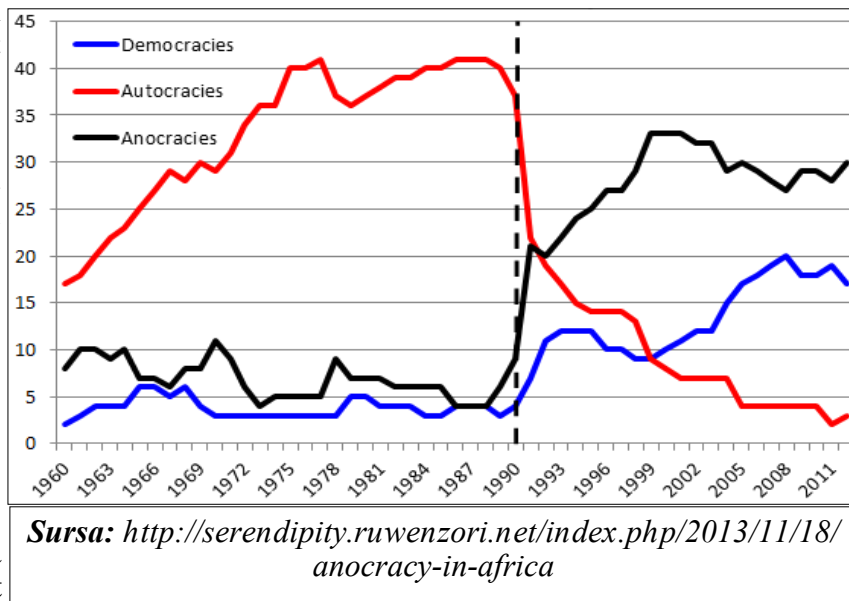
Albert Einstein

De-a lungul istoriei, unele națiuni ale lumii au trecut, au rămas temporar sau chiar au căzut definitiv în autocrație sau dictatură totală. Acum unele state ale lumii sunt democrații, dar alte state trec printr-o formă interesantă a evoluției lor și anume prin anocrații (cvasi-democrații cu trăsături atât ale democrațiilor, cât și ale autocrațiilor) sau pseudo-democrații.

Anocrația sau semi-democrația este o formă de guvernare care este definită în mod vag ca democrație parțială sau ca „regim care combină trăsăturile democratice cu cele autocratice”.

Termenul „semi-democratic” este rezervat regimurilor stabile care combină elemente democratice și autoritare. Savații disting anocrațiile de autocrații și democrații prin capacitatea lor de a menține autoritatea, dinamica politică și agendele politice. Regimurile anocratice au instituții democratice care permit concurență nominală. Astfel de regimuri sunt deosebit de susceptibile la izbucnirea conflictelor armate și la schimbări neașteptate sau adverse în conducere.

Unele dintre aceste națiuni încă riscă să cadă în capcana dictaturii. Au de ales, dar întrebarea este: ce vor face? Este foarte clar acum că la nivel mondial se discută din ce în ce mai mult despre starea actuală și evoluția guvernării în diverse părți ale lumii, cum apar autocrații și ce se poate face, în special în sistemele noastre educaționale, pentru a preveni apariția lor.

Definiția operațională a anocrației este utilizată pe scară largă de cercetătorii Monty G. Marshall și Benjamin R. Cole de la Centrul pentru Pace Sistemică¹ și această definiție a fost diseminată pe scară largă prin seria de date politice. Acest set de date își propune să măsoare democrația în diferite state și folosește anocrația ca una dintre clasificările sale pentru tipul de regim existent.

Regimurile anocratice sunt cunoscute și ca regimuri hibride. Acestea combină puterile autoritare cu unele practici democratice, de exemplu organizarea de alegeri care sunt competitive într-o oarecare măsură. Într-o anocrație închisă, concurenții sunt atrași din elita existentă, iar într-o anocrație deschisă, concurează și alții. Numărul regimurilor anocratice a crescut constant de-a lungul timpului, cel mai notabil salt având loc după sfârșitul Războiului Rece. Din 1989 până în 2013, numărul anocrațiilor a crescut de la 30 la 53².

Întărirea democrației, care, potrivit Freedom House³, se află într-un declin constant pe termen lung, trebuie să fie o prioritate pentru pregătirea și educația tinerilor de astăzi. Pentru unii oameni din întreaga lume, nu mai există o alegere între democrație, autocrație sau ceva intermediar. Au ales drumul lor sau drumul a fost ales pentru ei. Idealul liderilor distopici este să ascundă de concetățenii lor cât de rea a devenit națiunea în care trăiesc. Cetățenilor li se va spune în mod constant că, de fapt, în orice alt loc este mai rău.

Așadar, putem spune că dezinformarea este o a doua natură a evoluției pentru diverși lideri. Într-o dictatură, scopul este de a forța pe toată lumea să creadă linia dictatorială, într-un context favorabil caracterizat de lipsă de experiență, gândire critică sau curaj de a gândi altfel.

Într-un astfel de context, putem spune că există democrații și „democrații”. Adică, există multe state intermediare. Posibilitățile sunt infinite, motiv pentru care studiul posibilităților este foarte important. Multe națiuni pot ajunge să fie clasificate ca state intermediare, chiar dacă ne place sau nu, istoria a demonstrat existența unor astfel de evoluții.

Unele țări sunt, în cea mai mare parte, democrații pline, dar imperfecte. În astfel de țări, fiecare individ eligibil să voteze are, cel puțin teoretic, o voce egală în modul în care este condusă națiunea. Într-o democrație adevărată, toți adulții care sunt cetățeni – de obicei oricine născut în țară sau naturalizat – au un singur vot și toate voturile contează în mod egal.

Există, de asemenea, diverse forme de cvasi-democrații, care pot avea caracteristici ale aspectului de suprafață al democrațiilor, dar nu sunt cu adevărat democratice. Aceste diverse forme de cvasi-democrații sunt uneori denumite „anocrații”. De obicei, sunt democrații în declin care încep să capete caracteristici autocratice.

Moghaddam (2018) a subliniat că în continuumul dintre democrație și dictatură, schimbarea poate lua trei forme. Schimbarea poate avea loc în absența oricărei modificări fie a legilor, fie a normelor informale. Sau schimbarea poate avea loc în normele informale sau prin modificări ale legilor. După cum subliniază Moghaddam (2018), chiar și țările care par foarte diferite din punct de vedere ideologic, cum ar fi China și Statele Unite, pot fi la rădăcini mai puțin diferite decât par. Mai mult decât atât, chiar și atunci când există revoluții, este greu să se instaureze imediat democrația pentru că este nevoie de (a) lideri revoluționari care sunt dispuși să facă acest lucru – și acest lucru este rar; (b) elite care sunt dispuse să predea puterea oamenilor; (c) lideri străini care sunt dispuși să se abțină de la intervenția în dezvoltarea democrației și (d) o populație care este pregătită pentru democrație (Moghaddam, 2018).

În timp ce Moghaddam (2018) consideră că este nevoie de un set specific de caracteristici pentru ca oamenii să îmbrățișeze democrația, De Saint-Laurent și Glaveanu (2018) sugerează că este de preferat o

¹Centrul este implicat în cercetări inovatoare, macro-comparative, axate pe problema violenței politice în contextul structural al sistemului global dinamic, adică analiza sistemelor societale globale. Centrul sprijină cercetarea științifică, colectarea de date și analiza cantitativă în multe domenii legate de problema fundamentală a violenței politice atât în relațiile sociale umane, cât și în dezvoltarea societății. Accentul cercetării CSP este pe posibilitatea unui management integrat pentru toate tipurile de conflicte societale și sistemică și pe durabilitatea păcii sistemice. Recunoscând că fundamentul guvernării democratice liberale este un public informat și activ, Centrul produce resurse de informații globale și monitorizează și raportează în mod regulat tendințele generale ale performanței sistemului societal, la nivel global, regional și de stat de analiză în dimensiunile cheie de conflict, guvernare și dezvoltare (umană și fizică).

²<https://en.wikipedia.org/wiki/Anocracy>

³Freedom House se bazează pe convingerea de bază că libertatea înflorește în națiunile democratice, unde guvernele sunt responsabile în fața poporului lor. Freedom House evaluează accesul oamenilor la drepturile politice și libertățile civile din 210 de țări și teritorii prin raportul său anual Freedom in the World. Libertățile individuale – de la dreptul de vot la libertatea de exprimare și egalitatea în fața legii – pot fi afectate de actori statali sau nestatali.

abordare mai fluidă, deoarece caracteristicile apar din interacțiunea unei forme date de guvern cu mediul cultural în care apare.

Cvasi-democrațiile, adică anocrațiile, pot deveni pseudo-democrații, sau democrații doar cu numele. Astăzi, aceste pseudo-democrații includ țări unde există o puternică suprimare a mass-media de opoziție, întemnițarea oponenților și „oameni puternici” care continuă să fie „realeși” în alegeri nedemocratice și truate. Oamenii din pseudo-democrații pot avea încă ocazia să aleagă un viitor mai bun, dar să facă acest lucru va fi o provocare.

Sub anocrație în termeni de libertate se află autocrația, care poate lua una dintre cele trei forme care se suprapun adesea - oligarhie, dictatură și fascism. În oligarhie, un grup mic de oameni păstrează controlul asupra guvernului și pot face, mai mult sau mai puțin, ceea ce doresc. Rusia părea a fi o oligarhie până la debutul războiului din Ucraina, care a arătat că este mult mai aproape de dictatură. Acesta este lucrul uimitor: oamenii votează adesea pentru ceea ce nu spun niciodată că și-ar dori și nu votează pentru ceea ce spun că își doresc (Thomson-DeVeaux, 2019).

Corelația ridicată dintre regimurile anocratice și abuzurile de încălcare a drepturilor omului denotă progresia neliniară în tranziția unei țări de la o autocrație la o democrație. În general, încălcările drepturilor omului scad substanțial atunci când se atinge un anumit prag de democrație deplină. Cu toate acestea, încălcările drepturilor omului tind să rămână aceleași sau chiar să crească pe măsură ce țările trec de la un regim autocratic la unul anocratic. Încălcările includ tortura, brutalitatea poliției, sclavia, discriminarea, procesele neloiale și libertatea de exprimare restricționată. Cercetările au arătat că protestele politice, cum ar fi cele care au avut loc în timpul Primăverii Arabe, duc în general la o creștere a încălcărilor drepturilor omului, deoarece guvernul existent încearcă să-și păstreze puterea și influența asupra opoziției guvernamentale.

În raportul său anual Freedom in the World, Freedom House a marcat încălcările libertăților civile ale statelor pe o scară de șapte puncte, cu un scor de șapte reprezentând cel mai mare procent de încălcări. Freedom House a definit încălcarea libertății civile ca fiind încălcarea libertății de exprimare, a drepturilor de asociere și organizaționale, a statului de drept și a drepturilor individuale. Majoritatea democrațiilor consolidate au primit scoruri de unu, dar aproape toate anocrațiile au primit un punctaj între patru și șase din cauza procentului ridicat de încălcări ale libertăților civile în majoritatea regimurilor anocratice.

Concluzionând putem spune că, instabilitatea regimurilor anocratice face ca încălcările drepturilor omului să fie semnificativ mai mari în cadrul anocrațiilor decât în regimurile democratice. Conform Atlasului de risc pentru drepturile omului din 2014 al lui Maplecroft⁴ (Verisk Maplecroft este o companie globală de informații privind riscurile, care oferă date și perspective asupra problemelor de durabilitate, reziliență și ESG⁵), opt dintre primele zece țări care încalcă cele mai grav drepturile omului sunt anocrații. În plus, raportul a clasificat fiecare anocrație actuală ca fiind „la risc” sau la „risc extrem” de încălcare a drepturilor omului.

⁴<https://www.maplecroft.com/>

⁵În ultimii ani, conceptul de ESG (Environmental, Social, Governance) a devenit din ce în ce mai prezent în lumea afacerilor și în discuțiile despre investiții. ESG reprezintă o abreviere pentru trei categorii esențiale care măsoară impactul unei companii sau a unui business asupra mediului înconjurător, relațiile sale sociale și calitatea serviciilor și a organizării interne. Orice antreprenor și businessman trebuie să înțeleagă ce este ESG și de ce a devenit atât de important în lumea afacerilor, descoperind impactul semnificativ pe care conceptul îl are asupra deciziilor de investiții și asupra comportamentului din interiorul firmei.

2. INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ

Inteligența artificială (IA) în aplicarea legii și activitățile ilegale, o dilemă cu dublă utilizare

Dr. Mohamed MLILESS (Maroc)

Abstract

Acest articol analizează dilema cu dublă utilizare a inteligenței artificiale în domeniul aplicării legii și al activităților ilegale. Prima secțiune explorează potențiala utilizare eronată a inteligenței artificiale în amplificarea activităților ilegale. În acest scop, vor fi adoptate multe elemente pentru a explica aspectele mai întunecate ale inteligenței artificiale, discutând despre potențiala exploatare a acesteia în scopuri rău intenționate. Aceasta include generarea de conținut fals, automatizarea atacurilor de inginerie socială, evaziunea sistemelor de securitate, executarea atacurilor ransomware, poluarea datelor și accesul neautorizat la dispozitivele securizate de inteligență artificială. Fiecare dintre aceste domenii prezintă provocări și amenințări unice la adresa securității și confidențialității, subliniind necesitatea unor contramăsuri puternice. A doua secțiune despre rolul inteligenței artificiale în îmbunătățirea serviciilor de aplicare a legii oferă o perspectivă mai optimistă asupra potențialului inteligenței artificiale. Se discută despre modul în care inteligența artificială poate spori eficiența și acuratețea, poate reduce erorile și părtinirile umane, poate îmbunătăți procesul decizional, poate optimiza alocarea resurselor, poate consolida legăturile cu comunitatea și siguranța publică și poate contribui la reducerea criminalității. Cu toate acestea, aceste beneficii vin cu propriul set de provocări, în special în ceea ce privește asigurarea echității, transparenței și răspunderii în sistemele de inteligență artificială. În mod colectiv, aceste două secțiuni luminează relația complexă și cu mai multe fațete dintre inteligența artificială, forțele de ordine și activitățile ilegale. Aceștia subliniază necesitatea unei abordări echilibrate care să maximizeze beneficiile inteligenței artificiale, minimizând în același timp potențiala utilizare greșită a acesteia, subliniind importanța acestei probleme în peisajul digital contemporan.

Sursa: <https://theguardian.com/artificial-intelligence-and-cyber-crime-facing-new-threats-and-challenges/>

Introducere

Inteligența artificială (IA) se referă la simularea inteligenței umane de mașini care sunt programate să gândească și să acționeze ca oamenii (Fuster & Universiteit, 2020). Acest lucru se realizează prin colectarea de

date, capacitatea de a învăța din acele date și implementarea unei îmbunătățiri continue, iterative, cu rezultate precise (Rigano, 2019).

În serviciile de aplicare a legii (LES), IA limitativă este folosită în principal pentru a automatiza sarcinile manuale, pentru a ajuta personalul să găsească rapid informații și pentru a emite predicții mai detaliate și mai oportune, printre altele. Datorită progreselor tehnologiei și vitezei de procesare din ultimii ani, precum și reducerii costurilor unor astfel de tehnologii, IA a devenit din ce în ce mai mult un instrument popular și benefic în cadrul LES (Interpol, 2023, 2024). Cu toate acestea, implementarea tehnologiilor IA în sistemele juridice penale și civile, LES și instituțiile de corecție aduc în discuție o serie de elemente care trebuie luate în considerare pentru a se asigura că astfel de soluții sunt implementate într-un mod echitabil, transparent și responsabil (FutureWebAI, 2023). Aceasta include asigurarea faptului că tehnologiile în cauză sunt sigure și de încredere, că deciziile luate de IA sunt supravegheate de personal uman și că datele utilizate pentru formarea modelelor IA sunt ele însele fiabile, imparțiale și supuse nivelurilor adecvate de securitate cibernetică (Rigano, 2019). Astfel de considerații vor fi explorate mai târziu în acest document. Dacă IA poate aduce beneficii semnificative LES în mai multe moduri, IA ar putea fi folosită și pentru a intensifica activitățile ilegale. Inteligența artificială a fost o forță transformatoare în diferite sectoare, inclusiv LES, unde a fost folosită pentru a îmbunătăți eficiența și eficacitatea (Smith & Anderson, 2018). Cu toate acestea, aceeași tehnologie care este utilizată pentru a îmbunătăți LES ar putea fi, de asemenea, exploatată pentru a intensifica activitățile ilegale (Brundage și colab., 20118). Această natură cu dublă utilizare a IA dă naștere la provocări semnificative pentru societate și necesită o înțelegere cuprinzătoare a unei eventuale utilizări greșite (Bostrom, 2014). Acest articol își propune să exploreze această latură mai întunecată a IA, concentrându-se pe modul în care ar putea fi folosită pentru a facilita activitățile ilegale.

În cele din urmă, natura iterativă a IA, în care modelele se pot îmbunătăți în timp și își pot schimba eficient rezultatele recomandate în viitor, înseamnă că trecerea de la o abordare bazată pe reguli la astfel de decizii, rezultate de IA, la un mod mai dinamic de lucru necesită o schimbare semnificativă a culturii în LES (Universitatea de Stat din Carolina de Nord, 2023).

1. Potențiala utilizare greșită a IA în creșterea activităților ilegale

Prima componentă a acestui articol investighează eventuala utilizare abuzivă a inteligenței artificiale în activitatea ilegală. În acest scop, vor fi folosite diverse elemente pentru a explica aspectele mai întunecate ale IA, inclusiv potențialul său de exploatare dăunătoare. Aceasta include crearea de materiale false, automatizarea atacurilor de inginerie socială, sustragerea sistemelor de securitate, efectuarea de atacuri ransomware, poluarea datelor și obținerea accesului neautorizat la echipamentele securizate prin inteligență artificială. Fiecare dintre aceste domenii prezintă probleme și amenințări distincte la adresa securității și confidențialității, subliniind importanța soluțiilor puternice.

1.1. Conținut fals generat de IA

Inteligența artificială poate fi folosită abuziv în activități ilegale în mai multe moduri. De exemplu, conținutul fals generat de inteligență artificială, cum ar fi deepfake-urile, ar putea înlocui imagini sau videoclipuri cu aspect realist ale oamenilor pentru a-i prezenta pe oameni spunând sau făcând lucruri pe care nu le-au făcut niciodată (Caldwell, 2020). Utilizarea abuzivă a inteligenței artificiale în activități ilegale, în special crearea de conținut fals generat de inteligență artificială sau „deepfakes”, este o preocupare tot mai mare. Deepfake-urile, mediile sintetice în care o persoană dintr-o imagine sau un videoclip existent este înlocuită cu asemănarea altcuiva, pot fi folosite în diferite activități ilegale, cum ar fi hărțuirea, extorcarea, fraudă, falsificarea identităților, pornografie neconsensuală și răspândirea dezinformării (Velasco, 2022). Aceste provocări ridică probleme semnificative pentru LES și societate, necesitând dezvoltarea de strategii și tehnologii eficiente pentru detectarea și combaterea utilizării rău intenționate a IA. Aceasta include îmbunătățirea abilităților LES, dezvoltarea de software de detectare a falsurilor profunde și crearea de politici și reglementări pentru a aborda aceste probleme (Cornelia, 2022). Deși IA poate fi utilizată greșit, are și potențial pozitiv în multe domenii, inclusiv în prevenirea și detectarea criminalității, necesitând astfel o abordare echilibrată care să maximizeze beneficiile IA, minimizând în același timp riscurile acesteia (Blauth, 2022).

1.2. Automatizarea atacurilor de inginerie socială

Inteligența artificială (AI) în atacurile automate de inginerie socială dă naștere la provocări semnificative pentru măsurile tradiționale de securitate. Inteligența artificială (IA) este folosită de actori rău intenționați pentru a automatiza și îmbunătăți tehnicile de inginerie socială, făcându-le mai complexe și mai dificil de identificat (Arntz, 2023; Portman, 2023; Fox, 2023). Seturile de date la scară largă pot fi folosite pentru a antrena algoritmi de inteligență artificială pentru a imita comportamentul uman, păcălind oamenii să dezvăluie informații private sau să se implice în activități ilegale (Whittle, 2021; Botes, 2023). Acest lucru a făcut posibilă crearea de e-mailuri de phishing care sunt incredibil de convingătoare, mesaje care sunt personalizate pentru anumiți destinatari și chiar și chatbots¹ și asistenți virtuali bazați pe inteligență artificială care pot conversa cu utilizatorii în timp real (Sjouwerman, 2023; Graves, 2023; Ienca, 2023). Având în vedere că pot viza instituții financiare, agenții guvernamentale, infrastructură vitală și alte entități de mare valoare, aceste atacuri automate de inginerie socială prezintă un risc serios (Sakhnini și colab., 2023; Fares și colab., 2023; Schmitt, 2022; Schmitt & Flechais, 2023). Deși IA poate fi dăunătoare, atunci când este aplicată în mod sensibil și moral, poate fi și benefică (Sarker, 2021).

Organizațiile trebuie să adopte o strategie pe mai multe direcții pentru a contracara aceste amenințări dinamice, care include punerea în aplicare a modelelor de securitate și a contramăsurilor, cum ar fi generarea automată de contramăsuri și modelele de securitate de inginerie socială (Salahdine & Kaabouch, 2019). Pentru a reduce riscurile prezentate de aceste atacuri sofisticate, este, de asemenea, important să promovăm o cultură a scepticismului, să verificăm informațiile și să folosim inteligența artificială pentru apărare (Alkhalil, 2021; TESSIAN, 2023; Luo, 2011).

1.3. Evadarea sistemelor de securitate

Inteligența artificială poate fi folosită pentru a evita sistemele de securitate, cum ar fi recunoașterea imaginilor și biometria vocii (Caldwell, 2020). Evadarea sistemelor de securitate este un domeniu complex și în evoluție, care cuprinde o serie de tehnici și strategii care vizează ocolirea diferitelor măsuri de securitate. În lumea interconectată de astăzi, în care încălcările de date și amenințările cibernetice sunt predominante, capacitatea de a evita sistemele de securitate a devenit o abilitate esențială atât pentru hackerii rău intenționați, cât și pentru profesioniștii în securitate cibernetică. De la exploatarea vulnerabilităților din software până la tactici de inginerie socială, peisajul evaziunii securității este cu mai multe fațete și se adaptează constant la noile tehnologii și apărare. Înțelegerea metodelor utilizate pentru a evita sistemele de securitate este esențială pentru protejarea informațiilor sensibile și pentru a rămâne în fața potențialelor amenințări într-o era din ce în ce mai digitală.

1.4. Atacurile cu răscumpărare

În Caldwell (2020) se menționează că IA a fost folosită pentru a face atacurile ransomware mai eficiente prin țintirea inteligență și evitarea detectării. Potrivit Centrului Național de Securitate Cibernetică, ransomware-ul este un fel de software care criptează fișierele și vă împiedică să le accesați. O organizație criminală va cere apoi o răscumpărare în schimbul decriptării. Atacurile ransomware au apărut ca o formă răspândită și dăunătoare de amenințare cibernetică, caracterizată prin programe malware care blochează accesul la datele sau la sistemul unei victime, de obicei prin criptarea fișierelor și cerând o răscumpărare pentru eliberarea acestora. Aceste atacuri au cunoscut o creștere semnificativă în ultimii ani, diverse variante de ransomware fiind dezvoltate și implementate în atacuri în diferite sectoare (Kaspersky, n.d.). Pandemia de COVID-19 a alimentat și mai mult creșterea incidentelor ransomware, exploatarea vulnerabilităților create de trecerea rapidă la mediile de lucru la distanță.

Infactorii cibernetici folosesc o varietate de strategii pentru a efectua atacuri ransomware, inclusiv e-

¹Un chatbot (inițial chatterbot) este o aplicație software sau o interfață web care este concepută pentru a imita conversația umană prin interacțiuni text sau vocale. Chatbot-urile moderne sunt de obicei online și folosesc sisteme generative de inteligență artificială care sunt capabile să mențină o conversație cu un utilizator în limbaj natural și să simuleze modul în care un om s-ar comporta ca partener de conversație. Astfel de chatboți folosesc adesea învățarea profundă și procesarea limbajului natural, dar chatbot-uri mai simple există de zeci de ani.

mailuri de phishing, vulnerabilități software și exploatarea Protocolului Desktop la distanță (Aver, 2022; Blue Goat Cyber, n.d.; Palo Alto Networks, n.d.). La infectare, victimele se confruntă cu alegerea de a plăti răscumpărarea, de a încerca să elimine malware-ul sau de a reporni dispozitivul. Repercusiunile financiare ale atacurilor ransomware sunt semnificative, organizațiile suportând o pierdere medie de 4,35 milioane USD per incident (J.P. Morgan, n.d.; Huang, 2023; Toulas, 2024). Este demn de remarcat faptul că atacurile ransomware au vizat infrastructura critică, cum ar fi spitalele, ducând la întreruperi ale serviciilor și compromiterea datelor sensibile (CISA, 2023; Sabin, 2024).

Cea mai eficientă apărare împotriva atacurilor ransomware este prevenirea, care subliniază importanța practicilor solide de igienă cibernetică, cum ar fi actualizări regulate de software, scanarea vulnerabilităților, backup-uri criptate offline și raportarea incidentelor către LES - cum ar fi Agenția de securitate cibernetică și a infrastructurii (CISA, NIST, 2021). Soluțiile anti-ransomware sunt esențiale în detectarea și atenuarea acestor atacuri. Pe măsură ce ransomware-ul continuă să evolueze, prezentând riscuri substanțiale atât pentru indivizi, cât și pentru organizații (Fortinet, 2023; Trend Micro, 2023; Razauilla, 2023), măsurile proactive și o conștientizare sporită sunt cruciale în atenuarea impactului acestor amenințări cibernetice răuvoitoare (Agence Nationale de la Sécurité des Systèmes D'information (ANSSI), 2021).

1.5. Poluarea datelor

În ceea ce privește poluarea datelor, IA poate fi folosită pentru a identifica punctele moarte în regulile de detectare și pentru a polua datele pentru a face atacurile mai eficiente (Caldwell, 2020). Poluarea datelor, un concept analog cu poluarea mediului, se referă la contaminarea ecosistemelor digitale cu „emisii de date” dăunătoare care perturbă instituțiile sociale și interesele publice (Hasselbalch, 2022). Acest fenomen capătă o relevanță din ce în ce mai mare în era datelor mari și IA, unde utilizarea greșită și manipularea datelor pot avea consecințe extinse (Ben-Shahar, 2019). Poluarea datelor se poate manifesta într-o multitudine de forme, cum ar fi informații inexacte sau înșelătoare, analize distorsionate și algoritmi IA părtinitori. Implicațiile poluării datelor transcend preocupările individuale privind confidențialitatea, având un impact asupra ecosistemelor și bunurilor publice întregi (Programul Națiunilor Unite pentru Mediu, 2020; Li & Huang, 2023). Combaterea poluării datelor necesită o abordare cu mai multe fațete care să includă cadre de reglementare, mecanisme de transparență și acțiuni corective pentru atenuarea impactului acesteia. Așa cum poluarea industrială a necesitat legi și reglementări de mediu, poluarea datelor necesită structuri de guvernare similare pentru a proteja interesele publice și a asigura integritatea sistemelor digitale. Înțelegând dinamica puterii și a intereselor care modelează poluarea datelor, părțile interesate pot lucra spre o abordare durabilă a gestionării datelor în era digitală.

1.6. Intrarea în dispozitive securizate de IA

Inteligența artificială a revoluționat multe părți ale vieții noastre, inclusiv securitatea. Cu toate acestea, este esențial să recunoaștem că, în timp ce tehnologia IA îmbunătățește siguranța și eficiența, poate fi folosit și din motive negative. Cu alte cuvinte, dispozitivele securizate prin recunoaștere facială sau alte tehnologii IA pot fi împărțite folosind tehnici IA avansate. Intrarea în dispozitive securizate de inteligența artificială reprezintă o provocare unică datorită complexității și adaptivității sistemelor IA. Actorii rău intenționați pot folosi IA pentru a îmbunătăți eficacitatea tehnicilor tradiționale de atac, cum ar fi ghicirea parolilor, sau pot dezvolta tipuri complet noi de atacuri, cum ar fi încorporarea capabilităților IA în malware pentru a evita detectarea (Ciancaglini, 2020). În plus, inteligența artificială poate fi folosită pentru a crea identități sau personaje false convingătoare, cunoscute sub denumirea de falsuri profunde, care pot fi folosite pentru a efectua atacuri de inginerie socială (Roberts, 2023). Mai mult, IA poate fi folosită pentru a genera atacuri personalizate adaptate unor ținte specifice, ceea ce face apărarea mai dificilă (Caldwell, 2020). Pe măsură ce IA devine mai omniprezentă, securizarea dispozitivelor împotriva acestor amenințări emergente va necesita inovare și adaptare continuă în strategiile de securitate cibernetică de către LES (Comiter, 2019). Deși aceste potențiale utilizări greșite ale IA sunt îngrijorătoare, este important de reținut că IA este utilizată pe scară largă în prevenirea și detectarea criminalității (Caldwell, 2020). Pe măsură ce tehnologia IA se extinde în capacitate și implementare, la fel se întâmplă și cu riscurile exploatarei criminale. Prin urmare, Caldwell et al. sugerează că este esențial să se continue cercetarea și dezvoltarea în domeniul securității IA pentru a atenua aceste riscuri.

În domeniul LES, pe măsură ce societatea noastră încorporează tehnologia progresivă, înțelegerea și atenuarea amenințării emergente ale atacurilor de inginerie socială îmbunătățite de IA devine imperativă. Examinând complexitatea și implicațiile acestor atacuri, recunoaștem provocările pe care IA le impune capacităților globale LES. Este esențial ca aceste servicii să își adapteze tehnicile pentru a contracara utilizarea ilegală a IA și pentru a amplifica gradul de conștientizare în rândul profesioniștilor din domeniu și al publicului larg. Aceste cunoștințe oferă indivizilor și comunităților instrumentele necesare pentru a se proteja împotriva amenințării crescânde reprezentate de strategiile de inginerie socială bazate pe inteligență artificială.

2. Rolul IA în îmbunătățirea serviciilor de aplicare a legii

IA joacă un rol esențial în LES datorită capacității sale de a procesa și analiza rapid cantități mari de date. Prelucrarea datelor în timp real, facilitată de inteligența artificială, este vitală pentru monitorizarea activităților ilegale și pentru îmbunătățirea securității publice. IA și big data permit detectarea, modelarea și predicția precisă și mai rapidă a activităților ilegale. Poliția predictivă, o metodă de prezicere a activității ilegale înainte de a avea loc, devine din ce în ce mai comună în LES din întreaga lume. Se va discuta în această secțiune că IA și analiza datelor sunt metode eficiente de prevenire a criminalității, deoarece se bazează pe date anterioare. De exemplu, metodele tradiționale, cum ar fi supravegherea și poliția fizică, au dezavantaje, cum ar fi forța de muncă și costurile materiale, precum și preocupările privind libertatea civilă și confidențialitatea. Utilizând IA și analiza datelor, LES poate înlocui metodele tradiționale, menținând în același timp eficiența la costuri reduse, ceea ce este crucial având în vedere presiunile financiare și cererile publice pentru comunități mai sigure.

2.1. Îmbunătățirea eficienței și acurateței

Software-ul bazat pe inteligență artificială poate analiza cantități mari de date și poate identifica modele sau anomalii care pot fi omise de analiștii umani (Veritone, n.d.). Acest lucru poate duce la predicții mai precise și la timpuri de răspuns mai rapid (Rigano, 2018). Inteligența artificială are potențialul de a revoluționa LES prin îmbunătățirea eficienței și acurateței. Potrivit unui studiu realizat de RAND Corporation, IA poate ajuta LES să analizeze cantități mari de date, să identifice modele și să prezică activități ilegale (Yeung, 2021). Acest lucru poate ajuta LES să aloce resurse mai eficiente și să prevină criminalitatea înainte de a se produce. În plus, IA poate ajuta la analiza înregistrărilor video, recunoașterea facială și recunoașterea vocii, ceea ce poate ajuta la identificarea suspectilor și la rezolvarea crimelor mai rapid (Kshetri, 2017). În plus, IA poate ajuta la automatizarea sarcinilor de rutină, cum ar fi documentele, eliberând ofițerii să se concentreze pe sarcini mai critice. În general, IA are potențialul de a îmbunătăți eficiența și acuratețea LES, făcând comunitățile mai sigure. Un articol despre inteligența artificială și poliție analizează utilizarea tot mai mare a învățării automate și a inteligenței artificiale de către LES, evidențiind atât oportunitățile, cât și provocările asociate cu această tehnologie (Guariglia, 2023). Articolul subliniază cantitatea semnificativă de date necesare pentru sistemele IA, prezentând LES noi oportunități de a folosi dispozitive echipate cu camere, microfoane și senzori în scopuri de supraveghere. De asemenea, ridică îngrijorări cu privire la potențialele consecințe pentru libertățile civile din cauza colectării extinse de date implicate. Piesa abordează probleme precum algoritmi predictivi de poliție care perpetuează inegalitățile și nevoia de transparență și echitate în implementarea IA în cadrul poliției. În plus, menționează eforturile unor orașe de a interzice utilizarea anumitor tehnologii IA în LES. Articolul subliniază importanța monitorizării adoptării rapide a învățării automate de către forțele de poliție și solicită continuarea controlului și reglementării aplicațiilor IA în poliție.

2.2. Reducerea erorii umane și părtinirii

Inteligența artificială poate ajuta LES să reducă erorile umane și părtinirea: prin automatizarea sarcinilor de rutină și oferind ofițerilor informații bazate pe date, IA ajută la eliminarea unora dintre cele mai comune surse de eroare în poliție. IA prezintă o cale promițătoare pentru reducerea erorii umane și a părtinirii în practicile LES. Cercetările (Agudo și colab., 2024) demonstrează că algoritmi IA pot ajuta la atenuarea erorilor umane prin furnizarea de analize precise și consecvente a datelor, conducând la procese de adoptare a deciziilor mai fiabile. Prin automatizarea sarcinilor precum analiza datelor și colectarea dovezilor, IA poate minimiza impactul erorii umane în investigații (Smith & Anderson, 2018; Brundage și colab., 2018). În plus, alte studii evidențiază modul în care IA poate ajuta la reducerea părtinirii în LES prin standardizarea procedurilor și aplicarea unor criterii consecvente în procesele de adoptare a deciziilor. IA are potențialul de a

reduce în mod semnificativ părtinirea în LES prin standardizarea procedurilor și aplicarea unor criterii consecvente în procesele de adoptare a deciziilor. Acest lucru este susținut de un corp de cercetare, inclusiv un studiu al lui Reese (2022) care discută modul în care IA poate standardiza procedurile LES, reducând astfel părtinirea. În mod similar, Okidegbe (2023) explorează modul în care IA poate aplica criterii consecvente în procesele de adoptare a deciziilor în cadrul sistemului de justiție penală. În plus, Yeung (2021) identifică modul în care IA poate ajuta la reducerea părtinirii în aplicațiile LES. În cele din urmă, Colegiul de Poliție (www.college.police.uk) oferă perspective asupra modului în care IA poate facilita adoptarea unor decizii bune. Aceste studii evidențiază în mod colectiv potențialul transformator al IA în atenuarea părtinirii în LES.

2.3. Îmbunătățirea procesului decizional

Inteligența artificială poate ajuta la adoptarea deciziilor în cunoștință de cauză, oferind analize de date în timp real. De exemplu, prognozele criminalității permit o alocare mai eficientă a resurselor de poliție. IA are potențialul de a revoluționa și de a îmbunătăți procesele umane de adoptare a deciziilor prin valorificarea capacităților de calcul avansate și a algoritmilor sofisticati. Fiind o tehnologie adaptivă care învață din cantități mari de date, sistemele IA sunt poziționate în mod unic pentru a oferi informații valoroase și suport pentru alegeri informate în diferite domenii. Integrarea învățării automate, a procesării limbajului natural și a calculului cognitiv în cadrele de decizie oferă LES mai multe avantaje distincte. În primul rând, IA îmbunătățește analiza datelor prin procesarea rapidă a unor volume mari de date structurate și nestructurate, oferind informații mai cuprinzătoare decât metodele tradiționale. De exemplu, inteligența artificială poate analiza în timp real datele despre crime din diverse surse (Shah și colab., 2021), permițând factorilor de decizie să ia decizii mai bine informate, pe baza unor informații precise și în timp util. În al doilea rând, IA îmbunătățește capacitățile de predicție prin identificarea tiparelor și a relațiilor în seturi de date complexe. Acest lucru poate fi observat în poliția predictivă, unde IA prognozează punctele critice cu o mai mare acuratețe (Jenga și colab., 2023; Mandalapu și colab., 2023), permițând adoptarea deciziilor proactive, mai degrabă decât să se bazeze doar pe tendințele istorice sau pe intuiție. În al treilea rând, IA reduce sarcina cognitivă asociată cu gestionarea mai multor variabile simultan. Acest lucru le permite oamenilor să-și concentreze atenția asupra gândirii strategice de nivel superior în loc să fie copleșiți de detalii, cum ar fi coordonarea răspunsului la urgență, unde IA poate gestiona detaliile logistice (Zain et al., 2023). În cele din urmă, inteligența artificială crește obiectivitatea prin eliminarea părtinirilor inerente raționamentului uman, asigurând corectitudinea și coerența în toate scenariile de adoptare a deciziilor. De exemplu, instrumentele IA utilizate în condamnarea judiciară pot ajuta la asigurarea unor rezultate consecvente pe baza unor criterii obiective (Bell et al., 2023), reducând potențialul de părtinire.

2.4. Alocare resurselor

În contextul optimizării operațiunilor, IA poate contribui semnificativ. De exemplu, sistemele de siguranță a traficului pot identifica încălcările și pot aplica regulile rutiere. Inteligența artificială joacă într-adevăr un rol crucial în optimizarea proceselor de luare a deciziilor prin distribuirea eficientă a resurselor bazate pe date și pe analize predictive (Capella Solutions, 2023; Taskade, n.d.; Cronin, 2023; Ghosh, 2023). Algoritmii IA pot analiza modele istorice de utilizare (Zeng, et al., 2020), cererile actuale (Dilmegani, 2024) și tendințele viitoare (Vartak, 2022; Maguire, 2021) pentru a recomanda cele mai eficiente strategii de alocare. Prin automatizarea sarcinilor de alocare a resurselor, IA poate spori eficiența (TECHNO TROPICS, 2023), poate reduce deșeurile (Agenția Europeană de Mediu, 2021) și poate maximiza utilizarea resurselor disponibile (Seraydarian, 2023). În plus, capacitatea IA de a se adapta la condițiile în schimbare în timp real permite ajustări dinamice ale alocărilor (Aupperlee, 2021). Această abordare proactivă nu numai că îmbunătățește eficiența operațională, ci și performanța organizațională generală prin alinierea resurselor la obiectivele și prioritățile strategice. În esență, inteligența artificială oferă factorilor de decizie instrumentele și inteligența necesare pentru a lua decizii informate de alocare a resurselor care conduc la creșterea durabilă și avantajul competitiv (Meissner & Narita, 2023).

Alți cercetători au subliniat legătura delicată dintre IA și LES (Shipman, 2023). De exemplu, au discutat relația dintre IA și LES, subliniind importanța dezvoltării politicilor publice, a reglementărilor privind vehiculele autonome și a înțelegerii de către ofițerii LES a limitărilor și provocărilor etice ale IA. În plus, alții au menționat că IA are potențialul de a îmbunătăți semnificativ alocarea resurselor în LES prin furnizarea de

vehiculele autonome și a înțelegerii de către ofițerii LES a limitărilor și provocărilor etice ale IA. În plus, alții au menționat că IA are potențialul de a îmbunătăți semnificativ alocarea resurselor în LES prin furnizarea de informații bazate pe date, accelerarea proceselor de luare a deciziilor și sprijinirea ofițerilor în a face alegeri informate (Chiancone, 2023). Prin tehnologiile bazate pe inteligența artificială, LES poate îmbunătăți eforturile de prevenire, detectare și răspuns a criminalității, rezultând o societate mai sigură și mai sigură.

Sistemele de inteligență artificială pot analiza cantități mari de date, cum ar fi imaginile de supraveghere (Zeng și colab., 2020), cazierile judiciare (Al-Zarouni și Vijayakumar, 2021) și fluxurile de rețele sociale, pentru a identifica modele și potențiale amenințări. Aceste perspective pot fi apoi furnizate ofițerilor, care își pot folosi experiența, intuiția și raționamentul pentru a adopta decizii informate și a adopta măsurile necesare. Această abordare de colaborare nu numai că economisește timp, dar permite și LES să detecteze și să atenueze în mod proactiv infracțiunile înainte ca acestea să apară (Nature, 2020). În plus, tehnologiile IA pot oferi un sprijin valoros în situații de mare stres, cum ar fi situațiile de ostatici (Bukhoree & Choksuriwong, 2023) sau scenarii de împușcături activi (Hall, 2019), prin furnizarea de informații critice operatorilor umani (Lundberg & Johansson, 2020) și permițându-le să ia decizii bine informate sub presiune (Purdy & Williams, 2023).

Pentru a realiza toate beneficiile IA în LES, este esențial să se stabilească orientări și reglementări clare (Parlamentul European, 2020; IAPP, 2023), să implice diverse părți interesate în dezvoltarea și implementarea tehnologiei IA (UNICRI, 2023; Interpol, 2023) și să abordeze potențialele preocupări și părtiniri etice (ManageEngine, 2023; Legea Franklin, 2023). Procedând astfel, LES poate valorifica puterea IA pentru a spori eficiența operațională și a îmbunătăți rezultatele generale (IA Plus Info, 2023; OJP, 2023).

2.5. Legăturile comunitare și siguranța publică

Legăturile comunitare și siguranța publică sunt două concepte interconectate care joacă un rol crucial în asigurarea bunăstării și securității indivizilor și a societății în ansamblu. Un sentiment puternic de comunitate și coeziune socială poate promova un mediu mai sigur prin promovarea încrederii, cooperării și sprijinului reciproc între membrii comunității. În același timp, măsuri eficiente de siguranță publică, cum ar fi LES, serviciile de urgență și programele de prevenire a criminalității, pot ajuta la menținerea ordinii și la prevenirea criminalității și a violenței. Împreună, legăturile cu comunitatea și siguranța publică formează un sistem dinamic și complex care necesită implicarea și colaborarea diferitelor părți interesate, inclusiv agenții guvernamentale, organizații comunitare și cetățeni individuali. În acest context, înțelegerea relației dintre legăturile comunitare și siguranța publică este esențială pentru dezvoltarea strategiilor și politicilor eficiente care promovează siguranța, securitatea și bunăstarea pentru toți. Legăturile cu comunitatea și siguranța publică: IA poate consolida legăturile cu comunitatea și siguranța publică. De exemplu, inteligența artificială ajută la identificarea potențialului ca o persoană aflată sub supravegherea justiției penale să recidiveze. Pentru a realiza toate beneficiile IA în LES, este esențial să se stabilească orientări și reglementări clare (Levy et al., 2023), să se implice diverse părți interesate în dezvoltarea și implementarea tehnologiei IA (Glover și colab., 2022) și să se abordeze potențialele preocupări și părtiniri etice (Chalfin și colab., 2022). Procedând astfel, LES poate valorifica puterea IA pentru a spori eficiența operațională și a îmbunătăți rezultatele generale.

2.6. Reducerea criminalității

În ceea ce privește reducerea criminalității, unele studii sugerează că orașele ar putea reduce criminalitatea cu 30% până la 40% cu tehnologii inteligente precum IA (Faggella, 2019; Deloitte, 2023). Aceste beneficii pot revoluționa modul în care funcționează LES, îmbunătățind timpii de răspuns la situații de urgență, prevenind accidentele și oferind servicii mai bune și mai eficiente comunității. Reducerea criminalității este un aspect cu mai multe fațete și esențial pentru menținerea siguranței publice și al promovării unei societăți sigure. Ea implică o serie de strategii și intervenții care vizează prevenirea, descurajarea și abordarea activităților ilegale în cadrul comunităților.

Eforturile eficiente de reducere a criminalității necesită adesea o combinație de abordări, inclusiv poliție comunitară, acțiuni de aplicare direcționate, programe de prevenire a criminalității și intervenții sociale pentru a aborda cauzele care stau la baza comportamentului criminal. Prin implementarea practicilor bazate pe dovezi și colaborarea cu diverse părți interesate, cum ar fi LES, grupuri comunitare și oficiali guvernamentali locale, se pot face progrese semnificative în reducerea ratei criminalității și îmbunătățirea nivelurilor generale de siguranță. Înțelegerea complexității reducerii criminalității și implementarea strategiilor cuprinzătoare adaptate nevoilor specifice ale comunității sunt pași esențiali pentru crearea unor medii mai sigure pentru toți indivizii.

Inteligența artificială a apărut ca un instrument puternic în domeniul reducerii criminalității, oferind soluții inovatoare pentru a spori eforturile LES și pentru a îmbunătăți siguranța publică (Levy et al., 2023). Tehnologiile IA pot analiza cantități mari de date pentru a identifica modele, tendințe și anomalii care pot indica activitate criminală, permițând LES să abordeze în mod proactiv potențialele amenințări (Levy et al., 2023).

Algoritmii de învățare automată pot fi utilizați pentru a prezice punctele critice de criminalitate (Vinothkumar. Et al., 2023), pentru a optimiza rutele de patrulare (Mingyue & Xueying, 2023) și pentru a aloca resursele mai eficient (Levy et al., 2023). În plus, sistemele de supraveghere bazate pe inteligență artificială pot îmbunătăți capacitățile de monitorizare și pot ajuta la detectarea crimelor în timp real (Al-Madani, et al., 2023). Folosind IA pentru poliție predictivă (Hung et al., 2021), recunoașterea facială (Van Noorden, 2020) și analiza datelor (Levy et al., 2023), LES poate eficientiza operațiunile, prioritiza intervențiile și, în cele din urmă, poate reduce ratele criminalității. Cu toate acestea, considerentele etice privind confidențialitatea, părtinirea și transparența trebuie abordate cu atenție pentru a se asigura că tehnologiile IA sunt implementate în mod responsabil și într-o manieră care susține libertățile civile, contribuind în același timp în mod eficient la eforturile de reducere a criminalității (Van Noorden, 2020).

Concluzie

În concluzie, acest articol a oferit o analiză cuprinzătoare a dilemei cu dublă utilizare a IA în domeniul LES și al activităților ilegale. Prima secțiune a evidențiat potențialele utilizări abuzive ale IA în creșterea activităților ilegale, discutând despre potențiala exploatare a acesteia în scopuri rău intenționate, cum ar fi generarea de conținut fals, automatizarea atacurilor de inginerie socială, evaziunea sistemelor de securitate, executarea atacurilor ransomware, poluarea datelor și accesul neautorizat la dispozitivele securizate de IA. Fiecare dintre aceste domenii prezintă provocări și amenințări unice la adresa securității și confidențialității, subliniind necesitatea unor contramăsuri puternice.

A doua secțiune a oferit o perspectivă mai optimistă asupra rolului potențial al IA în îmbunătățirea LES. Se discută despre modul în care IA poate îmbunătăți eficiența și acuratețea, poate reduce erorile umane și părtinirile, îmbunătățirea procesului decizional, optimizarea alocării resurselor, consolidarea legăturilor cu comunitatea și siguranța publică și contribuția la reducerea criminalității. Cu toate acestea, aceste beneficii vin cu propriul set de provocări, în special în ceea ce privește asigurarea echității, transparenței și responsabilității în sistemele IA.

În mod colectiv, aceste două secțiuni au luminat relația complexă și multifacetată dintre IA, LES și activitățile ilegale. Ele subliniază necesitatea unei abordări echilibrate care să maximizeze beneficiile inteligenței artificiale, minimizând în același timp potențiala utilizare greșită a acesteia. Acest lucru evidențiază importanța acestei probleme în peisajul digital contemporan și subliniază necesitatea unor cercetări și discuții suplimentare în acest domeniu.

Cu toate acestea, este esențial să reținem că, deși IA poate beneficia în mod semnificativ LES în mai multe moduri, ar putea fi folosită și pentru a intensifica activitățile ilegale. IA a fost o forță transformatoare în diferite sectoare, inclusiv LES, unde a fost folosită pentru a îmbunătăți eficiența și eficacitatea. Cu toate acestea, aceeași tehnologie care este folosită pentru a îmbunătăți LES ar putea fi, de asemenea, exploatată pentru a intensifica activitățile ilegale. Această natură cu dublă utilizare a IA generează provocări semnificative pentru societate și necesită o înțelegere cuprinzătoare a potențialei utilizări greșite. Prin urmare, această lucrare își propune să exploreze această latură mai întunecată a IA, concentrându-se pe modul în care ar putea fi utilizată pentru a facilita activitățile ilegale. Acest lucru subliniază importanța acestei probleme în peisajul digital contemporan și subliniază necesitatea unor cercetări și discuții suplimentare în acest domeniu.

Bibliografie:

- Agence Nationale de la Sécurité des Systèmes D'information (ANSSI). (2021). *Ransomware Attacks, all Concerned how to Prevent Them and Respond to an Incident*. Paris. La: https://cyber.gouv.fr/sites/default/files/2021/08/anssi-guide-ransomware_attacks_all_concerned-v1.0.pdf
- Agudo, U., Liberal, K.G., Arrese, M. (2024). The impact of AI errors in a human-in-the-loop process. *Cogn. Research*, 9 (1). <https://doi.org/10.1186/s41235-023-00529-3>
- AI Plus Info. (2023). *How Will Artificial Intelligence Affect Policing and Law Enforcement*. La: www.aipplusinfo.com
- Al-Madani, A.M., Mahale, V., & Gaikwad, A.T. (2023). *Proceedings of the First International Conference on Advances in Computer Vision and Artificial Intelligence Technologies (ACVAIT 2022)*. DOI: 10.2991/978-94-6463-196-8_33
- Alkhalil, Z., Hewage, C., Nawaf, L., & Khan, I. (2021). Phishing Attacks: A Recent Comprehensive Study and a New Anatomy. *Front. Comput. Sci.*, 3. <https://doi.org/10.3389/fcomp.2021.563060>
- Al-Zarouni, M., & Vijayakumar, P. (2021). The role of artificial intelligence in digital forensics: an overview. *SN Computer Science*, 2(2), 1-9
- Arntz, P. (2023, December 26). *How to recognize AI-generated phishing mails*. La: <https://www.malwarebytes.com/blog/news/2023/12/how-to-recognize-ai-generated-phishing-mails>
- Aupperlee, A. (2021, July 9). *AI Allows Legged Robots To Adapt in Real-Time to Changing Conditions*. La: <https://www.cmu.edu/news/stories/archives/2021/july/legged-robots-adapt.html>
- Aver, H. (2022, June 24). *Techniques, tactics and procedures of ransomware*. La: <https://www.kaspersky.com/blog/ransomware-ttp-report/44706/>
- Bell, F., Moses, B. L., Legg, M., Silove, J., & Zalnieriute, M. (2023, December 22). AI Decision-Making and the Courts: A Guide for Judges, Tribunal Members and Court Administrators. *Australasian Institute of Judicial Administration*. Retrieved from: https://papers.ssrn.com/sol3/papers.cfm?abstract_id=4162985
- Ben-Shahar, O. (2019). Data Pollution, *Journal of Legal Analysis*. 11, 104-159, <https://doi.org/10.1093/jla/laz005>
- Blauth, T. F., Gstrein, O.J., & Zwitter, A. (2022). Artificial Intelligence Crime: An Overview of Malicious Use and Abuse of AI. *IEEE Access*, 10, 77110 – 77122. DOI: 10.1109/ACCESS.2022.3191790.
- Botes, M. (2023). Autonomy and the social dilemma of online manipulative behavior. *AI Ethics*, 3, 315–323. <https://doi.org/10.1007/s43681-022-00157-5>
- Blue Goat Cyber. (n.d.). *Ransomware Tactics: How Cybercriminals Demand and Collect Payments*. *Blue Goat Cyber*. La: <https://bluegoatcyber.com/blog/ransomware-tactics-how-cybercriminals-demand-and-collect-payments/>
- Bostrom, N. (2014). *Superintelligence: Paths, dangers, strategies*. Oxford University Press.
- Brundage, M., Avin, S., Clark, J., Toner, H., Eckersley, P., Garfinkel, B., & Anderson, H. (2018). *The malicious use of artificial intelligence: Forecasting, prevention, and mitigation*. La: arXiv preprint arXiv:1802.07228.
- Bukhoree, S., & Choksuriwong, A. (2023). The role of explainable Artificial Intelligence in high-stakes decision-making systems: a systematic review. *Journal of Ambient Intelligence and Humanized Computing*, 14, 7827-7843.
- Caldwell, A., Andrews, J. T. A., Tanay, T., & Grifn, L. D. (2020). AI-enabled future crime. *Crime Science*, 9 (14). <https://doi.org/10.1186/s40163-020-00123-8>
- Capella Solutions. (2023, October 14). *How AI is Transforming Resource Allocation in Manufacturing*. La: <https://www.capellasolutions.com/blog/how-ai-is-transforming-resource-allocation-in-manufacturing>
- Chalfin, A., Kaplan, J. & LaForest, M. Street Light Outages, Public Safety and Crime Attraction. *J Quant Criminol* 38, 891–919 (2022). <https://doi.org/10.1007/s10940-021-09519-4>
- Chiancone, C. (2023, Octobre 3). *The Role of Artificial Intelligence in Law Enforcement*. La: <https://www.linkedin.com/pulse/role-artificial-intelligence-law-enforcement-chris-chiancone/>
- Ciancaglini, V., Gibson, G., Sancho, D., McCarthy, O., Eira, M., Amann, P., Klayn, A., McArdle, R., & Beridze, I. (2020). *Malicious Uses and Abuses of Artificial Intelligence*. La: <https://unicri.it/sites/default/files/2020-11/AI%20MLC.pdf>

- Beridze, I. (2020). *Malicious Uses and Abuses of Artificial Intelligence*. La: <https://unicri.it/sites/default/files/2020-11/AI%20MLC.pdf>
- CISA. (2023). *#StopRansomware: Ransomware Attacks on Critical Infrastructure Fund DPRK Malicious Cyber Activities*. La: <https://www.cisa.gov/news-events/cybersecurity-advisories/aa23-040a>
- Comiter, M. (2019). *Attacking Artificial Intelligence: AI's Security Vulnerability and What Policymakers Can Do About It*. La: <https://www.belfercenter.org/publication/AttackingAI>
- Cornelia, R. L. L.M. (2022, May 9). *Europol Report Criminal Use of Deepfake Technology*. La: <https://eucrim.eu/news/europol-report-criminal-use-of-deepfake-technology/#:~:text=Alternately%2C%20deepfake%20technologies%20have%20an,laws%20to%20policies%20and%20practices.>
- Cronin, M. R. (2023, July 30). *AI and Education Budgeting: Optimizing Resource Allocation in Schools*. La: michaelrcronin.com
- Deloitte (2023). *Surveillance and Predictive Policing Through AI*. La: <https://www.deloitte.com/global/en/Industries/government-public/perspectives/urban-future-with-a-purpose/surveillance-and-predictive-policing-through-ai.html>
- Dilmegani, C. (2024, Jan 11). *In-Depth Guide to Future of AI in 2024, According to Top Experts*. La: <https://research.aimultiple.com/future-of-ai/>
- European Environment Agency. (2021). *Digital technologies will deliver more efficient waste management in Europe*. La: <https://www.eea.europa.eu/themes/waste/waste-management/digital-technologies-will-deliver-more>
- European Parliament. (2020). *Artificial intelligence and law enforcement - Impact on fundamental rights*. La: www.europarl.europa.eu
- Faggella, D. (2019, February 2). *AI for Crime Prevention and Detection – 5 Current Applications*. La: <https://emerj.com/ai-sector-overviews/ai-crime-prevention-5-current-applications/>
- Fares, O.H., Butt, I. & Lee, S.H.M. (2023). Utilization of artificial intelligence in the banking sector: a systematic literature review. *J Financ Serv Mark*, 28, 835–852. <https://doi.org/10.1057/s41264-022-00176-7>
- Fortinet. (2023). *The 2023 Global Ransomware Report*. La: <https://www.fortinet.com/content/dam/fortinet/assets/reports/report-2023-ransomware-global-research.pdf>
- Fox, S. (2023, October 13). *Chatbots vs. conversational AI: What's the difference?* La: <https://www.ada.cx/posts/chatbots-vs-conversational-ai-whats-the-difference?>
- Fuster, G.G., Universiteit, V. (2020). *Artificial Intelligence and law enforcement impact on fundamental rights*. Brussels: European Union. La: <http://www.europa.eu/supporting-analyses>
- FutureWebAI (2023, November 17). *AI in Law Enforcement: Balancing Surveillance and Civil Liberties*. La: <https://medium.com/@futureaiweb/ai-in-law-enforcement-balancing-surveillance-and-civil-liberties-3c2c9a9ce131>
- Hall, C. (2019). *AI for Real-Time Active Shooter Defense*. Cutter Consortium.
- Hassan, S.A. (2023, April 6). *How AI Can Be Used to Manipulate People Absent regulation, AI offers a powerful tool for cults and dictators*. La: <https://www.psychologytoday.com/us/blog/freedom-of-mind/202304/how-ai-can-be-used-to-manipulate-people>
- Hasselbalch, G. (2022). *Data Pollution & Power White Paper for a Global Sustainable Development Agenda on AI*. The Sustainable AI Lab, Bonn University.
- Ghosh, S. (2023, December 7). *AI Capacity Planning for Resource Allocation in Manufacturing*. La: <https://www.quantzig.com/data-engineering/ai-capacity-planning-a-game-changer-for-manufacturers-resources/>

- Glover, T. D., Todd, J., & Moyer, L. (2022). Neighborhood Walking and Social Connectedness. *Frontiers in Sports Active Living*, 41
- Graves, C. (2023, February 16). *Generative AI Can Help You Tailor Messaging to Specific Audiences*. La: <https://hbr.org/2023/02/generative-ai-can-help-you-tailor-messaging-to-specific-audiences>
- Guariglia, M. (2023, December 23). *Artificial Intelligence and Policing: Year in Review 2023*. La: <https://www.eff.org/fr/deeplinks/2023/12/artificial-intelligence-and-policing-year-review-2023>
- Huang, K., Wang, X., Wei, W., & Madnick, S. (2023, May 04). The Devastating Business Impacts of a Cyber Breach. *Harvard Business Review*. La: <https://hbr.org/2023/05/the-devastating-business-impacts-of-a-cyber-breach>
- Hung, T.W., & Yen, CP. (2021). On the person-based predictive policing of AI. *Ethics Inf Technol*, 23, 165–176. <https://doi.org/10.1007/s10676-020-09539-x>
- IAPP. (2023). *AI regulatory enforcement around the world*. La: iapp.org
- Ienca, M. (2023). On Artificial Intelligence and Manipulation. *Topoi*, 42, 833–842. <https://doi.org/10.1007/s11245-023-09940-3>
- Interpol (2023). *Artificial Intelligence Toolkit*. La: www.interpol.int
- Interpol (2024, March 6). *Revised toolkit empowers law enforcement with responsible AI practices*. La: <https://www.interpol.int/en/News-and-Events/News/2024/Revised-toolkit-empowers-law-enforcement-with-responsible-AI-practices>
- Jenga, K., Catal, C. & Kar, G. (2023). Machine learning in crime prediction. *J Ambient Intell Human Comput* 14, 2887–2913. <https://doi.org/10.1007/s12652-023-04530-y>
- J.P. Morgan. (n.d.). The Potential Impacts of Ransomware. La: <https://www.jpmorgan.com/technology/news/the-potential-impacts-of-ransomware>
- Kaspersky (n.d.). *Ransomware Attacks and Types – How Encryption Trojans Differ*. La: <https://www.kaspersky.com/resource-center/threats/ransomware-attacks-and-types>
- Kshetri, K. (2017). Can Blockchain Strengthen the Internet of Things? *IT Professional*, 19(4), 68-72. doi: 10.1109/MITP.2017.3051335.
- Levy, N., Lerman, A. E., & Dixon, P. (2023). Reimagining Public Safety: Defining “Community” in Participatory Research. *Law & Social Inquiry* 2. La: <https://www.cambridge.org/core/journals/law-and-social-inquiry/article/reimagining-public-safety-defining-community-in-participatory-research/ABE0E3DBDADD2BDA40F5B223EDA4CBB7>
- Li, C., & Huang, M. (2023). Environmental Sustainability in the Age of Big Data: Opportunities and Challenges for Business and Industry. *Environ Sci Pollut Res*, 30, 119001–119015. <https://doi.org/10.1007/s11356-023-30301-5>
- Lundberg, J., & Johansson, B. J. E. (2020). A framework for describing interaction between human operators and autonomous, automated, and manual control systems. *Cognition, Technology & Work*, 23, 381-401.
- Luo, H., Brody, R., Seazzu, A., Burd, S. (2011). Social Engineering: The Neglected Human Factor for Information Security Management. *Information Resources Management Journal (IRMJ)* 24(3). DOI: 10.4018/irmj.2011070101
- Maguire, J. (2021, January 29). *Artificial Intelligence: Current and Future Trends*. La: <https://www.datamation.com/artificial-intelligence/artificial-intelligence-in-2021-current-and-future-trends/>
- ManageEngine. (2023). *The ethical debate of AI in criminal justice: Balancing efficiency and human rights*. La: insights.manageengine.com
- Mandalapu, V., Elluri, L., Vyas, P., & Roy, N. (2023). *Crime Prediction Using Machine Learning and Deep Learning: A Systematic Review and Future Directions*. La <https://doi.org/10.1109/ACCESS.2023.3286344>. La: <https://arxiv.org/abs/2303.16310>
- Meissner, P., & Narita, Y. (2023, Sep 27). *Artificial intelligence will transform decision-making. Here's how*. La: <https://www.weforum.org/agenda/2023/09/how-artificial-intelligence-will-transform-decision-making/>

- Mingyue, Q., & Xueying, Z. (2023). Determining Accurate Patrol Routes Using Genetic Algorithm and Ant Colony. *Aut. Control Comp. Sci.* 57, 337–347. <https://doi.org/10.3103/S0146411623040065>
- National Cyber Security Centre (n.d.). *A guide to ransomware*. La: <https://www.ncsc.gov.uk/ransomware/home>
- Nature. (2020). Artificial intelligence in research. *Nature*, 586(7828), 186-188.
- NIST. (2021). *NIST Releases Tips and Tactics for Dealing With Ransomware*. La: <https://www.nist.gov/news-events/news/2021/05/nist-releases-tips-and-tactics-dealing-ransomware>
- North Carolina State University. (2023, March 21). *Study highlights complicated relationship between AI and law enforcement*. La: www.sciencedaily.com/releases/2023/03/230321112609.htm
- OJP. (2023). Artificial Intelligence Applications in Law Enforcement: An Overview of Artificial Intelligence Applications and Considerations for State and Local Law Enforcement. La: <https://www.ojp.gov/ncjrs/virtual-library/abstracts/artificial-intelligence-applications-law-enforcement-overview>
- Okidegbe, N. (2023). *Algorithms Were Supposed to Reduce Bias in Criminal Justice—Do They?* La: <https://www.bu.edu/articles/2023/algorithms-were-supposed-to-reduce-bias-in-criminal-justice-do-they/>
- Palo Alto Networks. (n.d.). *What are Ransomware Attacks?* La: <https://www.paloaltonetworks.com/cyberpedia/ransomware-common-attack-methods>
- Portman, P. (2023, Nov 13). *Generative AI And the Art of Personalization*. La: <https://www.forbes.com/sites/forbestechcouncil/2023/11/13/generative-ai-and-the-art-of-personalization/?sh=4542ba5129c4>
- Purdy, M., & Williams, A.M. (2023). *How AI Can Help Leaders Make Better Decisions Under Pressure*. Harvard Business Review
- Razaula, S., Fachkha, C., Markarian, C., Gawanmeh, A., Mansoor, W., Fung, B. C. M., ... & Assi, C. (2023). The age of ransomware: a survey on the evolution, taxonomy, and research directions. *IEEE Access*, 11, 40698-40723. <https://doi.org/10.1109/access.2023.3268535>
- Reese, H. (2022). What Happens When Police Use AI to Predict and Prevent Crime? *JSTOR Daily*. La: <https://www.jstor.org/stable/10.2307/j.ctv1c2rkm8.12>
- Rigano, C. (2018, October 8). *Using Artificial Intelligence to Address Criminal Justice Needs*. La: <https://nij.ojp.gov/topics/articles/using-artificial-intelligence-address-criminal-justice-needs>
- Rigano, C. (2019). Using Artificial Intelligence to Address Criminal Justice Needs. *NIJ Journal*, 280. La: <https://www.ojp.gov/pdffiles1/nij/252038.pdf>
- Roberts, S. (2023, January 26). *Artificial Intelligence In Cyber Security : A Complete Guide*. La: <https://www.theknowledgeacademy.com/blog/artificial-intelligence-in-cyber-security/>
- Sabin, S. (2024, February 20). *Most ransomware attacks on critical services in 2023 happened in North America or Europe*. La: <https://www.axios.com/2024/02/20/ransomware-attacks-north-america-europe>
- Sakhnini, J., Karimipour, H., Dehghantanha, A., & Parizi, R.M. (2020). AI and Security of Critical Infrastructure. In: Choo, KK., Dehghantanha, A. (Eds.) *Handbook of Big Data Privacy* (pp:7–36). Springer, Cham. https://doi.org/10.1007/978-3-030-38557-6_2
- Sarker, I.H. (2021). Machine Learning: Algorithms, Real-World Applications and Research Directions. *SN COMPUT. SCI.*, 2, 160. <https://doi.org/10.1007/s42979-021-00592->
- Salahdine, F., & Kaabouch, N. (2019). Social Engineering Attacks: A Survey. *Future Internet*, 11(4):89. <https://doi.org/10.3390/fi11040089>
- Schmitt, L. (2022). Mapping global AI governance: a nascent regime in a fragmented landscape. *AI Ethics*, 2, 303–314. <https://doi.org/10.1007/s43681-021-00083-y>
- Schmitt, M., & Flechais, I. (2023). *Digital Deception: Generative Artificial Intelligence in Social Engineering and Phishing*. La: <https://ssrn.com/abstract=4602790> or <http://dx.doi.org/10.2139/ssrn.4602790>
- Seraydarian, L. (2023, April 26). *AI-Powered Network Optimization in Telecommunications*. La: <https://plat.ai/blog/ai-powered-network-optimization-in-telecommunication/>
- Shah, N., Bhagat, N. & Shah, M. (2021). Crime forecasting: a machine learning and computer vision approach to crime prediction and prevention. *Vis. Comput. Ind. Biomed. Art* 4 (9). <https://doi.org/10.1186/s42492-021-00075-z>

- Shipman, M. (2023, March 21). *Study Highlights Complicated Relationship Between AI and Law Enforcement*. La: <https://news.ncsu.edu/2023/03/ai-and-law-enforcement/>
- Sjouwerman, S. (2023, May 26). *How AI Is Changing Social Engineering Forever*. La: <https://www.forbes.com/sites/forbestechcouncil/2023/05/26/how-ai-is-changing-social-engineering-forever/?sh=33ecf227321b>
- Smith, A., & Anderson, M. (2018). *Artificial Intelligence and Law Enforcement*. Pew Research Center: *Internet, Science & Tech*. La: <https://www.pewresearch.org/internet/2018/10/22/artificial-intelligence-and-law-enforcement/>
- Taskade. (n.d.). *AI Resource Allocation Generator*. La: <https://www.taskade.com/generate/project-management/resource-allocation>
- TECHNO TROPICS (2023, DECEMBER 7). *How AI Is Enhancing Efficiency and Productivity Across Diverse Industries*. La: <https://techtropics.com/how-ai-is-enhancing-efficiency-and-productivity-across-diverse-industries/>
- TESSIAN (2023, February 7). *Advanced Email Threats 15 Examples of Real Social Engineering Attacks*. La: <https://www.tessian.com/blog/examples-of-social-engineering-attacks/>
- The Franklin Law. (2023). *Legal And Ethical Implications of AI in Predictive Policing and Law Enforcement*. La: thefranklinlaw.com
- Toulas, B. (2024, February 20). *Critical infrastructure software maker confirms ransomware attack. Bleeping Computer*. La: <https://www.bleepingcomputer.com/news/security/critical-infrastructure-software-maker-confirms-ransomware-attack/>
- Trend Micro. (2023, February 21). *A Deep Dive into the Evolution of Ransomware Part 1*. La: https://www.trendmicro.com/en_us/research/23/b/ransomware-evolution-part-1.html
- UNICRI. (2023). *The Toolkit for Responsible Artificial Intelligence Innovation in Law Enforcement*. La: unicri.it
- United Nations Environment Programme (UNEP). (2020). *Environmental Data as Digital Public Goods within a Digital Ecosystem for the Planet*. La: <https://wedocs.unep.org/20.500.11822/36362>
- Velasco, C. (2022). Cybercrime and Artificial Intelligence. An overview of the work of international organizations on criminal justice and the international applicable instruments. *ERA Forum*, 23, 109–126. <https://doi.org/10.1007/s12027-022-00702-z>
- Van Noorden, R. (2020, November 18). *The ethical questions that haunt facial-recognition research*. Springer Nature.
- Vartak, M. (2022, Dec 5). *Top Six Trends (And Recommendations) For AI And ML In 2023*. La: <https://www.forbes.com/sites/forbestechcouncil/2022/12/05/top-six-trends-and-recommendations-for-ai-and-ml-in-2023/?sh=703ee1ff1725>
- Veritone (n.d). *AI for public safety police reform: the future powered by ai technology*. La: <https://www.veritone.com/blog/ai-public-safety-police-reform/>
- Vinothkumar., K., Ranjith, K. S., Vikram, R. R. Mekala, N., Sasirekha, S.P., & Reshma, R. (2023). Predicting High-Risk Areas for Crime Hotspot Using Hybrid KNN Machine Learning Framework,". In 5th International Conference on Inventive Research in Computing Applications (ICIRCA), Coimbatore, India, 2023 (pp: 848-852). doi: 10.1109/ICIRCA57980.2023.10220738.
- Whittle, J. (2021, Feb 11). *AI can now learn to manipulate human behaviour*. La: <https://theconversation.com/ai-can-now-learn-to-manipulate-human-behaviour-155031>
- Yeung, D., Khan, I., Kalra, N., & Osoba, O. A. (2021). *Identifying Systemic Bias in the Acquisition of Machine Learning Decision Aids for Law Enforcement Applications*. RAND Corporation. La: https://www.rand.org/pubs/research_reports/RR4371.html
- Zain, M. R., Zahari, H.M., & Zainol, N. A.M. (2023). *Inter-agency information sharing coordination on humanitarian logistics support for urban disaster management in Kuala Lumpur*. *Front. Sustain. Cities* 5:1149454. doi: 10.3389/frsc.2023.1149454
- Zeng, W., Wang, P., & Wang, J. (2020). Deep learning algorithms with applications to video analytics for a smart and safe city. *Journal of Big Data*, 7(1),1-25.

2. INTELIGENȚA ARTIFICIALĂ

Rolul inteligenței artificiale în modelarea practicilor moderne de management strategic

Dr. Hassan TAJEDDINE (Liban)

Abstract

Progresul rapid al inteligenței artificiale (IA) transformă profund peisajul managementului strategic. Această lucrare explorează rolul transformator al inteligenței artificiale în practicile moderne de management strategic, examinând modul în care tehnologiile bazate pe inteligența artificială îmbunătățesc procesul decizional, optimizează operațiunile și oferă avantaje competitive. Prin integrarea inteligenței artificiale în procesele strategice, organizațiile pot folosi analiza predictivă, automatiza sarcini complexe și pot obține informații din seturi vaste de date. Această cercetare aprofundează în bazele teoretice ale managementului strategic și IA, prezintă studii de caz ale companiilor care implementează cu succes IA și discută provocările și considerentele etice implicate. Descoperirile evidențiază necesitatea ca întreprinderile să adopte IA pentru a rămâne competitive și agile pe o piață din ce în ce mai dinamică. Sunt oferite recomandări pentru practicieni și direcții viitoare de cercetare pentru a ghida integrarea strategică a IA. Acest studiu contribuie la un număr tot mai mare de cunoștințe privind interacțiunea dintre IA și managementul strategic, oferind un cadru cuprinzător pentru înțelegerea și valorificarea IA în planificarea și execuția strategică.

Sursa: <https://www.cloudcomputing.id/berita/china-pusat-inovasi-ai>

Cuvinte cheie: Inteligență artificială, management strategic, adoptarea deciziilor, analiză predictivă, avantaj competitiv, transformarea afacerii

Introducere

Progresele rapide ale tehnologiei, în special inteligența artificială (IA), au transformat fundamental diferite sectoare, inclusiv afaceri și management. Managementul strategic, care implică formularea, implementarea și evaluarea deciziilor interfuncționale pentru atingerea obiectivelor organizaționale, nu face excepție. Integrarea IA în practicile de management strategic oferă oportunități fără precedent pentru organizații de a îmbunătăți procesul decizional, de a optimiza operațiunile și de a menține un avantaj competitiv pe piață (Porter, 2014).

Inteligența artificială cuprinde o gamă largă de tehnologii, cum ar fi învățarea automată, procesarea limbajului natural și robotica. Acestea permit mașinilor să imite inteligența umană (Russell & Norvig, 2020). Tehnologiile pot procesa volume mari de date, pot recunoaște tipare și pot face predicții cu o acuratețe ridicată, susținând astfel procesele strategice de luare a deciziilor (Kaplan & Haenlein, 2019). Aplicarea IA în managementul strategic include domenii precum analiza predictivă, în care modelele IA prognozează tendințele viitoare pe baza datelor istorice și analiza competitivă, unde instrumentele IA analizează activitățile concurenților pentru a informa planificarea strategică (Davenport & Ronanki, 2018). În plus, tehnologiile bazate pe inteligență artificială revoluționează eficiența operațională prin automatizarea sarcinilor de rutină, permițând astfel managerilor să se concentreze pe activități mai strategice (Huang & Rust, 2018). Integrarea inteligenței artificiale în managementul strategic nu numai că îmbunătățește performanța organizațională, dar încurajează și inovația, oferind noi perspective și permițând dezvoltarea de modele de afaceri noi (Teece, 2018). Cu toate acestea, adoptarea IA în managementul strategic prezintă și câteva provocări. Acestea includ provocări tehnice legate de implementarea sistemelor de inteligență artificială, provocări organizaționale care implică schimbări în cultura corporativă și practicile de management și considerații etice și juridice privind confidențialitatea datelor și părtinirea algoritmică (Binns, 2018; Floridi et al., 2018). În ciuda acestor provocări, beneficiile potențiale ale integrării IA în managementul strategic îl fac un domeniu critic de studiu atât pentru practicieni, cât și pentru cadre universitare.

Scopul principal al acestui studiu este de a explora rolul transformator al inteligenței artificiale (IA) în modelarea practicilor moderne de management strategic. Examinând integrarea tehnologiilor AI în procesele strategice de adoptare a deciziilor, această cercetare își propune să ofere perspective asupra modului în care organizațiile pot folosi IA pentru a-și spori avantajul competitiv, a optimiza operațiunile și a stimula inovația. Acest studiu urmărește să atingă următoarele obiective specifice:

- *Pentru a identifica impactul IA asupra procesului decizional strategic:* Investigați modul în care tehnologiile bazate pe inteligență artificială, cum ar fi învățarea automată și analiza predictivă, influențează deciziile strategice în diverse industrii.

- *Pentru a evalua rolul IA în analiza competitivă:* Examinați modul în care instrumentele IA sunt utilizate pentru a analiza concurenții și tendințele pieței, informând astfel planificarea și poziționarea strategică.

- *Pentru a explora utilizarea IA pentru creșterea eficienței operaționale:* Analizați modurile în care IA poate automatiza sarcinile de rutină și poate optimiza alocarea resurselor, permițând managerilor să se concentreze pe activități mai strategice.

- *Pentru a discuta provocările și considerentele etice ale integrării IA:* Abordati provocările tehnice, organizaționale și etice asociate cu integrarea IA în managementul strategic, inclusiv problemele legate de confidențialitatea datelor și părtinirea algoritmică.

- *Pentru a oferi recomandări pentru practicieni:* Oferiți sfaturi practice pentru liderii de afaceri cu privire la modul de integrare eficientă a inteligenței artificiale în practicile lor de management strategic pentru a obține o creștere durabilă și inovare.

Teoriile managementului strategic

Teoriile de management strategic oferă o bază pentru înțelegerea modului în care organizațiile formulează, implementează și evaluează strategiile pentru a-și atinge obiectivele. De-a lungul anilor au fost dezvoltate mai multe teorii cheie, fiecare oferind perspective diferite asupra procesului de management strategic.

Modelul celor cinci forțe al lui Porter este unul dintre cele mai recunoscute cadre în managementul strategic. Dezvoltat de Michael Porter, acest model analizează forțele competitive din cadrul unei industrii pentru a determina atractivitatea și rentabilitatea acesteia. Cele cinci forțe includ amenințarea noilor intrați, puterea de negociere a furnizorilor, puterea de negociere a cumpărătorilor, amenințarea produselor sau serviciilor de substituție și intensitatea rivalității competitive (Porter, 2008).

Viziunea bazată pe resurse (RBV), propusă de Jay Barney, subliniază importanța resurselor și capacităților interne ale unei organizații în obținerea unui avantaj competitiv sustenabil. Potrivit RBV, firmele care posedă resurse valoroase, rare, inimitabile și nesubstituibile pot atinge performanțe superioare (Barney,

1991). Această teorie mută accentul de la factorii externi ai industriei la factorii interni specifici firmei.

Teoria capacităților dinamice, introdusă de David Teece, Gary Pisano și Amy Shuen, extinde RBV subliniind rolul capacităților organizaționale în adaptarea la mediile în schimbare. Capacitățile dinamice se referă la capacitatea unei firme de a integra, construi și reconfigura competențe interne și externe pentru a aborda mediile în schimbare rapidă (Teece, Pisano și Shuen, 1997).

Tablou de punctaj echilibrat, dezvoltat de Robert Kaplan și David Norton, este un instrument de management strategic care oferă o imagine cuprinzătoare asupra performanței unei organizații. Acesta încorporează măsuri financiare și non-financiare din patru perspective: financiar, client, procese interne de afaceri și învățare și creștere. Această abordare ajută organizațiile să-și alinieze obiectivele strategice cu măsurile de performanță și practicile de management (Kaplan & Norton, 1996).

Strategia Oceanului Albastru, formulată de W. Chan Kim și Renée Mauborgne, pledează pentru crearea unui spațiu de piață necontestat pentru a face concurența irelevantă. Această strategie se concentrează pe inovarea valorii, care implică crearea unei noi cereri într-un spațiu de piață necontestat, mai degrabă decât să concureze pe piețele existente. Organizațiile care implementează cu succes Strategia Oceanului Albastru pot obține o creștere semnificativă și profitabilitate (Kim & Mauborgne, 2005).

Teoria părților interesate, introdusă de R. Edward Freeman, susține că organizațiile ar trebui să ia în considerare interesele tuturor părților interesate, nu doar ale acționarilor, în procesele lor strategice de luare a deciziilor. Părțile interesate includ angajații, clienții, furnizorii, comunitățile și mediul. Această teorie evidențiază importanța considerațiilor etice și a responsabilității sociale corporative în managementul strategic (Freeman, 1984).

Aceste teorii de management strategic oferă perspective diverse asupra modului în care organizațiile pot obține și susține avantajul competitiv. Înțelegerea acestor teorii este crucială pentru explorarea integrării inteligenței artificiale în practicile de management strategic.

Prezentare generală a tehnologiilor IA în afaceri

Inteligența artificială (IA) a evoluat rapid, devenind o forță transformatoare în diverse sectoare de afaceri. Tehnologiile IA cuprind o gamă largă de aplicații, inclusiv învățarea automată, procesarea limbajului natural, robotică și viziune computerizată, fiecare oferind capabilități unice pentru a îmbunătăți operațiunile de afaceri și luarea deciziilor strategice (Russell & Norvig, 2020; Goodfellow, Bengio, & Courville, 2016).

Învățarea automată (Machine Learning / ML) este subsidiară IA care se concentrează pe dezvoltarea algoritmilor care permit computerelor să învețe și să facă predicții bazate pe date. ML este utilizat pe scară largă în afaceri pentru sarcini precum segmentarea clienților, prognoza cererii și detectarea fraudelor. De exemplu, Netflix folosește algoritmi ML pentru a oferi recomandări personalizate utilizatorilor săi, îmbunătățind semnificativ experiența și implicarea utilizatorului (Murphy, 2012).

Procesarea limbajului natural (NLP) implică interacțiunea dintre computere și limbajul uman, permițând mașinilor să înțeleagă, să interpreteze și să răspundă la intrări textuale sau vorbite. Tehnologiile NLP sunt folosite în diverse aplicații de afaceri, inclusiv chatbot, analiza sentimentelor și serviciul automatizat pentru clienți. Companii precum Google și Amazon utilizează NLP pentru a-și îmbunătăți motoarele de căutare și, respectiv, asistenții virtuali (Jurafsky & Martin, 2021).

Robotica implică proiectarea și utilizarea robotilor pentru a îndeplini sarcinile efectuate în mod tradițional de oameni. În contextul afacerilor, robotica este utilizată pe scară largă în producție, logistică și asistență medicală. De exemplu, utilizarea de către Amazon a roboților în depozitele sale a crescut semnificativ eficiența și a redus costurile operaționale (Siciliano & Khatib, 2016).

Viziune pe computer este o tehnologie IA care permite mașinilor să interpreteze și să ia decizii bazate pe intrări vizuale. Această tehnologie este utilizată în diverse aplicații de afaceri, cum ar fi inspecția calității în producție, recunoașterea facială în scopuri de securitate și sistemele automate de casă în retail. Companii precum Tesla folosesc viziunea computerizată pentru dezvoltarea vehiculelor autonome, care se bazează pe procesarea imaginilor în timp real pentru a naviga pe drumuri în siguranță (Szeliski, 2010).

Analize predictive este o altă aplicație IA critică care utilizează algoritmi statistici și tehnici de învățare automată pentru a identifica probabilitatea unor rezultate viitoare pe baza datelor istorice. Companiile folosesc analiza predictivă pentru activități precum analiza tendințelor pieței, managementul riscurilor și prognoza vânzărilor. De exemplu, instituțiile financiare aplică analize predictive pentru a evalua riscul de credit și pentru a detecta activitățile frauduloase (Shmueli și Koppius, 2011).

Rețelele neuronale artificiale (ANN), inspirate de structura creierului uman, sunt folosite în învățarea profundă pentru a modela modele complexe și probleme de predicție. ANN-urile sunt aplicate în diferite scenarii de afaceri, inclusiv recunoașterea imaginii și a vorbirii, procesarea limbajului natural și sisteme autonome. DeepMind de la Google folosește ANN-urile pentru a dezvolta sisteme IA capabile să învingă campioni umani în jocuri complexe precum Go (LeCun, Bengio și Hinton, 2015).

Integrarea acestor tehnologii IA în procesele de afaceri permite organizațiilor să îmbunătățească eficiența, să reducă costurile și să stimuleze inovația. Cu toate acestea, implementarea cu succes a IA necesită o analiză atentă a provocărilor etice, legale și tehnice (Binns, 2018; Floridi și colab., 2018).

Cercetări anterioare despre IA și management strategic

Combinarea inteligenței artificiale (IA) cu managementul strategic a atras o atenție semnificativă în ultimii ani, pe măsură ce cercetătorii și practicienii explorează modul în care IA poate îmbunătăți procesul decizional strategic și performanța organizațională. Studiile anterioare au evidențiat diverse aspecte ale integrării IA în managementul strategic, inclusiv impactul acesteia asupra avantajului competitiv, eficienței operaționale și inovației. Cercetările au arătat că IA poate oferi un avantaj competitiv semnificativ, permițând firmelor să ia decizii mai informate și mai oportune. Tehnologiile IA, cum ar fi analiza predictivă și învățarea automată, ajută organizațiile să analizeze seturi mari de date pentru a identifica tendințele și modelele care informează deciziile strategice. De exemplu, un studiu realizat de Chui, Manyika și Miremadi (2018) a demonstrat că entitățile care folosesc inteligența artificială pentru inteligență competitivă erau mai bine poziționate pentru a anticipa schimbările pieței și pentru a răspunde proactiv.

Capacitatea IA de a automatiza sarcinile de rutină și de a optimiza procesele de afaceri a fost documentată pe scară largă. Huang și Rust (2018) au descoperit că integrarea IA duce la îmbunătățiri substanțiale ale eficienței operaționale, permițând organizațiilor să aloce resurse mai eficiente și să se concentreze pe activități strategice. Această schimbare le permite managerilor să se concentreze pe planificarea strategică la nivel înalt, mai degrabă decât pe preocupările operaționale de zi cu zi. De asemenea, joacă un rol crucial în stimularea inovației în cadrul organizațiilor. Un studiu realizat de Wilson și Daugherty (2018) a evidențiat modul în care informațiile bazate pe inteligență artificială pot duce la dezvoltarea de noi modele și strategii de afaceri. Cercetarea a subliniat că IA nu numai că sprijină procesele strategice existente, ci și permite crearea de abordări complet noi pentru formularea și implementarea strategiei. Cadrul de capabilități dinamice, așa cum este discutat de Wamba, Akter, Edwards, Chopin și Gnanzou (2015), presupune că IA îmbunătățește flexibilitatea strategică, permițând organizațiilor să se adapteze rapid la mediile în schimbare.

Studiul lor a constatat că firmele care au capabilități avansate de inteligență artificială erau mai agile și puteau răspunde la schimbările pieței mai rapid decât concurenții lor. În ciuda beneficiilor, integrarea IA în managementul strategic prezintă, de asemenea, provocări. Cercetători precum Binns (2018) și Floridi et al. (2018) au exprimat îngrijorări cu privire la problemele etice, inclusiv confidențialitatea datelor, prejudecățile algoritmice și potențialul ca IA de a exacerba inegalitățile în cadrul organizațiilor. Aceste studii subliniază importanța abordării considerentelor etice în implementarea strategică a IA. Numeroase studii de caz și cercetări empirice au elucidat în continuare implicațiile practice ale inteligenței artificiale în managementul strategic. De exemplu, un studiu de caz realizat de Brynjolfsson, Rock și Syverson (2018) privind adoptarea IA în diverse industrii a oferit dovezi ale impactului său pozitiv asupra productivității și a rezultatelor strategice.

Metodologie

Designul cercetării pentru acest studiu se bazează pe o abordare cu metode mixte, combinând atât date calitative, cât și cantitative pentru a oferi o înțelegere cuprinzătoare a modului în care inteligența artificială (IA) influențează practicile de management strategic. Această abordare permite triangularea datelor, asigurând o analiză mai robustă și mai nuanțată (Creswell & Plano Clark, 2017). Studiul își propune să exploreze impactul IA asupra luării deciziilor strategice, eficienței operaționale și avantajului competitiv atât prin date empirice, cât și prin studii de caz. Datele cantitative vor fi adunate prin sondaje structurate și chestionare distribuite directorilor superiori și managerilor strategici din diverse industrii. Aceste instrumente vor măsura gradul de integrare a IA în procesele de management strategic, beneficiile și provocările percepute și impactul asupra performanței organizaționale (Saunders, Lewis și Thornhill, 2019). Întrebările sondajului vor fi concepute folosind scale Likert pentru a cuantifica percepțiile și experiențele respondenților.

Datele calitative vor fi colectate prin interviuri semi-structurate cu experți din industrie, manageri strategici și practicieni IA. Aceste interviuri vor oferi perspective aprofundate asupra aplicațiilor practice ale IA în managementul strategic, provocările cu care se confruntă în timpul implementării și strategiile folosite pentru a depăși aceste provocări (Kvale & Brinkmann, 2015). În plus, studiile de caz ale organizațiilor care au integrat cu succes IA în procesele lor strategice de management vor fi analizate pentru a identifica cele mai bune practici și factorii cheie de succes. Datele cantitative colectate din sondaje vor fi analizate prin metode statistice. Statisticile descriptive vor rezuma datele, în timp ce statisticile inferențiale, cum ar fi analiza de regresie, vor examina relațiile dintre integrarea IA și diferitele rezultate ale managementului strategic (Field, 2018).

Software-ul statistic, cum ar fi SPSS sau R, va fi folosit pentru a efectua aceste analize, asigurând acuratețea și fiabilitatea rezultatelor. Datele calitative din interviuri și studii de caz vor fi analizate cu ajutorul analizei tematice. Această metodă implică codificarea datelor pentru a identifica teme și modele recurente legate de integrarea IA în managementul strategic (Braun & Clarke, 2006). Software-ul NVivo va fi utilizat pentru a ajuta la organizarea și analiza datelor calitative, permițând clasificarea sistematică a temelor și extragerea de informații semnificative. Pentru a spori validitatea și fiabilitatea rezultatelor cercetării, triangularea va fi folosită prin verificarea încrucișată a datelor din mai multe surse și metode. Acest proces va implica compararea și contrastarea rezultatelor sondajului cantitativ cu concluziile interviului calitativ și ale studiului de caz pentru a identifica tendințele convergente și divergente (Flick, 2018).

IA în managementul strategic

Inteligența artificială (IA) a devenit un instrument critic în îmbunătățirea proceselor de luare a deciziilor în cadrul managementului strategic. Luarea deciziilor bazată pe inteligență artificială folosește algoritmi avansați, învățarea automată și analiza datelor pentru a oferi informații mai precise, mai oportune și mai ușor de acționat decât metodele tradiționale (Sharda, Delen și Turban, 2020). Integrarea inteligenței artificiale în procesele de luare a deciziilor permite organizațiilor să analizeze volume mari de date, să identifice modele și să ia decizii în cunoștință de cauză care conduc la avantaje competitive. Sistemele de inteligență artificială pot procesa cantități mari de date la viteze fără precedent, permițând managerilor să acceseze informații în timp real. Această capacitate este deosebit de valoroasă în medii caracterizate de niveluri ridicate de incertitudine și schimbări rapide. De exemplu, analiza predictivă bazată pe inteligență artificială poate prognoza tendințele pieței, comportamentul clienților și riscurile potențiale, permițând managerilor să ia decizii proactive și strategice (Chen, Chiang și Storey, 2012). Tehnologiile IA joacă, de asemenea, un rol semnificativ în managementul riscurilor prin identificarea potențialelor amenințări și vulnerabilități care ar putea să nu fie evidente doar prin analiza umană.

Folosind inteligența artificială pentru a analiza datele istorice și a prezice riscurile viitoare, organizațiile pot dezvolta strategii mai solide de atenuare a riscurilor (Agrawal, Gans și Goldfarb, 2018). De exemplu, instituțiile financiare folosesc inteligența artificială pentru a detecta activități frauduloase și pentru a preveni pierderile financiare (Vapnik, 2013). Luarea deciziilor bazată pe inteligența artificială facilitează alocarea optimă a resurselor prin analiza datelor privind utilizarea resurselor, eficiența și performanța. Această analiză ajută organizațiile să aloce resursele mai eficient, asigurându-se că acestea sunt utilizate în domenii care produc cea mai mare valoare strategică. Companii precum Google și Amazon utilizează inteligența artificială pentru a-și gestiona lanțurile de aprovizionare, optimizând nivelurile stocurilor și reducând costurile operaționale (Barton & Court, 2012). IA permite organizațiilor să obțină o perspectivă mai profundă asupra preferințelor și comportamentelor clienților prin analiza unor seturi mari de date. Aceste informații pot informa deciziile strategice legate de dezvoltarea de produse, marketing și servicii pentru clienți.

Strategiile de segmentare și personalizare a clienților bazate pe inteligență artificială ajută companiile să-și adapteze ofertele pentru a satisface nevoile specifice ale clienților, crescând astfel satisfacția și loialitatea clienților (Davenport, 2018). Instrumentele IA sprijină planificarea strategică, oferind analize de scenarii și simulări care îi ajută pe manageri să evalueze rezultatele potențiale ale diferitelor alegeri strategice. Aceste instrumente pot modela medii complexe de afaceri și pot simula impactul diferitelor decizii strategice, permițând managerilor să facă alegeri mai informate (Makridakis, 2017).

În ciuda beneficiilor, integrarea IA în procesele de luare a deciziilor prezintă provocări, inclusiv probleme de calitate a datelor, nevoia de personal calificat și considerații etice legate de transparența algoritmică și părtinire (Binns, 2018). Organizațiile trebuie să abordeze aceste provocări pentru a valorifica pe deplin potențialul procesului decizional bazat pe inteligență artificială.

IA în analiza competitivă

Inteligența artificială (IA) a apărut ca un instrument de transformare în analiza competitivă, permițând organizațiilor să obțină o perspectivă profundă asupra peisajului lor competitiv. Prin valorificarea tehnologiilor IA, cum ar fi învățarea automată, procesarea limbajului natural și analiza datelor, companiile pot monitoriza activitățile concurenților, pot prezice tendințele pieței și pot identifica oportunitățile și amenințările strategice cu o mai mare acuratețe și viteză. Inteligența artificială permite organizațiilor să adune și să analizeze cantități mari de date în timp real, oferind informații actualizate despre strategiile concurenților, mișcările pieței și sentimentul consumatorilor. De exemplu, instrumentele bazate pe inteligență artificială pot analiza site-urile web ale concurenților, platformele de social media și articolele de știri pentru a urmări lansările de produse, campaniile de marketing și feedback-ul clienților (Fan, Lau și Zhao, 2015). Această informație în timp real permite companiilor să facă ajustări strategice în timp util și să rămână înaintea rivalilor lor. Algoritmii de învățare automată pot prezice acțiunile viitoare ale concurenților analizând datele istorice și identificând modele.

Analiza predictivă ajută organizațiile să anticipeze mișcările concurenților, cum ar fi modificările prețurilor, introducerea de noi produse sau strategiile de intrare pe piață. Această previziune permite companiilor să dezvolte în mod proactiv contrastrategii și să-și mențină avantajul competitiv. Tehnicile de procesare a limbajului natural (NLP) pot analiza postările de pe rețelele sociale, recenziile și alte date textuale pentru a evalua sentimentul public față de concurenți. Înțelegerea sentimentului consumatorilor oferă informații valoroase despre punctele forte și punctele slabe ale concurenților din perspectiva clienților. Organizațiile pot folosi aceste informații pentru a valorifica deficiențele concurenților și pentru a-și îmbunătăți propriile oferte (Liu, 2012). Analiza datelor bazată pe inteligență artificială poate identifica tendințele emergente ale pieței analizând seturi mari de date din diverse surse. Aceste tendințe ajută organizațiile să înțeleagă schimbările în preferințele consumatorilor, progresele tehnologice și schimbările de reglementare care le pot afecta poziția competitivă. Rămânând la curent cu dinamica pieței, companiile își pot adapta strategiile pentru a se alinia tendințelor în evoluție. Instrumentele de inteligență artificială pot efectua analize comparative competitive comparând valorile de performanță ale unei organizații cu cele ale concurenților săi. Acești indicatori pot include performanța financiară, cota de piață, satisfacția clienților și eficiența operațională. Benchmarking-ul ajută organizațiile să identifice domeniile în care rămân în urmă concurenților și să dezvolte strategii pentru a-și îmbunătăți performanța relativă (Porter & Poppelman, 2017).

În ciuda beneficiilor sale, analiza competitivă bazată pe inteligență artificială se confruntă cu mai multe provocări. Calitatea și disponibilitatea datelor, transparența algoritmică și nevoia de competențe specializate sunt obstacole semnificative. În plus, trebuie abordate considerațiile etice legate de confidențialitatea datelor și potențiala utilizare greșită a inteligenței competitive.

IA pentru eficiență operațională

Inteligența artificială (IA) s-a dovedit a fi o schimbare în ceea ce privește îmbunătățirea eficienței operaționale în diferite sectoare de afaceri. Prin automatizarea sarcinilor de rutină, optimizarea alocării resurselor și îmbunătățirea proceselor de luare a deciziilor, tehnologiile IA pot crește semnificativ productivitatea și pot reduce costurile operaționale (Brynjolfsson & McAfee, 2014; Davenport & Ronanki, 2018). Tehnologiile IA, cum ar fi automatizarea proceselor robotizate (RPA) și învățarea automată, pot automatiza sarcinile repetitive și banale, permițând angajaților să se concentreze pe activități mai strategice și creative. De exemplu, RPA se poate ocupa de sarcini precum introducerea datelor, procesarea facturilor și solicitările de servicii pentru clienți, ceea ce nu numai că accelerează aceste procese, ci și reduce probabilitatea erorilor umane (Lacity & Willcocks, 2016). Această schimbare nu numai că îmbunătățește eficiența, dar crește și satisfacția muncii în rândul angajaților, eliberându-i de sarcinile obositoare. Sistemele IA pot analiza cantități mari de date pentru a optimiza alocarea resurselor, cum ar fi forța de muncă, materialele și energia.

De exemplu, în sectorul de producție, algoritmi IA pot prezice defecțiunile echipamentelor și pot programa activitățile de întreținere în mod proactiv, reducând astfel timpul de nefuncționare și maximizând utilizarea utilajelor (Lee, Kao și Yang, 2014). În mod similar, IA poate optimiza operațiunile lanțului de aprovizionare prin predicția fluctuațiilor cererii și ajustând nivelul stocurilor în consecință, reducând atât situațiile de epuizare, cât și de suprastoc (Wang, Gunasekaran, Ngai și Papadopoulos, 2016). IA îmbunătățește procesul de luare a deciziilor, oferind informații în timp real și analize predictive. De exemplu, analizele bazate pe inteligență artificială pot ajuta managerii să ia decizii bazate pe date cu privire la programele de producție, managementul forței de muncă și planificarea logisticii. Aceste sisteme folosesc date istorice și modele de învățare automată pentru a prognoza tendințele și rezultatele viitoare, permițând companiilor să răspundă mai eficient la condițiile de piață în schimbare (Sharda, Delen și Turban, 2020). Tehnologiile IA pot contribui, de asemenea, la eficiența energetică prin optimizarea utilizării resurselor în timp real. Rețelele inteligente, alimentate de IA, pot echilibra oferta și cererea de energie, reducând risipa și scăzând costurile. Algoritmi IA pot analiza date din diverse surse pentru a prezice modelele de consum de energie și pot ajusta distribuția în consecință, rezultând economii semnificative de energie (Kalogirou, 2000). În mediile de producție, IA poate îmbunătăți controlul calității utilizând viziunea computerizată și învățarea automată pentru a detecta defectele și anomaliile în timp real.

Aceste sisteme pot inspecta produsele mai precis și mai consecvent decât inspectorii umani, asigurând standarde de calitate mai înalte și reducând deșeurile (Tao, Qi, Liu și Kusiak, 2018). Sistemele de întreținere predictivă bazate pe inteligență artificială pot analiza datele de la senzori și echipamente pentru a anticipa când este necesară întreținerea, prevenind defecțiunile neașteptate și prelungind durata de viață a utilajelor. Această abordare proactivă a întreținerii nu numai că îmbunătățește eficiența operațională, ci și reduce costurile de întreținere și timpul de nefuncționare (Schwabacher & Goebel, 2007). Chatbot-urile IA și asistenții virtuali pot gestiona un volum mare de întrebări ale clienților simultan, oferind răspunsuri instantanee și rezolvând problemele fără intervenția umană. Această capacitate îmbunătățește satisfacția clienților prin reducerea timpilor de așteptare și prin asigurarea faptului că clienții primesc informații exacte cu promptitudine (Huang & Rust, 2018). În timp ce IA oferă numeroase beneficii pentru eficiența operațională, implementarea sa poate fi o provocare. Probleme precum confidențialitatea datelor, părtinirea algoritmică și nevoia de personal calificat pentru a gestiona sistemele IA trebuie abordate. În plus, organizațiile trebuie să se asigure că integrarea IA se aliniază cu obiectivele lor strategice generale și nu perturbă procesele existente (Floridi et al., 2018).

Direcții viitoare

Integrarea inteligenței artificiale (IA) în managementul strategic este în continuă evoluție, cu câteva tendințe emergente gata să modeleze peisajul viitor al strategiei de afaceri. organizațiile se bazează din ce în ce mai mult pe adoptarea deciziilor bazate pe date, tehnologiile IA vor continua să avanseze, oferind instrumente și mai sofisticate pentru analiza predictivă și analiza datelor în timp real. Această tendință va permite companiilor să ia decizii strategice mai informate și în timp util, valorificând seturi mari de date pentru a descoperi informații care anterior erau inaccesibile (Brock & von Wangenheim, 2019). Viitorul va vedea o creștere a proceselor de afaceri autonome conduse de IA. Aceste procese vor funcționa cu o intervenție umană minimă, gestionând sarcini complexe, cum ar fi managementul lanțului de aprovizionare, prognoza financiară și managementul relațiilor cu clienții. Implementarea sistemelor autonome va spori semnificativ eficiența operațională și agilitatea strategică (Brougham & Haar, 2018). Pe măsură ce IA devine mai răspândită în managementul strategic, se va pune un accent sporit pe IA etică și inovația responsabilă. Organizațiile vor trebui să dezvolte cadre pentru a asigura transparența, corectitudinea și responsabilitatea în procesul decizional bazat pe inteligență artificială. Aceasta include abordarea problemelor legate de confidențialitatea datelor, părtinirea algoritmică și impactul social al tehnologiilor IA (Floridi et al., 2018). IA va juca un rol crucial în previziunea strategică, ajutând organizațiile să anticipeze și să se pregătească pentru provocările și oportunitățile viitoare.

Instrumentele bazate pe inteligență artificială vor îmbunătăți planificarea scenariilor și prognoza strategică, permițând companiilor să simuleze diverse scenarii viitoare și să dezvolte strategii solide pentru a naviga în incertitudine (Makridakis, 2017). Viitorul managementului strategic va implica probabil o colaborare îmbunătățită între oameni și IA. Sistemele IA vor spori procesul decizional uman, oferind capabilități analitice avansate, în timp ce managerii umani vor aduce înțelegerea contextuală și judecata etică. Această sinergie va duce la decizii strategice mai eficiente și mai echilibrate (Wilson & Daugherty, 2018).

Pentru a integra eficient IA în practicile de management strategic, practicienii ar trebui să ia în considerare următoarele recomandări: Organizațiile ar trebui să investească în programe de formare și dezvoltare pentru a îmbunătăți cunoașterea IA în rândul angajaților lor. Aceasta include înțelegerea elementelor de bază ale tehnologiilor IA, a potențialelor aplicații ale acestora și a considerațiilor etice implicate (Raisch & Krakowski, 2021). Companiile ar trebui să dezvolte o strategie clară de IA care să se alinieze cu obiectivele lor generale de afaceri. Această strategie ar trebui să sublinieze tehnologiile IA specifice care trebuie adoptate, domeniile afacerii pe care le vor avea impact și rezultatele așteptate (Davenport & Ronanki, 2018). Încurajarea unei culturi a inovației și a experimentării este crucială pentru integrarea de succes a IA. Organizațiile ar trebui să creeze un mediu în care angajații sunt încurajați să exploreze noi aplicații IA și să experimenteze cu soluții inovatoare (Huang & Rust, 2018). Implementarea practicilor etice IA este esențială pentru a menține încrederea și integritatea.

Organizațiile ar trebui să stabilească linii directe pentru utilizarea etică a IA, inclusiv transparența în deciziile bazate pe IA, atenuarea părtinirii algoritmice și protecția confidențialității datelor (Floridi et al., 2018). Interacțiunea cu experții IA, furnizorii de tehnologie și alte părți interesate poate ajuta organizațiile să rămână la curent cu cele mai recente dezvoltări IA și cele mai bune practici. Colaborările și parteneriatele pot oferi informații și resurse valoroase pentru adoptarea eficientă a IA (Chui, Manyika și Miremadi, 2018).

Integrarea IA în managementul strategic are implicații semnificative atât pentru teorie, cât și pentru practică:

1. *Avansarea teoriei managementului strategic:* utilizarea IA în managementul strategic pune la îndoială teoriile tradiționale și introduce noi perspective. Cercetătorii trebuie să exploreze modul în care IA modifică procesele strategice de adoptare a deciziilor, natura avantajului competitiv și dinamica comportamentului organizațional (Teece, 2018).

2. *Aplicații practice și studii de caz:* practicienii pot beneficia de studii de caz și de aplicații reale ale inteligenței artificiale în managementul strategic. Documentarea implementărilor de succes IA și a impactului acestora asupra rezultatelor afacerii poate oferi lecții valoroase și bune practici pentru alte organizații (Brynjolfsson & McAfee, 2014).

3. *Reducerea decalajului dintre teorie și practică:* este nevoie de o colaborare mai strânsă între mediul academic și industrie pentru a reduce decalajul dintre teorie și practică. Cercetarea academică ar trebui să se concentreze pe abordarea provocărilor practice cu care se confruntă organizațiile în adoptarea IA, în timp ce practicienii ar trebui să utilizeze perspective teoretice pentru a-și ghida strategiile AI (Delen & Ram, 2018).

4. *Implicații etice și sociale:* implicațiile etice și sociale ale IA în managementul strategic sunt domenii critice de studiu. Cercetătorii ar trebui să investigheze impactul mai larg al IA asupra societății, inclusiv problemele legate de înlocuirea locurilor de muncă, inegalitatea și guvernanta etică, pentru a se asigura că tehnologiile IA sunt utilizate în mod responsabil și pentru un bine (Floridi et al., 2018).

Concluzie

Acest studiu a explorat în mod cuprinzător impactul transformativ al inteligenței artificiale (IA) asupra managementului strategic, ilustrând modul în care adoptarea deciziilor bazate pe inteligență artificială, analiza predictivă, analiza competitivă și eficiența operațională pot îmbunătăți semnificativ performanța afacerii. Prin integrarea inteligenței artificiale în procesele strategice, organizațiile pot valorifica cantități mari de date pentru a obține informații utile, permițând luarea deciziilor mai precise și în timp util. Analiza predictivă facilitează previziunea strategică, permițând companiilor să anticipeze tendințele pieței și comportamentele clienților, ceea ce, la rândul său, duce la o formulare mai proactivă și mai informată a strategiei. IA în analiza competitivă oferă informații în timp real privind dinamica pieței și activitățile concurenților, dând putere organizațiilor să dezvolte contrastrategii eficiente și să mențină un avantaj competitiv. În plus, rolul IA în eficiența operațională prin automatizare și optimizare a resurselor duce la creșterea productivității, reducerea costurilor și îmbunătățirea controlului calității.

Cu toate acestea, studiul subliniază, de asemenea, importanța considerentelor etice și necesitatea unor practici responsabile de IA pentru a asigura transparența, corectitudinea și responsabilitatea. Pe măsură ce tehnologiile IA continuă să avanseze, integrarea lor în managementul strategic va deveni din ce în ce mai crucială, stimulând inovarea și succesul strategic. Prin urmare, organizațiile trebuie să rămână la curent cu evoluțiile IA și să investească în construirea capacităților IA pentru a-și valorifica pe deplin potențialul. Aceasta presupune promovarea unei culturi a învățării continue, investirea în infrastructura IA și dezvoltarea strategiilor IA cuprinzătoare care se aliniază cu obiectivele lor generale de afaceri.

Concluziile acestui studiu subliniază imperativul ca întreprinderile să adopte inteligența artificială nu doar ca instrument, ci și ca partener strategic care le poate influența semnificativ creșterea și sustenabilitatea viitoare într-un peisaj de piață care evoluează rapid.

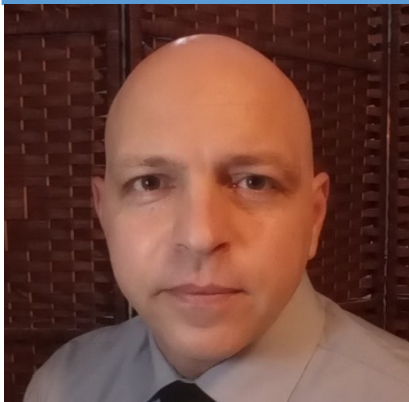
Bibliografie:

- Binns, R. (2018). Fairness in Machine Learning: Lessons from Political Philosophy. *Proceedings of the 2018 Conference on Fairness, Accountability, and Transparency*. doi:10.1145/3287560.3287592
- Brynjolfsson, E., & McAfee, A. (2014). *The Second Machine Age: Work, Progress, and Prosperity in a Time of Brilliant Technologies*. New York, NY: W.W. Norton & Company.
- Davenport, T. H., & Ronanki, R. (2018). Artificial Intelligence for the Real World. *Harvard Business Review*, 96(1), 108-116.
- Floridi, L., Cowls, J., Beltrametti, M., Chatila, R., Chazerand, P., Dignum, V., & Vayena, E. (2018). AI4People — An Ethical Framework for a Good AI Society: Opportunities, Risks, Principles, and Recommendations. *Minds and Machines*, 28(4), 689-707. doi:10.1007/s11023-018-9482-5
- Huang, M. H., & Rust, R. T. (2018). Artificial Intelligence in Service. *Journal of Service Research*, 21(2), 155-172. doi:10.1177/1094670517752459
- Kaplan, A., & Haenlein, M. (2019). Siri, Siri, in My Hand: Who's the Fairest in the Land? On the Interpretations, Illustrations, and Implications of Artificial Intelligence. *Business Horizons*, 62(1), 15-25. Doi: 10.1016/j.bushor.2018.08.004
- Porter, M. E., & Heppelmann, J. E. (2017). Why Every Organization Needs an Augmented Reality Strategy. *Harvard Business Review*, 95(6), 46-57.
- Russell, S., & Norvig, P. (2020). *Artificial Intelligence: A Modern Approach* (4th ed.). Hoboken, NJ: Pearson.
- Barney, J. (1991). Firm Resources and Sustained Competitive Advantage. *Journal of Management*, 17(1), 99-120. doi:10.1177/014920639101700108
- Freeman, R. E. (1984). *Strategic Management: A Stakeholder Approach*. Boston: Pitman.
- Kaplan, R. S., & Norton, D. P. (1996). *The Balanced Scorecard: Translating Strategy into Action*. Boston, MA: Harvard Business School Press.
- Kim, W. C., & Mauborgne, R. (2005). *Blue Ocean Strategy: How to Create Uncontested Market Space and Make the Competition Irrelevant*. Boston, MA: Harvard Business School Press.
- Binns, R. (2018). Fairness in Machine Learning: Lessons from Political Philosophy. *Proceedings of the 2018 Conference on Fairness, Accountability, and Transparency*. doi:10.1145/3287560.3287592
- Floridi, L., Cowls, J., Beltrametti, M., Chatila, R., Chazerand, P., Dignum, V., & Vayena, E. (2018). AI4People — An Ethical Framework for a Good AI Society: Opportunities, Risks, Principles, and Recommendations. *Minds and Machines*, 28(4), 689-707. doi:10.1007/s11023-018-9482-5
- Goodfellow, I., Bengio, Y., & Courville, A. (2016). *Deep Learning*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Jurafsky, D., & Martin, J. H. (2021). *Speech and Language Processing* (3rd ed.). Hoboken, NJ: Pearson.
- LeCun, Y., Bengio, Y., & Hinton, G. (2015). Deep Learning. *Nature*, 521(7553), 436-444. doi:10.1038/nature14539
- Murphy, K. P. (2012). *Machine Learning: A Probabilistic Perspective*. Cambridge, MA: MIT Press.
- Russell, S., & Norvig, P. (2020). *Artificial Intelligence: A Modern Approach* (4th ed.). Hoboken, NJ: Pearson.

- Shmueli, G., & Koppius, O. R. (2011). Predictive Analytics in Information Systems Research. *MIS Quarterly*, 35(3), 553-572. doi:10.2307/23042796
- Siciliano, B., & Khatib, O. (Eds.). (2016). *Springer Handbook of Robotics* (2nd ed.). Berlin: Springer.
- Szeliski, R. (2010). *Computer Vision: Algorithms and Applications*. London: Springer
- Binns, R. (2018). Fairness in Machine Learning: Lessons from Political Philosophy. *Proceedings of the 2018 Conference on Fairness, Accountability, and Transparency*. doi:10.1145/3287560.3287592
- Brynjolfsson, E., Rock, D., & Syverson, C. (2018). Artificial Intelligence and the Modern Productivity Paradox: A Clash of Expectations and Statistics. In A. Agrawal, J. Gans, & A. Goldfarb (Eds.), *The Economics of Artificial Intelligence: An Agenda* (pp. 23-57). Chicago, IL: University of Chicago Press. doi:10.7208/chicago/9780226613475.003.0002
- Chui, M., Manyika, J., & Miremadi, M. (2018). What AI Can and Can't Do (Yet) for Your Business. *McKinsey Quarterly*. La <https://www.mckinsey.com/business-functions/mckinsey-digital/our-insights/what-ai-can-and-cant-do-yet-for-your-business>
- Floridi, L., Cowls, J., Beltrametti, M., Chatila, R., Chazerand, P., Dignum, V., & Vayena, E. (2018). AI4People—An Ethical Framework for a Good AI Society: Opportunities, Risks, Principles, and Recommendations. *Minds and Machines*, 28(4), 689-707. doi:10.1007/s11023-018-9482-5
- Huang, M. H., & Rust, R. T. (2018). Artificial Intelligence in Service. *Journal of Service Research*, 21(2), 155-172. doi:10.1177/1094670517752459
- Wamba, S. F., Akter, S., Edwards, A., Chopin, G., & Gnanzou, D. (2015). How 'Big Data' Can Make Big Impact: Findings from a Systematic Review and a Longitudinal Case Study. *International Journal of Production Economics*, 165, 234-246. doi: 10.1016/j.ijpe.2014.12.031
- Braun, V., & Clarke, V. (2006). Using Thematic Analysis in Psychology. *Qualitative Research in Psychology*, 3(2), 77-101. doi:10.1191/1478088706qp063oa
- Creswell, J. W., & Plano Clark, V. L. (2017). *Designing and Conducting Mixed Methods Research* (3rd ed.). Thousand Oaks, CA: SAGE Publications
- Field, A. (2018). *Discovering Statistics Using IBM SPSS Statistics* (5th ed.). London: SAGE Publications.
- Flick, U. (2018). *An Introduction to Qualitative Research* (6th ed.). London: SAGE Publications
- Kvale, S., & Brinkmann, S. (2015). *InterViews: Learning the Craft of Qualitative Research Interviewing* (3rd ed.). Thousand Oaks, CA: SAGE Publications
- Saunders, M., Lewis, P., & Thornhill, A. (2019). *Research Methods for Business Students* (8th ed.). Harlow, UK: Pearson Education
- Agrawal, A., Gans, J., & Goldfarb, A. (2018). *Prediction Machines: The Simple Economics of Artificial Intelligence*. Boston, MA: Harvard Business Review Press
- Barton, D., & Court, D. (2012). Making Advanced Analytics Work for You. *Harvard Business Review*, 90(10), 78-83
- Binns, R. (2018). Fairness in Machine Learning: Lessons from Political Philosophy. *Proceedings of the 2018 Conference on Fairness, Accountability, and Transparency*. doi:10.1145/3287560.3287592
- Chen, H., Chiang, R. H. L., & Storey, V. C. (2012). Business Intelligence and Analytics: From Big Data to Big Impact. *MIS Quarterly*, 36(4), 1165-1188. doi:10.2307/41703503
- Davenport, T. H. (2018). *The AI Advantage: How to Put the Artificial Intelligence Revolution to Work*. Cambridge, MA: MIT Press
- Makridakis, S. (2017). The Forthcoming Artificial Intelligence (AI) Revolution: Its Impact on Society and Firms. *Futures*, 90, 46-60. doi: 10.1016/j.futures.2017.03.006
- Sharda, R., Delen, D., & Turban, E. (2020). *Business Intelligence, Analytics, and Data Science: A Managerial Perspective* (5th ed.). New York, NY: Pearson
- Baesens, B., Van Vlasselaer, V., & Verbeke, W. (2016). *Fraud Analytics Using Descriptive, Predictive, and Social Network Techniques: A Guide to Data Science for Fraud Detection*. Hoboken, NJ: Wiley.
- Davenport, T. H., & Harris, J. G. (2017). *Competing on Analytics: The New Science of Winning*. Boston, MA: Harvard Business Review Press
- Delen, D., & Ram, S. (2018). Research Challenges and Opportunities in Business Analytics. *Journal of Business Analytics*, 1(1), 2-12. doi:10.1080/2573234X.2018.1507602
- Fayyad, U., Piatetsky-Shapiro, G., & Smyth, P. (1996). From Data Mining to Knowledge Discovery in Databases. *AI Magazine*, 17(3), 37-54.

- Provost, F., & Fawcett, T. (2013). *Data Science for Business: What You Need to Know about Data Mining and Data-Analytic Thinking*. Sebastopol, CA: O'Reilly Media.
- Shmueli, G., & Koppius, O. R. (2011). Predictive Analytics in Information Systems Research. *MIS Quarterly*, 35(3), 553-572. doi:10.2307/23042796
- Siegel, E. (2013). *Predictive Analytics: The Power to Predict Who Will Click, Buy, Lie, or Die*. Hoboken, NJ: Wiley.
- Verma, P., Bakshi, M., & Ghosh, P. (2020). Predictive Analytics: A Review of Trends and Techniques. *International Journal of Advanced Research in Computer Science*, 11(1), 123-134. doi:10.26483/ijarcs.v11i1.6679
- Raisch, S., & Krakowski, S. (2021). Artificial Intelligence and Management: The Automation-Augmentation Paradox. *Academy of Management Review*, 46(1), 192-210. doi:10.5465/amr.2018.0072

3. SECURITATE ȘI REZILIENȚĂ

Înțelegerea securității naționale - Partea I Componenta Securității Militare

Locotenent colonel (r.) Georgios KOUKAKIS (Grecia)

„Puterea militară servește cauzei securității făcând prohibitiv costul oricărui atac agresiv. Ea servește cauzei păcii, ridicând un scut în spatele căruia poate continua munca constructivă răbdătoare a păcii”.

Dwight D. Eisenhower (1890-1969)

Abstract

Acest articol este prima parte a unei serii de articole care își propun să prezinte diferitele componente ale securității naționale, o dimensiune a securității care a fost recent sub lumina reflectoarelor din cauza numeroaselor crize și amenințări care domină în mediul de securitate contemporan, punând în pericol bunăstarea cetățenilor și buna funcționare a statelor.

Se concentrează pe securitatea militară, cea mai cunoscută componentă „tradițională” a securității naționale, ca sens inițial dintre acestea din urmă era aproape identică cu protecția unui stat împotriva folosirii forței militare din partea altuia. Scopul său este de a clarifica contextul securității militare, de a prezenta interconectarea acestuia cu restul componentelor securității naționale și a altor domenii de politică și de a sublinia importanța acestuia pentru pace și stabilitate, în timp ce principala sa concluzie este că securitatea militară va fi întotdeauna fundamentul securității naționale și nu trebuie trecută cu vederea.

Introducere

Invazia Ucrainei de către Rusia din 24 februarie 2022 a evidențiat încă o dată importanța „hard power” ca unul dintre principalii factori care – fie direct (operațiuni militare), fie indirect (diplomația apărării) – contribuie la implementarea politicii externe a unui stat¹. Modalitatea agresivă menționată mai sus de a atinge obiectivele naționale care a evoluat spre războiul în curs din Ucraina urma să fie confirmată abia pe 7 octombrie 2023, data la care surprinderea strategică a Israelului de către Hamas a dus la un al doilea conflict armat în Fâșia Gaza între cei doi actori².

¹Koukakis, G. (2022). *Did Russia fall into Thucydides trap?. Center for International Strategic Analyses.* <https://www.doi.org/10.13140/RG.2.2.34400.29446>.

²Κουκάκης, Γ. (2023). *Η διεθνής σκακιέρα, η επόμενη μέρα στη Μ. Ανατολή και η θέση της Ελλάδας. Liberal.* <https://www.liberal.gr/amynda-diplomatia/i-diethnis-skakiera-i-epomeni-mera-sti-m-anatoli-kai-i-thesi-tis-elladas>.

Ambele crize au demonstrat valoarea atemporală a securității (și rezilienței) militare – care datorită perioadei lungi de pace pe continentul european a fost aproape uitată de majoritatea actorilor europeni – ducând la mai multe schimbări instituționale, cum ar fi aderarea Suediei și Finlandei la NATO, creșterea cheltuielilor de apărare ale majorității statelor europene și emiterea primei *Strategii de securitate națională (NSS)* a Germaniei³ și a *Strategiei industriale de apărare europeană (EDIS)* a Uniunii Europene (UE)⁴.

De asemenea, trebuie subliniat că mediul de securitate contemporan – pe lângă crizele militare – este plin de crize energetice, alimentare, de sănătate și economice, ceea ce a determinat mulți savanți să caracterizeze epoca noastră ca era *policrizelor* și *permacrizelor*⁵. *Globalizarea și progresul tehnologic* au facilitat, de asemenea, răspândirea mai multor amenințări la securitate, cum ar fi terorismul și extremismul violent, în principal datorită capacității actorilor de a accesa și de a împărtăși informații (greșite/dezinformare) printr-o varietate de mijloace de comunicare. Competitivitatea geopolitică și schimbările majore ale echilibrului regional de putere au crescut tensiuni și în relațiile bilaterale și multilaterale ale mai multor actori statali și nestatali, care pe lângă contestarea valorilor și normelor civilizației occidentale au adus instabilitate și tulburări regionale și internaționale. În acest context, securitatea națională – în special componenta sa militară – este de o importanță vitală pentru fiecare stat, deoarece contribuie foarte mult nu numai la promovarea intereselor sale naționale, ci și la bunăstarea cetățenilor săi.

Articolul prezintă contextul securității militare, una dintre cele două – cealaltă fiind securitatea economică – componente de bază ale securității naționale. Importanța sa constă în faptul că securitatea militară este vitală pentru supraviețuirea fiecărui stat, deoarece asigură integritatea teritorială și suveranitatea națională a statelor prin abordarea și/sau gestionarea eficientă a amenințărilor militare. Cercetările actuale indică faptul că majoritatea statelor din întreaga lume pun accentul pe securitatea militară, astfel că articolul contribuie în literatura existentă, deoarece oferă informații suplimentare care pot ajuta cetățenii să înțeleagă necesitatea îmbunătățirii securității militare, iar factorii de decizie politică planifică și implementează politicile respective într-un mod mai eficient.

Scopul său este de a clarifica contextul securității militare, de a prezenta interconexiunea acestuia cu restul componentelor securității naționale și alte domenii de politică și de a sublinia importanța acestuia pentru pace și stabilitate.

Concluzia principală este că securitatea militară va fi întotdeauna fundamentul securității naționale și nu trebuie trecută cu vederea. În ceea ce privește structura articolului, inițial clarifică conceptul de securitate națională, apoi explică contextul securității militare, după care prezintă principalele scheme militare de colaborare și crizele militare contemporane la nivel mondial, se trece la o scurtă analiză a interconexiunii dintre securitatea militară și alte domenii de politică și se încheie cu referire la provocările și oportunitățile viitoare.

Conceptul de securitate

Termenul de securitate provine din cuvântul latin *securitas/securus* al cărui prim compus este cuvântul *sine* însemnând *fără* și al doilea compus cuvântul *cura* însemnând *frică, îngrijorare, anxietate* etc⁶. Astfel, securitatea este starea în care frica, îngrijorarea și anxietatea sunt absente, din cauza acțiunilor necesare întreprinse de un actor (individ, grup, stat, organizație etc.) pentru a fi protejat împotriva amenințărilor și/sau riscurilor. Prin urmare, securitatea poate fi clasificată în funcție de nivelul de analiză (*Imaginea 1*) în patru

³Koukákis, G. (2023, Iούνιος 18). Η πρώτη «ιστορική» Στρατηγική Εθνικής Ασφάλειας της Γερμανίας: Πώς βλέπει το Βερολίνο τον εαυτό του στον 21ο αιώνα και τι σημαίνει αυτό για τον κόσμο και την Ελλάδα. *Foreign Affairs - The Hellenic Edition*. https://www.researchgate.net/publication/373194953_E_prote_istorike_Strategike_Ethnikes_Asphaleias_tes_Germanias_Pos_blepei_to_Berolino_ton_eauto_tou_ston_21o_aiona_kai_ti_semainei_auto_gia_ton_kosmo_kai_ten_Ellada.

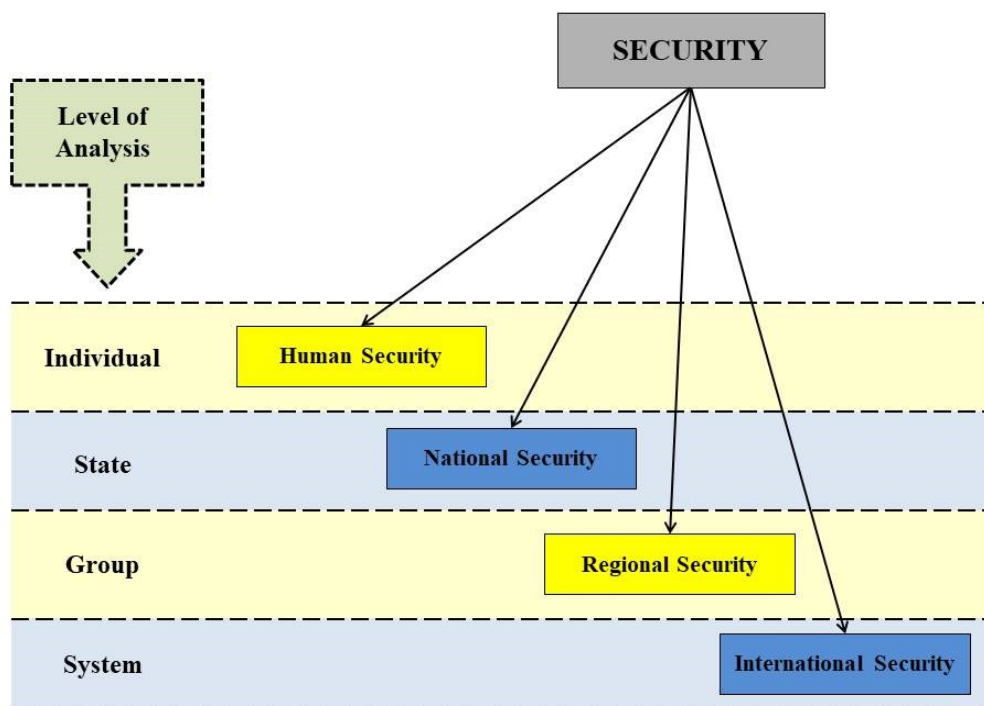
⁴Koukakis, G. (2024). *The First Ever 2024 European Defence Industrial Strategy: Background, Challenges and Future Considerations Regarding the European Security and Defense [Occasional Paper 2/2024]*. HERMES Institute of International Affairs, Security & Geoeconomy. <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.27247.44961>.

⁵Koukakis, G. (2023). *Permacrises and Polycrises: Outlining the Contemporary Security Environment through References to Strategic Documents of Regional and International Actors*. HAPSc Policy Briefs Series, Vol 4 (2). pp. 55-64. <https://doi.org/10.12681/hapscpbs.36661>.

⁶Neocleous, M. (2000). *Against security*. *Radical Philosophy*, 100, pp. 7-15. <https://www.radicalphilosophy.com/article/against-security>.

tipuri; *securitatea umană* la nivel individual, *securitatea națională* la nivel de stat, *securitatea regională* la nivel de grup și *securitatea internațională* la nivel de sistem (Imaginea 1).

La început securitatea era legată în principal de *securitatea națională* (protecția statului), concept care a fost introdus de Statele Unite ale Americii (SUA) prin *Actul de Securitate Națională semnat în 1947*⁷. Această nouă paradigmă a legat securitatea de structura internă a fiecare stat, reflectând interacțiunea sa cu mediul de securitate, relație care se bazează pe percepția statului asupra insecurității⁸. Ulterior, Organizația Națiunilor Unite (ONU) a legat securitatea oamenilor și eradicarea sărăciei și a subdezvoltării⁹, introducând conceptul de securitate umană prin Raportul de dezvoltare umană care a fost publicat în 1994¹⁰. În ceea ce privește securitatea regională, în ciuda faptului că ea cuprinde (etimologic) securitatea națională a statelor unei anumite regiuni, exprimă și relațiile puternice dezvoltate între acestea datorită sistemelor lor culturale, politice și juridice similare¹¹. Prin urmare, le permite să acționeze colectiv împotriva amenințărilor comune și să coopereze în mai multe domenii pentru a facilita dezvoltarea – deoarece securitatea și dezvoltarea sunt doi termeni strâns legați¹² – conducând la înființarea mai multor organizații regionale precum UE¹³.

⁷Department of State. (n.d.). National Security Act of 1947. [https://history.state.gov/milestones/1945-1952/national-security-act#:~:text=The%20National%20Security%20Act%20of,National%20Security%20Council%20\(NSC\).](https://history.state.gov/milestones/1945-1952/national-security-act#:~:text=The%20National%20Security%20Act%20of,National%20Security%20Council%20(NSC).) (21/04/2024).

⁸Buzan, B. (1983). *People, States, and Fear: The National Security Problem in International Relations*. Sussex: Wheatsheaf Books, p. 69.

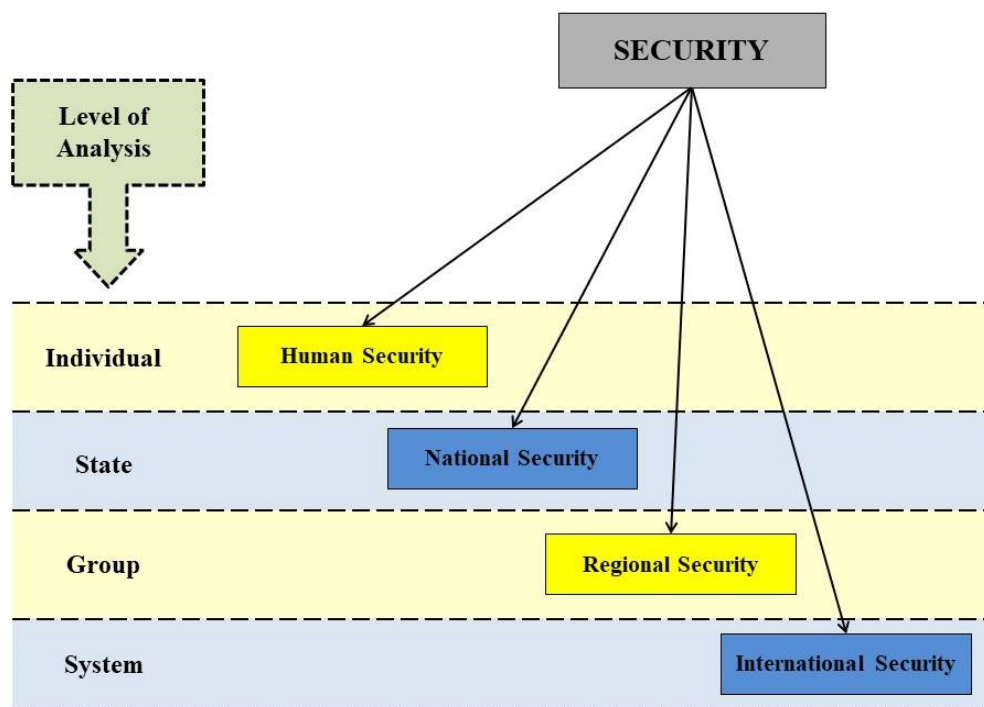
⁹Buzan, B. & Hansen, L. (2009). *People, States, and Fear: The National Security Problem in International Relations*. New York: Cambridge University Press, p. 203.

¹⁰United Nations Development Programme. (1994). *Human Development Report 1994*. <https://hdr.undp.org/system/files/documents/hdr1994encompletenostatpdf.pdf>

¹¹Graham, K. & Felicio, T. (2005). *Regional Security and Global Governance: A Proposal for a 'Regional-Global Security Mechanism' in Light of the UN High-Level Panel's Report, Egmont Paper, 4*. <http://aei.pitt.edu/8985/> (21/04/2024).

¹²Krause, K. & Jütersonke, O. (2005). 'Peace, Security and Development', *Security Dialogue*, 36(4), pp. 447-462. <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0967010605060449>

¹³Bailes, A. & Cottey, A. (2006). *Regional security cooperation in the early 21st century*, in Bailes, A. (ed.) *SIPRI Yearbook 2006: Armaments, Disarmament and International Security*. New York: Oxford University Press, pp. 195–223.

Imaginea 1: Cele 4 tipuri de securitate

Sursa: Editat de Georgios Koukakis

În cele din urmă, securitatea internațională este strâns legată de globalizare¹⁴, în cea mai mare parte se ocupă de amenințările globale prin intermediul organizațiilor internaționale precum Națiunile Unite¹⁵. Mai mult, securitatea – indiferent de nivelul instituțional în care este examinată – cuprinde mai multe dimensiuni/componente, în funcție de aspectul specific/domeniul de politică care este periclitat și/sau de originea amenințărilor/riscurilor. Acestea includ, dar nu se limitează la următoarele: (1) securitate militară, (2) securitate economică, (3) securitate energetică, (4) securitatea infrastructurii critice, (5) securitate maritimă, (6) securitate alimentară, (7) securitatea mediului, (8) securitatea sănătății, (9) securitatea internă, (10) securitatea cibernetică, (11) securitatea culturală, (12) securitatea apei, (13) securitatea demografică, (14) securitatea informațiilor și (15) securitatea spațiului (Imaginea 2).

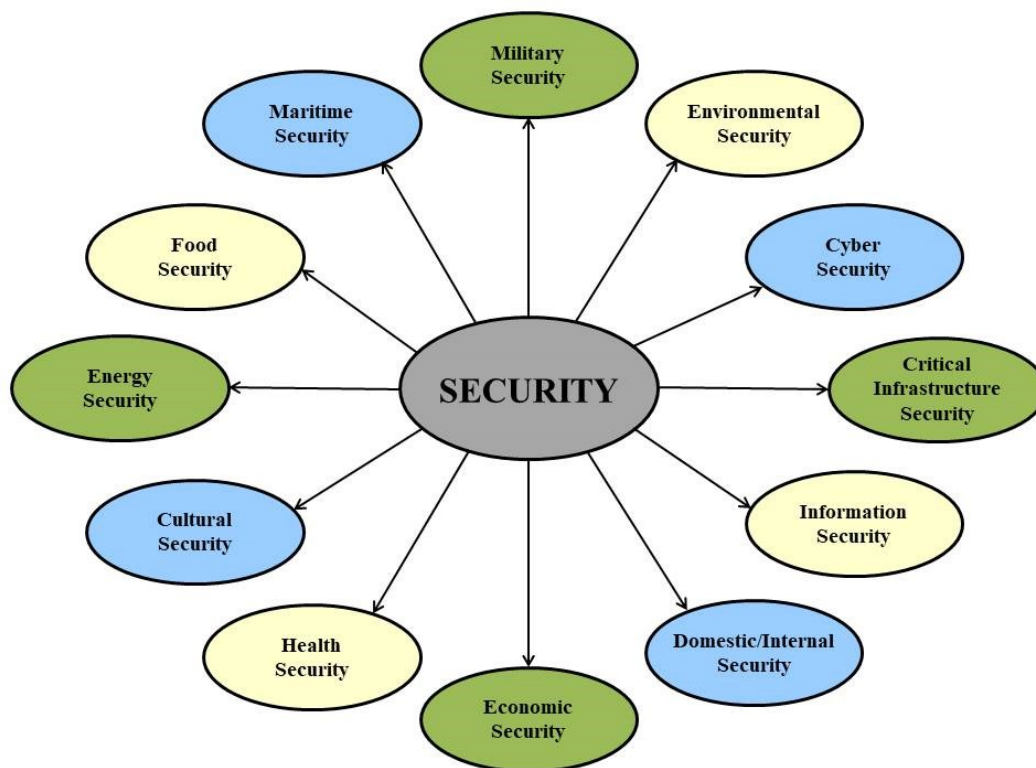
Contextul securității militare

Luând în considerare definiția de securitate menționată mai sus, se înțelege că securitatea militară este protecția unui actor împotriva amenințărilor militare. Pentru ca cineva să înțeleagă pe deplin contextul securității militare, articolul analizează următoarele elemente de securitate militară:

1. Amenințări: în ceea ce privește amenințările militare, trebuie subliniat că acestea includ de obicei și alți actori precum Forțele Armate (Armata, Marina, Forțele Aeriene, Forțele Spațiale și Forța Cibernetică) ale unui stat și/sau Companii Private Militare și de Securitate (PMSC) care sunt implicate în conflicte interstatale. Mai mult, în ciuda faptului că mijloacele militare pot fi folosite de alți actori precum grupările teroriste, terorismul este de obicei considerat datorită naturii sale ca o amenințare la securitate internațională care afectează securitatea internă. Același lucru – în ceea ce privește componenta de securitate afectată – este valabil și pentru conflictul intrastatal (război civil) care are legătură și cu utilizarea mijloacelor militare.

¹⁴Cha, V. (2000). *Globalization and the Study of International Security*, *Journal of Peace Research*, 37(3), pp. 391-403. <https://journals.sagepub.com/doi/10.1177/0022343300037003007>.

¹⁵United Nations. (2023). *Determined: Report of the Secretary-General on the Work of the Organization*. https://www.un.org/sites/un2.un.org/files/sg_annual_report_2023_en_0.pdf.

Imaginea 2: Dimensiuni/componente indicative de securitate
 Sursa: Editat de Georgios Koukakis

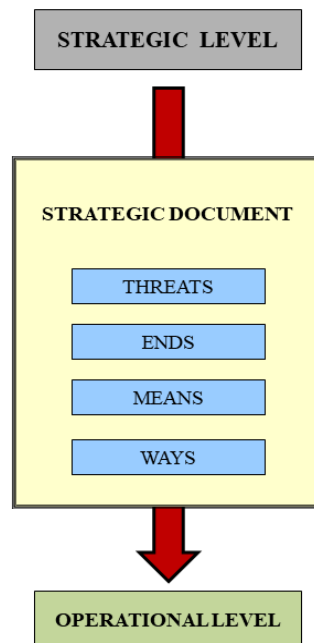
2. Mijloace: În măsura în care mijloacele militare pe care le folosește un actor pentru a amenința securitatea militară a altui actor, acestea includ de obicei personal militar, puști, mortiere, mitraliere, arme AT, explozibili, rachete, mine, radare, tancuri și vehicule de luptă, elicoptere, avioane de luptă, ambarcațiuni militare și nave de război, mijloace transport aerian, submarine, vehicule aeriene fără pilot (UAV), lasere etc.

3. Modalități: În ceea ce privește modalitățile de utilizare a mijloacelor militare, cea mai comună utilizare este prin conducerea operațiunilor militare, adică utilizarea forței militare. O altă modalitate de a amenința și/sau de a realiza securitatea militară este totuși prin diplomația apărării/militară. Aceasta din urmă, care poate fi caracterizată și ca soft power, componenta hard power, cuprinde participarea unui stat la parteneriate de apărare, semnarea acordurilor de cooperare militară/apărare, desfășurarea de exerciții militare comune, schimbul de vizite oficiale la nivel înalt între state etc.

4. Scopuri/Obiective: Scopul principal pe care un actor dorește să-l atingă prin folosirea forțelor militare sau a apărării/diplomației militare, unul principal conform lui Clausewitz, este acela de a-și impune voința adversarilor, întrucât războiul este continuarea politicii¹⁶. În ceea ce privește obiectivele militare, acestea includ, de obicei, provocarea de victime și confiscarea unor terenuri cheie (teren înalt, căi principale de apropiere, răscruce de drumuri etc.) sau infrastructură critică (porturi principale, gări, aeroporturi, centrale nucleare, stații electrice etc.) pentru a putea controla/influența acțiunile adversarului.

5. Documente strategice: În ceea ce privește documentele strategice care au legătură cu securitatea militară, acestea includ Cărțile Albe, Strategiile Naționale de Apărare (SND), Politicile Naționale de Apărare (PND), Recenziile Apărării Naționale, Doctrinile Militare, Conceptele Militare etc. Scopul principal este de a oferi cadrul – prin definirea principalelor amenințări, a scopurilor dorite (obiective), a mijloacelor necesare și a modalităților preferate de utilizare a acestora – în care categoriile Forțelor Armate ale statului își vor implementa strategiile respective (Figura 3).

¹⁶Shephard, J. E. (1990). *On War: Is Clausewitz Still Relevant?. Parameters*. pp. 85-99. <https://apps.dtic.mil/sti/tr/pdf/ADA515723.pdf>.

Imaginea 3: Funcția Documentelor Strategice
 Sursa: Editat de Georgios Koukakis

6. Luarea deciziilor: În sfârșit, în ceea ce privește procesul decizional privind utilizarea forței militare, datorită faptului că este o acțiune cu grave consecințe politice, economice, diplomatice și sociale – nu numai pentru actorul care este amenințat dar și pentru actorul care folosește mijloace militare – decizia de angajare a Forțelor Armate ale unui stat într-o operațiune împotriva altui actor este luată de obicei la nivelul politic strategic superior. Pentru a fi mai precis, decizia respectivă trebuie aprobată de *Consiliul de Securitate Națională (CNVM)* al statului – sau de instituțiile competente ale acestuia¹⁷ – iar în cazul în care statul nu a înființat o astfel de structură, de către șeful statului.

Scheme militare de colaborare (alianțe) și parteneriate strategice

Înțelegând că, cooperarea este cea mai bună modalitate de a contracara amenințările militare, mulți actori au procedat la stabilirea mai multor scheme de colaborare (cunoscute și sub numele de Alianțe) de natură militară – fie sub forma unei organizații internaționale/regionale, fie sub formă de parteneriat strategic – pentru a-și spori capacitățile de apărare și/sau pentru a obține descurajare. Unele dintre cele mai cunoscute scheme de colaborare au mâncat următoarele:

1. Organizația Tratatului Atlanticului de Nord (NATO): NATO a fost înființată în 1949 pentru a menține pacea și securitatea, include în prezent 32 de state membre¹⁸, iar conform Articolului 5 – cunoscut și sub denumirea de clauză de apărare colectivă – care este considerat ca fiind „inima” tratatului său fondator:

„Părțile convin ca un atac armat împotriva unuia sau mai multor dintre ei în Europa sau America de Nord să fie considerat un atac împotriva tuturor acestora și, în consecință, sunt de acord că, dacă are loc un astfel de atac armat, fiecare dintre ele, în exercitarea dreptului de a autoapărarea individuală sau colectivă, recunoscută de articolul 51 din Carta Națiunilor Unite, va sprijini partea

¹⁷The United States was the first state to establish a National Security Council in 1947. While some states such as Japan, the UK, Cyprus, and Türkiye have also established their own NSC, other states have established similar institutions such as the National Defence and Security Council (NDSC) of France, the Security Council (SC) of Russia, the National Security Commission (NSCo) of China and the Governmental National Security Council (GNSC) of Greece.

¹⁸North Atlantic Treaty Organization. (n.d.). What is NATO?. <https://www.nato.int/nato-welcome/>

sau părțile atacate prin luarea de îndată, individual și de comun acord cu celelalte părți, acțiunile pe care le consideră necesare, inclusiv utilizarea forță armată, pentru a restabili și menține securitatea zonei Atlanticului de Nord”.¹⁹

2. Organizația Tratatului de Securitate Colectivă (CSTO): CSTO – cunoscută și sub numele de NATO rusă – a fost înființată în 1994 pentru a asigura securitatea colectivă, include în prezent 6 state membre²⁰ și conform articolului 4 din tratatul său fondator:

„Dacă unul dintre statele părți este supus agresiunii de către orice stat sau grup de state, atunci aceasta va fi considerată agresiune împotriva tuturor statelor părți la prezentul tratat. În cazul unui act de agresiune împotriva oricăruia dintre statele participante, toate celelalte state participante îi vor oferi acestuia asistența necesară, inclusiv militară, și, de asemenea, îi vor oferi sprijinul pe care îl au la dispoziție în exercitarea dreptului la apărare colectivă în conformitate cu articolul 51 al Cartei ONU.”²¹

Imaginea 4: Steaguri (de la stânga la dreapta) ale NATO, CSTO și UE

Sursa: Wikipedia

3. Uniunea Europeană (UE): În ciuda faptului că UE a fost înființată în 1951 ca o uniune economică sub numele de Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Oțelului (CÉCO)²², a devenit treptat o uniune politică și din 2003 un furnizor de securitate aspirant, deoarece a publicat prima strategie europeană de securitate (SSE) care va fi urmată de Strategia globală în 2016 și de Busola Strategică în 2022²³. De asemenea, trebuie subliniat că articolul 42 alineatul (7) – cunoscut și sub denumirea de clauză de apărare reciprocă – din Tratatul de Lisabona (Tratatul privind Uniunea Europeană), care a fost semnat în 2007²⁴, prevede următoarele:

„Dacă un stat membru este victima unei agresiuni armate pe teritoriul său, celelalte state membre au în fața sa o obligație de ajutor și asistență prin toate mijloacele care le sunt în stare, în conformitate cu articolul 51 din Carta Națiunilor Unite. Acest lucru nu aduce atingere caracterului specific al politicii de securitate și apărare a anumitor state membre.”²⁵

4. Parteneriatul trilateral de securitate AUKUS: Parteneriatul trilateral AUKUS a fost înființat în 2021 între Australia, Regatul Unit (Marea Britanie) și Statele Unite ale Americii (SUA)²⁶ și este cunoscut în

²⁰Collective Security Treaty Organisation. (n.d.). History of creation, fundamentals of activity, organizational structure. <https://en.odkb-csto.org/25years/>

²¹Collective Security Treaty Organisation. (n.d.). Collective Security Treaty dated May 15, 1992 [Official Document]. https://en.odkb-csto.org/documents/documents/dogovor_o_kollektivnoy_bezopasnosti/#loaded.

²²European Union. (n.d.). History of the EU. https://european-union.europa.eu/principles-countries-history/history-eu_en.

²³Koukakis, G. (2024) 'The evolution of the European Union Security Strategy: Towards the establishment of a European Army?'. Center for International Strategic Analyses, Research Paper No. 105. <https://doi.org/10.13140/RG.2.2.34521.12648>.

²⁴European Parliament. (n.d.). Treaty of Lisbon. <https://www.europarl.europa.eu/about-parliament/en/in-the-past/the-parliament-and-the-treaties/treaty-of-lisbon>.

²⁵European Parliament. (n.d.). Mutual defence clause (Article 42.7 TEU) and Solidarity clause (Article 222 TFEU). https://www.europarl.europa.eu/meetdocs/2009_2014/documents/sede/dv/sede200612mutualdefsolidarityclauses_/sede200612mutualdefsolidarityclauses_en.pdf.

²⁶U.S. Department of Defence. (n.d.). AUKUS: The Trilateral Security Partnership Between Australia, U.K. and U.S. <https://www.defense.gov/Spotlights/AUKUS/>.

principal pentru sprijinul oferit din Marea Britanie și SUA către Australia privind achiziționarea de submarine cu propulsie nucleară. Scopul principal al AUKUS este:

„[...] consolidează capacitatea fiecărui guvern de a sprijini interesele de securitate și apărare, bazându-se pe legăturile bilaterale de lungă durată și în curs de desfășurare. Va promova schimbul mai profund de informații și schimbul de tehnologie; și să promoveze integrarea mai profundă a științei, tehnologiei, bazelor industriale și lanțurilor de aprovizionare legate de securitate și apărare”.²⁷

5. Parteneriatele de apărare ale Greciei: În sfârșit, în ceea ce privește Grecia, trebuie remarcat că, în ciuda faptului că este considerat un stat mic, a stabilit recent două parteneriate bilaterale importante de apărare. Prima a fost stabilită între Grecia și Emiratele Arabe Unite (EAU) la 18 noiembrie 2020 prin semnarea Acordului comun de cooperare în materie de politică externă și apărare care include articolul 1 care prevede contribuția reciprocă la apărarea și menținerea securității, suveranitatea, unitatea, siguranța și independența părților semnatare în cazul în care apare o amenințare²⁸, iar cea de-a doua a fost stabilită între Grecia și Franța la 28 septembrie 2021 prin semnarea Acordului de Parteneriat Strategic pentru Cooperare în Apărare și Securitate care include articolul 2 care prevede asistență și sprijin reciproc cu toate mijloacele adecvate disponibile, inclusiv utilizarea forței militare în cazul unui atac armat împotriva patriei lor²⁹

Crizele militare contemporane și interconectarea securității militare cu alte domenii

În ceea ce privește marile crize militare contemporane, cele mai importante – întrucât unul sau ambii actori posedă arme nucleare – sunt următoarele:

1. Războiul din Ucraina dintre Ucraina și Rusia care a fost inițiat pe 24 februarie 2022 când Rusia a invadat Ucraina și este încă activ (*Imaginea 5*).³⁰

2. Războiul din Fâșia Gaza între Israel și Hamas care a fost inițiat pe 07 octombrie 2023 când Hamas a invadat Israelul și este încă activ.³¹

3. Conflictul din Kashmir dintre India și Pakistan care a fost inițiat la 22 octombrie 1947 (primul război din Kashmir) și este încă activ (*Imaginea 6*).³²

²⁷Ibid.

²⁸Υπουργείο Εξωτερικών. (2024, Φεβρουάριος 12). Πολιτικές Σχέσεις-Ηνωμένα Αραβικά Εμιράτα. Ελληνική Δημοκρατία. <https://www.mfa.gr/dimereis-sheseis-tis-ellados/uae/politikes-skheseis.html>

²⁹Κουκάκης, Γ. (2023). Η Στρατηγική Εταιρική Σχέση για την Άμυνα & την Ασφάλεια μεταξύ Ελλάδας & Γαλλίας: Μία «τεχνοκρατική» προσέγγιση και αποτίμηση του πρώτου έτους ισχύος της, στο Τετράδια Γεωπολιτικής Ανάλυσης και Μελετών. Τεύχος 6 (Διμερείς διακρατικές συμφωνίες της Ελλάδος που εμπεριέχουν και αμυντική διάσταση). Ελληνικό Ινστιτούτο Στρατηγικών Μελετών, σσ. 75-95. [.https://www.researchgate.net/publication/373238862_E_Strategike_Etairike_Schese_gia_ten_Amyna_ten_Aspheleia_metaxy_Elladas_Gallias_Mia_tehnokratike_prosengise_kai_apotimese_tou_protou_etous_ischyos_tes](https://www.researchgate.net/publication/373238862_E_Strategike_Etairike_Schese_gia_ten_Amyna_ten_Aspheleia_metaxy_Elladas_Gallias_Mia_tehnokratike_prosengise_kai_apotimese_tou_protou_etous_ischyos_tes)

³⁰Bailey, R., Harward, C., Mappes, G., Evans, A., & Kagan, F. W. (2024, June 27). Russian Offensive Campaign Assessment, June 27, 2024. Institute for the Study of War. https://www.iswresearch.org/2024/06/russian-offensive-campaign-assessment_27.html

³¹Jhaveri, A., Braverman, A., Parry, A., Carl, N., Kathryn, Tyson, K., Wells, K. & Moore, J. (2024, June 27). Iran Update, June 27, 2024. Institute for the Study of War. <https://www.understandingwar.org/backgrounder/iran-update-june-27-2024>

³²Noor, S. (2023, July 25). Timeline: India-Pakistan relations. Medium. <https://sidranooraayqamar.medium.com/timeline-india-pakistan-relations-fbdc0f701dc4>

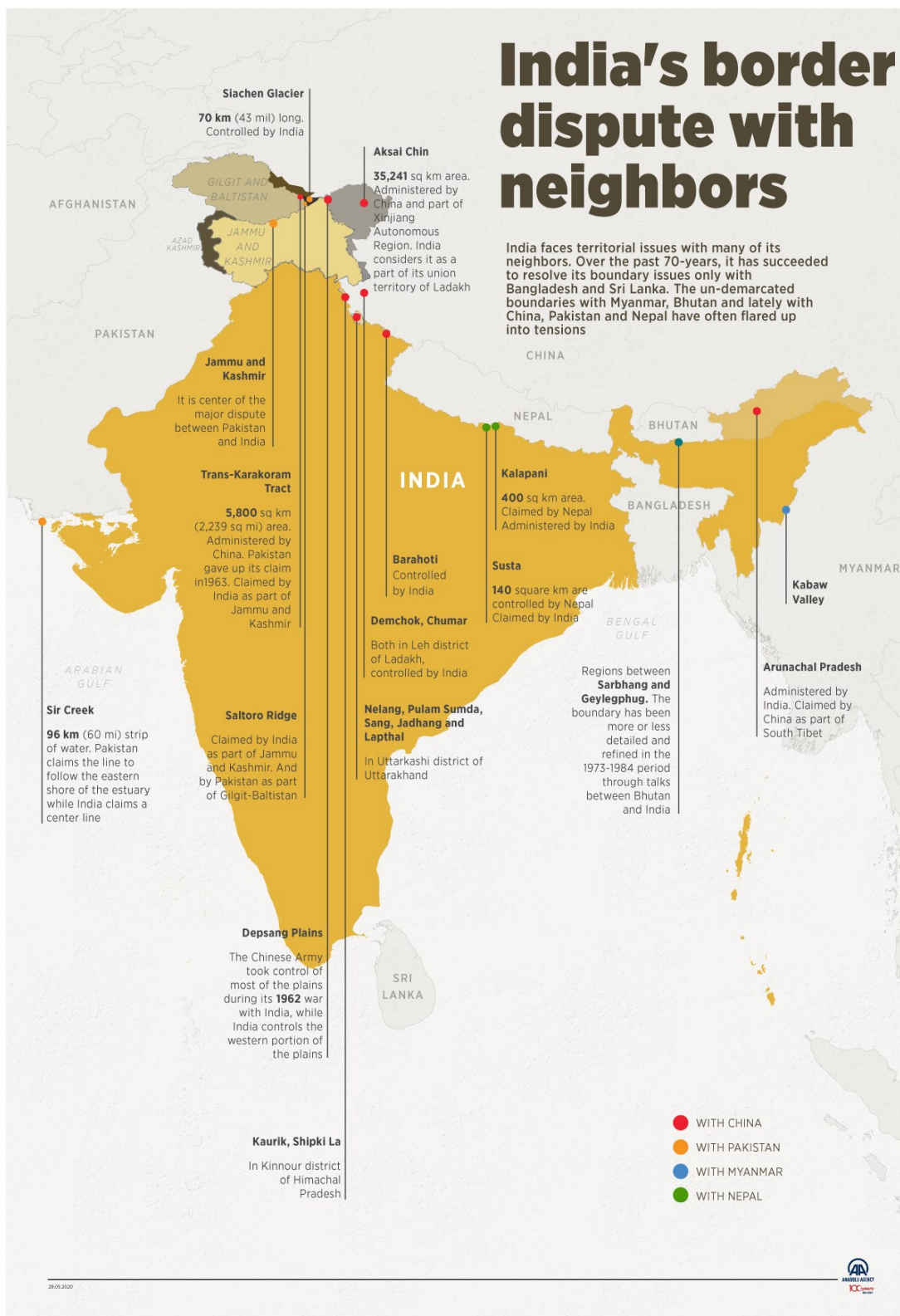
Imaginea 5: Războiul din Ucraina (din 27 iunie 2024)

Sursa: https://www.iswresearch.org/2024/06/russian-offensive-campaign-assessment_27.html

Mai mult, Evaluarea Anuală a Amenințărilor (ATA) din 2024 a Comunității de Informații din SUA³³, estimează că conflictele care ar putea afecta alți actori includ – pe lângă cel menționat mai sus din Kashmir – următoarele conflicte interstatale:

1. În Mările Chinei de Sud și de Est, între China și Taiwan (*Imaginea 7*).
2. India - China, la granița disputată comună (*Imaginea 6*).
3. Azerbaidjan - Armenia, în Nagorno-Karabah.

³³Office of Director of National Intelligence. (2024, February 05). *Annual Threat Assessment of the U.S. Intelligence Community [Official Document]*. <https://www.dni.gov/files/ODNI/documents/assessments/ATA-2024-Unclassified-Report.pdf>.

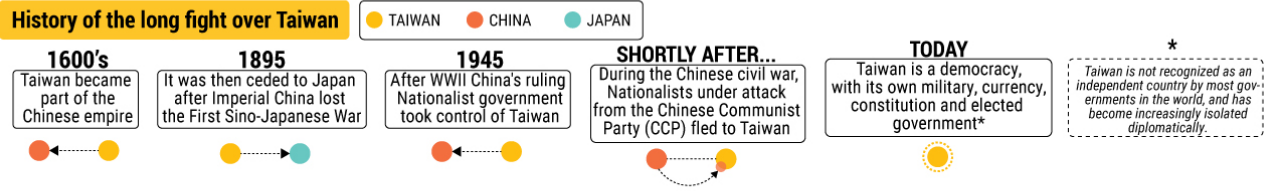

Imaginea 6: Disputa la granița Indiei cu actorii săi vecini

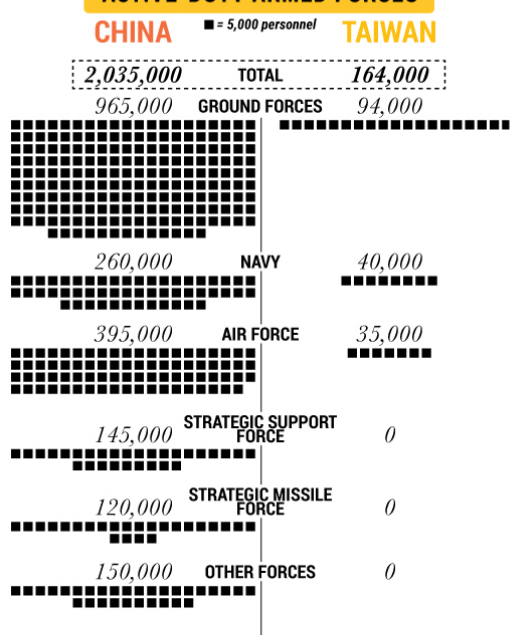
Sursa: <https://www.aa.com.tr/en/asia-pacific/indias-border-dispute-with-neighbors/1859854>

TAIWAN & CHINA'S COMPLEX HISTORY

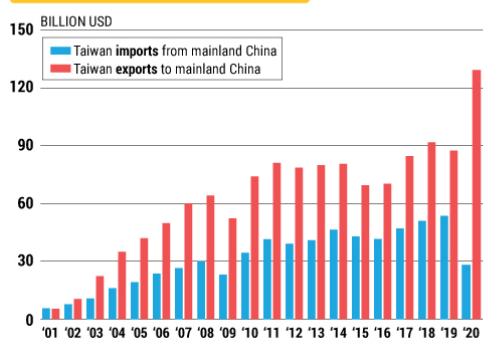
History of the long fight over Taiwan

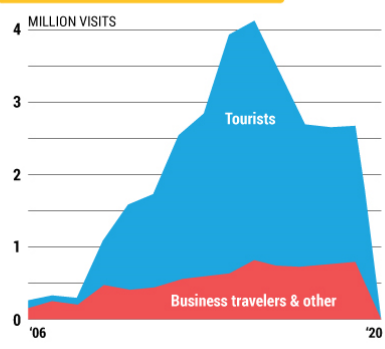
ACTIVE-DUTY ARMED FORCES

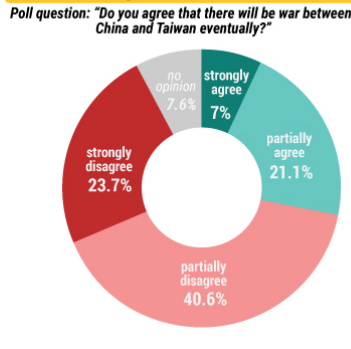
Trade across the Taiwan Strait

Visitors from China to Taiwan

Taiwanese opinion on war with China

Sources: IISS, Customs Administration, Ministry of Finance, National Immigration Agency, Ministry of the Interior, Taiwanese Public Opinion Foundation

© 2022 Geopolitical Futures

Imaginea 7: Problema Taiwanului în Marea Chinei de Sud și de Est
Sursa: <https://geopoliticalfutures.com/the-long-fight-to-control-taiwan/>

Interconectarea securității militare cu alte domenii

În ceea ce privește interconectarea securității militare cu alte domenii, trebuie menționat că atunci când securitatea militară este pusă în pericol – de ex. în timpul unei crize militare, unui conflict sau în timpul războiului – majoritatea sectoarelor publice și a lanțurilor de aprovizionare funcționează defectuos, ducând treptat la câteva alte crize, cum ar fi crizele alimentare, crizele energetice și crizele umanitare la care comunitatea internațională a fost martoră atât în Ucraina, cât și în Gaza. În plus, securitatea militară este interconectată cu următoarele domenii:

1. Reziliența: Deși nu este întotdeauna suficient de evidențiată, fiecare componentă a securității naționale este interconectată cu componenta respectivă a rezilienței, deoarece, în ordine, aceasta din urmă este o condiție prealabilă a primei. De exemplu, pentru ca un actor să realizeze securitatea militară (să fie protejat de amenințările militare), trebuie să se asigure că vulnerabilitățile sale sunt minim posibile și este capabil să implementeze contramăsuri pentru a recâștiga avantajul/inițiativa față de amenințare, astfel încât să fie rezistent. Tocmai acesta este motivul pentru care reziliența este evidențiată în mai multe documente strategice ale actorilor majori.

2. Dezvoltare: Un alt domeniu care este interconectat cu securitatea militară este dezvoltarea, întrucât asigură stabilitatea necesară unui stat pentru ca întreprinderile străine și autohtone să investească în mai multe proiecte și să treacă la construirea infrastructurii, facilitând scăderea șomajului și creșterea economică. Mai mult, securitatea militară este strâns legată de sectorul industrial, întrucât din vremea păcii industria de apărare asigură producția de arme, muniții și restul mijloacelor militare necesare.

3. Dreptul internațional/Drepturile omului: În ceea ce privește dreptul internațional, operațiunile militare sunt ghidate, în general, de Legea războiului, care include prevederi speciale pentru crimele comise în timpul acestor operațiuni, deoarece istoria a arătat că personalul militar uneori tinde să folosească forța excesivă împotriva adversarului și/sau a civililor, încălcându-le drepturile și libertățile fundamentale.

4. Informații: În cele din urmă, informațiile sunt un domeniu crucial pentru menținerea securității militare prin furnizarea de avertizare timpurie, dezvăluirea vulnerabilităților oponentului și furnizarea de informații despre vreme și teren care sunt vitale pentru planificarea eficientă a operațiunilor militare. Acesta este motivul principal pentru care majoritatea Forțelor Armate și-au înființat propriile unități de informații militare pentru a-și putea face propriile evaluări asupra acestor chestiuni și să nu se bazeze pe alte servicii.

Concluzii finale

Luând în considerare informațiile prezentate în articol, se apreciază că principalele provocări pentru comunitatea internațională sunt furnizarea unei soluții acceptabile care să aibă ca rezultat încheierea Războiului din Ucraina și Războiului din Fâșia Gaza, prevenind totodată escaladarea conflictelor menționate mai sus. În ceea ce privește orice alt actor militar internațional sau regional, principala oportunitate care ne așteaptă este de a profita de dezvoltarea vastă a tehnologiei pentru a-și spori capacitățile de apărare și de insecuritatea care predomină în vederea formării regionale și/sau internaționale. a unor parteneriate de apărare care îi vor consolida securitatea militară.

În concluzie, trebuie subliniat că, deși toată lumea este conștientă de consecințele grave ale utilizării forței militare, capacitățile de apărare sunt cruciale pentru fiecare stat pentru a-și putea proteja integritatea teritorială, suveranitatea națională și, bineînțeles, libertatea și bunăstarea cetățenilor săi împotriva amenințărilor militare, asigurând astfel securitatea militară care în cele din urmă duce la instaurarea păcii. Cu alte cuvinte, toată lumea trebuie să țină cont de citatul scriitorului militar roman Vegetius (379-395 d.Hr.), conform căruia:

Si vis pacem, para bellum".³⁴

³⁴Citatul original este "*Qui desiderat pacem, praeparet bellum*", însemnând "*Cine dorește pace să se pregătească pentru război.*" Vegetius, F. (2018). *Qui desiderat pacem, praeparet bellum*. Oxford Reference. <https://www.oxfordreference.com/display/10.1093/acref/9780191866692.001.0001/q-oro-ed6-00011152>

3. SECURITATE ȘI REZILIENȚĂ

Dezinformarea: Armă strategică a războiului dintre Israel și Hamas

Andreea Cristina STANCA

Abstract

Acest articol explorează impactul dezinformării asupra opiniei publice și a evoluției conflictului dintre Israel și Hamas. În era digitală, dezinformarea devine o armă strategică cu un impact major, folosită pentru a modela percepțiile oamenilor și deciziile la nivel global. Relevanța acestui studiu rezidă în înțelegerea modului în care informațiile false sunt răspândite deliberat pentru a influența evoluția și rezultatele conflictelor. Articolul analizează tehnicile de dezinformare utilizate de ambele tabere, impactul acestora asupra opiniei publice și propune măsuri de combatere a acestui fenomen.

Conceptul de dezinformare

De-a lungul timpului s-a demonstrat faptul că dezinformarea reprezintă un instrument utilizat pentru manipularea opiniilor publice și a deciziilor politice. Diseminarea informațiilor false sau prezentate într-un mod distorsionat are un impact semnificativ asupra percepțiilor și deciziilor politice, mai ales în contextul conflictelor armate și al situațiilor de criză. Prin urmare, se poate susține că informația poate submina integritatea adevărului, prezentându-l într-o formă mai mult sau mai puțin distorsionată față de realitate. Efectele sunt pe atât de grave, pe cât de profunde. În prezent, datorită avansului tehnologic, informația este amplu accesibilă, facilitând accesul oamenilor la evenimentele din întreaga lume în timp real. Cu toate acestea, această accesibilitate implică și riscul manipulării maselor. Platformele de socializare, canalele de comunicare digitală și presa online permit propagarea rapidă a informațiilor false. Dezinformarea reprezintă prezentarea unei informații false sau distorsionate cu scopul de a produce profit, de a face rău sau pentru a promova obiective politice sau ideologice¹.

Sursa: <https://www.digi24.ro/stiri/externe/mapamond/sua-creaza-o-noua-agentie-in-domeniul-securitatii-cibernetice-358035>

¹Freelon D., Wells C. (2020). Disinformation as political communication. *Political Communication*, 37(2), 145–156. <https://doi.org/10.1080/10584609.2020.1723755> accesat la data de 20/06/2024.

În perioade de criză sau conflicte armate, informația poate deveni o armă strategică folosită de părțile implicate pentru a-și promova propriile interese, influențând percepțiile și opiniile publice. În era digitală, observăm cum dezinformarea a devenit o armă deosebit de influentă și accesibilă în contextul situațiilor de război.

Impactul răspândirii informațiilor false în contextul conflictului dintre Israel și Hamas

În contextul conflictului izbucnit pe 7 octombrie între Israel și Hamas, narativele false modelează și accentuează opiniile publice, amplificând ura și segregarea dintre cele două tabere. Ne referim nu doar la impactul asupra israelienilor și palestinienilor, ci și asupra întregii lumi, inclusiv a celor care se identifică cu una dintre părțile implicate în conflict, a celor care au o legătură culturală sau istorică cu una dintre părți, a susținătorilor unor ideologii specifice și a altor categorii de oameni. În acest context se vorbește despre o pandemie a dezinformării care creează haos și exacerbează emoțiile și opiniile a milioane de persoane de pe întreg globul.² Așadar, gradul de dezinformare în cadrul acestui conflict a atins cote alarmant de înalte. Directoarea companiei americane de consultanță SITE Intelligence Group, Rita Katz, descrie nivelul dezinformării în legătură cu acest război ca fiind “zguduitor”: „Am urmărit conflictele de câteva decenii. Nu am văzut niciodată așa ceva [...] Chiar își face loc în instituțiile de știri respectate în moduri pe care nu le-am crezut niciodată posibil.”³ Amploarea dezinformării poate fi considerată direct proporțională cu complexitatea și profunzimea conflictului. De aceea, adâncirea acestuia este cauzată și de răspândirea dezinformării prin care se polarizează percepții, opinii și cauze.

Conflictul actual dintre Israel și Hamas, parte a unei serii de conflicte armate care au început acum aproape un secol, evidențiază ipoteza conform căreia informațiile false sau distorsionate au un impact devastator asupra opiniei publice, politicii internaționale și, nu în ultimul rând, asupra evoluției conflictului în sine. Ambele tabere folosesc strategii de dezinformare și manipulare pentru a-și susține cauza, oferind informații false, incomplete sau distorsionate, ceea ce amplifică tensiunile și adâncește diviziunea între cele două părți implicate. Prin urmare, dezinformarea contribuie la exacerbara conflictului, la răspândirea sentimentelor de ură și la întărirea pozițiilor extremiste. Conform cercetătorilor din domeniu, există o tehnică cunoscută sub denumirea de “trading up the chain” prin care agențiile de presă promovează informații false cu scopul de a expune audiența la puncte de vedere extremiste⁴. În mod concret, puterea informației produce efecte devastatoare, amplificând sentimentele de ură și creând obstacole semnificative pentru realizarea unei păci durabile.

Așadar, este în interesul actorilor să promoveze informații false? Chiar dacă fabricarea de informații reprezintă un proces activ politic care servește unor interese specifice⁵, putem afirma faptul că această strategie conduce la adâncirea conflictului. Totodată, un alt aspect important de discutat este legat de raționalizarea violenței. Actorii împrăștie informații false, distorsionate sau manipulate cu scopul de a legitima și raționaliza violența⁶. Moralitatea acestei strategii rămâne adesea dificil de înțeles, însă observăm cu regularitate că dezinformarea este folosită în scopuri nefaste.

Acest fenomen poate lua diverse forme, acuzații lipsite de dovezi, manipulări fotografice, rapoarte incomplete sau false și nu numai. Un aspect important de menționat este faptul că aceste tehnici nu reprezintă o caracteristică unică a războiului actual, în cadrul conflictului israeliano-palestinian existând întotdeauna această strategie a ambelor tabere de a oferi informații incomplete, false sau distorsionate.

Campanii de dezinformare pro-israeliene și pro-palestiniene

Vom oferi câteva exemple concrete pentru a înțelege mai bine ce presupune acest fenomen și cum

²Yusuf Can (2023), *Digital Deception: Disinformation's Impact in the Israel-Hamas War*, Wilson Center, October 20, 2023 <https://www.wilsoncenter.org/article/digital-deception-disinformations-impact-israel-hamas-war> accesat la data de 27/06/2024

³Jennifer Bell (2023), *Fact or fiction? The damage of misinformation, disinformation in the Israel-Hamas war*, Al Arabiya, English, November 20th, 2023, <https://english.alarabiya.net/infocus/2023/11/10/Fact-or-fiction-The-damage-of-misinformation-disinformation-in-the-Israel-Hamas-war> accesat la data de 27/06/2024

⁴Rachel Kuo, Alice Marwick (2021), *Critical disinformation studies: History, power, and politics*, Harvard Kennedy School Misinformation Review1, August 2021, Volume 2, Issue 4, p. 3.

⁵Ibidem, p. 4.

⁶Ibidem, p. 4.

modelează conflictul început pe 7 octombrie în Israel și continuat în Gaza. Trebuie menționat faptul că dezinformarea nu are loc în situații izolate și nu este folosită doar de una dintre tabere. De aceea, vom enumera campanii de dezinformare ale ambelor părți pentru a crea o imagine cât mai complexă a nivelului ridicat de dezinformare pe care îl regăsim în cadrul acestui conflict.

Recent a fost descoperită o campanie care implică Guvernul Israelului și care a avut ca țintă oficiali americani, membri ai Congresului. Campania a presupus utilizarea a aproximativ 600 de profiluri false pe rețelele sociale, care au publicat peste 2000 de comentarii. Acestea susțineau acțiunile militare ale Israelului în Gaza și condamnau grupările palestiniene pentru încălcarea drepturilor omului, promovând astfel un conținut pro-Israel⁷. Totodată, investigația condusă de companiile Meta și OpenAI demonstrează faptul că această campanie de dezinformare aparține companiei israeliene STOIC. Operațiunile din mediul online ale acesteia au vizat în principal audiența din Statele Unite ale Americii și Canada. STOIC a creat volume considerabile de articole și comentarii cu scopul manipulării publicului într-o direcție pro-israeliană și anti-Hamas⁸. Chiar dacă META a eliminat aceste conturi de pe platformele sociale, este greu de evaluat impactul campaniei. Fiind un aspect negativ în sine, un lucru este însă cert: aceste informații au alimentat credințele islamofobice, oferind publicului dovezi suplimentare care să le întărească convingerile extremiste.

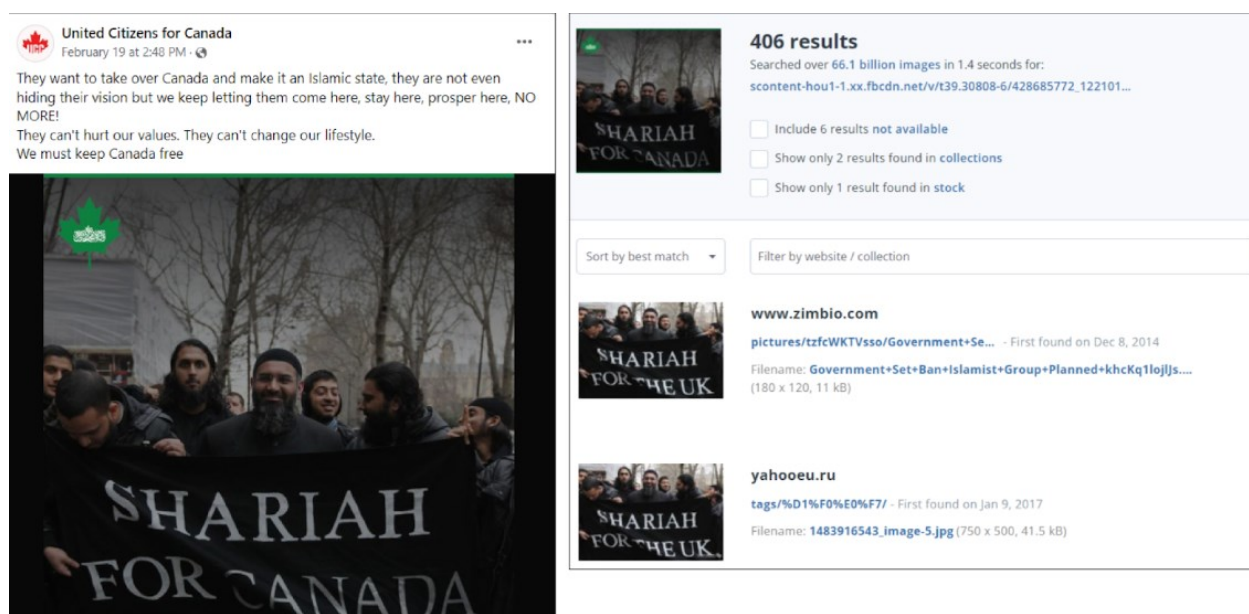

Fig.1 - Contul de social media United Citizens for Canada folosește imagini generate de inteligența artificială pentru a promova islamofobia.

Sursa: <https://cyberscoop.com/israel-influence-operations-stoic/>

Campaniile pro-palestiene sau pro-Hamas de dezinformare se regăsesc și ele în mediul online, informațiile false despre Israel făcând înconjurul lumii zilnic. Așadar, nu doar Israel utilizează dezinformarea ca armă împotriva Hamas, informații false cu caracter pro-Hamas și anti-israelian fiind susținute de actori statali precum Rusia, Iran, China și nu numai. Rusia, profitând de războiul dintre Israel și Hamas, are ocazia de a reafirma narativele antioccidentale. Un exemplu elocvent se referă la oferirea unei informații false care afirmă faptul că Hamas este aprovizionat cu armament de către Ucraina, până în acest moment nu există însă

⁷Sheera Frenkel (2024), *Israel Secretly Targets U.S. Lawmakers With Influence Campaign on Gaza War*, *The New York Times*, June 6th, 2024, <https://www.nytimes.com/2024/06/05/technology/israel-campaign-gaza-social-media.html> accesat la data de 26/06/2024.

⁸Derek B. Johnson (2024), *Israeli influence operation highlights global disinformation industry*, *CYBERSCOOP*, June 5th, 2024, <https://cyberscoop.com/israel-influence-operations-stoic/> accesat la data de 26/06/2024.

dovezi în acest sens⁹.

Dezinformarea pro-palestiniană implică numeroase exemple de manipulări ale imaginilor și videoclipurilor false. Sunt create și utilizate imagini generate de inteligența artificială pentru a amplifica percepția de victimizare și a acuza Israelul de agresiuni disproporționate. Totodată, sunt utilizate imagini din conflicte precedente sau din alte părți ale lumii. Specialiștii au analizat fotografiile și videoclipurile care au fost vizualizate de sute de mii de utilizatori ai platformelor sociale și au descoperit faptul că acestea erau false¹⁰. Utilizarea acestui tip de imagini amplifică sentimentele antisemite în rândul publicului global, fiind relatate narative distorsionate și imorale. În acest mod dezinformarea intensifică și alimentează prejudecăți și stereotipuri antisemite pre-existente.

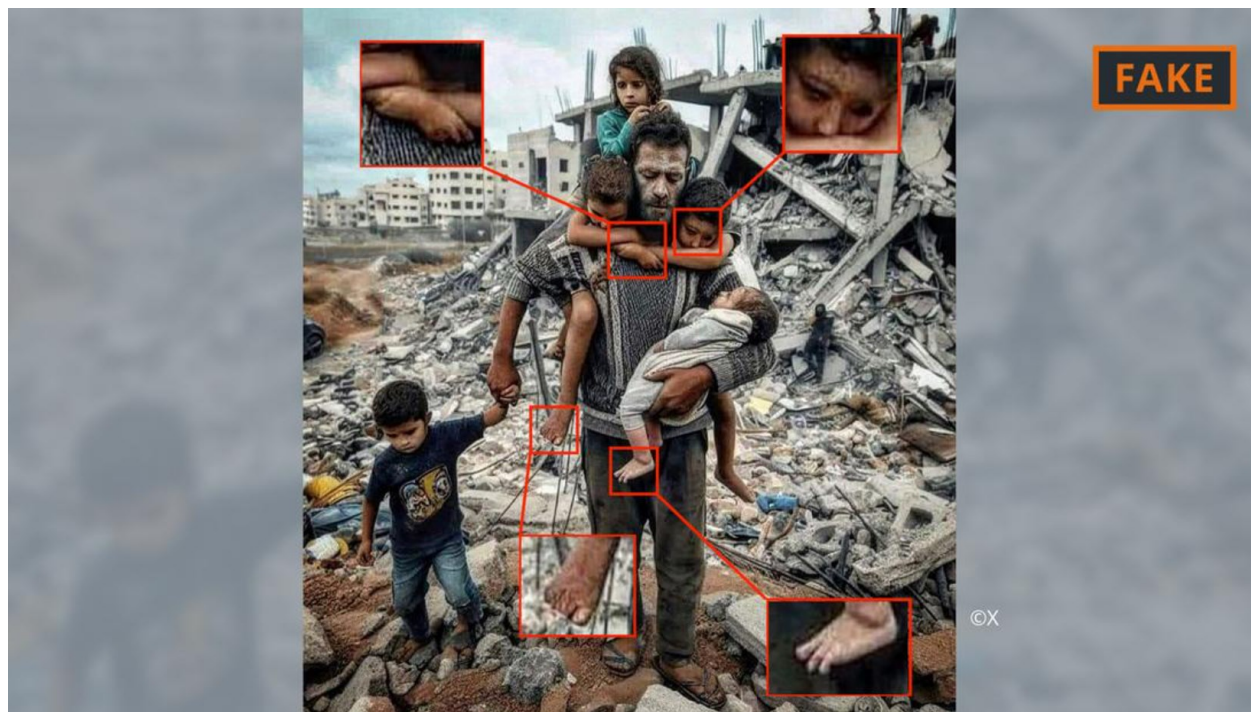

Fig. 2 - Imagine generată de inteligența artificială

Sursa: <https://www.dw.com/en/fact-check-ai-fakes-in-israels-war-against-hamas/a-67367744>

Combaterea dezinformării

Alfabetizarea digitală reprezintă acele competențe, cunoștințe și abilități pe care oamenii sunt nevoiți să le dezvolte pentru a putea evita capcanele dezinformării. Promovarea acestui tip de alfabetizare este esențială pentru a ajuta publicul să diferențieze informația corectă de cea falsă. Totodată, dezinformarea este prezentă la o scară largă în cadrul rețelelor sociale, fapt ce necesită responsabilizarea acestor platforme în vederea combaterii dezinformării. Chiar dacă în prezent există algoritmi care au capacitatea de a detecta informațiile false, platformele sociale încă reprezintă un pericol din acest punct de vedere, multe știri false sau distorsionate circulând și manipulând milioane de utilizatori. Existența platformelor de verificare a faptelor reprezintă pas important în procesul de eliminare a informațiilor false. Prin analizele acestora este atenuat impactul dezinformării.

⁹Capitalising on Crisis: Russia, China and Iran use X to exploit Israel-Hamas information chaos, Institute for Strategic Dialogue , October 25th, 2023, https://www.isdglobal.org/digital_dispatches/capitalising-on-crisis-russia-china-and-iran-use-x-to-exploit-israel-hamas-information-chaos/

¹⁰Ines Eisele, Uta Steinwerh (2023), Fact check: AI fakes in Israel's war against Hamas, DW, October 10th, 2023, <https://www.dw.com/en/fact-check-ai-fakes-in-israels-war-against-hamas/a-67367744>, accesat la data de 28/06/2024.

Nu în ultimul rând, trebuie amintită și importanța reponsabilizării audienței, fiind necesară verificarea informațiilor și a surselor mai ales în cazul unui conflict. Chiar dacă agențiile de presă sau utilizatorii de internet au responsabilitatea de a se asigura că distribuie informații corecte, verificate și autentice, audiența trebuie să fie vigilentă și să semnaleze orice informație falsă. Implicarea actorilor internaționali în lupta împotriva dezinformării este esențială și poate contribui la o scădere a volumului informațiilor false.

Concluzii

Dezinformarea reprezintă o armă extrem de puternică în contextul acestui război, având capacitatea de a modela percepțiile și de a influența cursul evenimentelor. Conflictul dintre Israel și Hamas, izbucnit pe 7 octombrie, demonstrează faptul că dezinformarea exacerbează tensiunile și deține o putere destabilizatoare semnificativă. Prin eforturi concertate de verificare a faptelor, alfabetizare media și responsabilitate din partea platformelor, răspândirea și impactul dezinformării pot fi diminuate, permițând o înțelegere mai clară a evoluției conflictului. Conflictul israeliano-palestinian este probabil cel mai diviziv și polarizator, motiv pentru care oamenii au tendința de a sprijini una dintre tabere, stimulând conștient sau inconștient amplificarea și răspândirea informațiilor false. Dezinformarea alimentează atmosfera de intoleranță, sentimentele islamofobe și anti-semite, adâncind acest conflict interetnic. Gravitatea dezinformării este amplificată de intensitatea conflictului. Este îngrijorător faptul că publicații respectate la nivel internațional au recunoscut că au publicat informații false, ulterior acestea fiind retrase.

În final, cu speranța că acest conflict va ajunge la o soluție pașnică în viitorul apropiat, este esențial să reflectăm asupra gravității fenomenului dezinformării. Pacea nu poate fi atinsă decât atunci când oamenii nu vor fi manipulați spre dezbinare, ci vor fi încurajați spre cooperare.

Bibliografie:

- Brian Fung, Donie O’Sullivan (2023) , EU warns Elon Musk of ‘penalties’ for disinformation circulating on X amid Israel-Hamas war, CNN, October 10th, 2023, <https://edition.cnn.com/2023/10/10/tech/x-europe-israel-misinformation/index.html> accesat la data de 28/06/2024
- Capitalising on crisis: Russia, China and Iran use X to exploit Israel-Hamas information chaos, Institute for Strategic Dialogue , October 25th, 2023, https://www.isdglobal.org/digital_dispatches/capitalising-on-crisis-russia-china-and-iran-use-x-to-exploit-israel-hamas-information-chaos/
- Derek B. Johnson (2024), Israeli influence operation highlights global disinformation industry, CYBERSCOOP, June 5th, 2024, <https://cyberscoop.com/israel-influence-operations-stoic/> accesat la data de 26/06/2024
- Freelon D., Wells C. (2020). Disinformation as political communication. *Political Communication*, 37(2), 145–156. <https://doi.org/10.1080/10584609.2020.1723755> accesat la data de 20.06.2024
- Jennifer Bell (2023), Fact or fiction? The damage of misinformation, disinformation in the Israel-Hamas war, Al Arabiya, English, November 20th, 2023, <https://english.alarabiya.net/infocus/2023/11/10/Fact-or-fiction-The-damage-of-misinformation-disinformation-in-the-Israel-Hamas-war> accesat la data de 27/06/2024
- Ines Eisele, Uta Steinwerh (2023), Fact check: AI fakes in Israel's war against Hamas, DW, October 10th, 2023, <https://www.dw.com/en/fact-check-ai-fakes-in-israels-war-against-hamas/a-67367744>, accesat la data de 28/06/2024
- Rachel Kuo, Alice Marwick (2021), Critical disinformation studies: History, power, and politics, Harvard Kennedy School Misinformation Review1, August 2021, Volume 2, Issue 4
- Sheera Frenkel (2024), Israel Secretly Targets U.S. Lawmakers With Influence Campaign on Gaza War, The New York Times, June 6th, 2024, <https://www.nytimes.com/2024/06/05/technology/israel-campaign-gaza-social-media.html> accesat la data de 26/06/2024
- Yusuf Can (2023), Digital Deception: Disinformation’s Impact in the Israel-Hamas War, Wilson Center, October 20, 2023 <https://www.wilsoncenter.org/article/digital-deception-disinformations-impact-israel-hamas-war> accesat la data de 27/06/2024

3. SECURITATE ȘI REZILIENȚĂ

Război rece hibrid, presiuni non-cinetice și agresiuni subliminale cinetice – actuale și viitoare provocări pentru NATO și UE

Dr. ing. Stelian TEODORESCU

„Probabil va fi nevoie să purtăm o bătălie de mai multe ori până o vom câștiga.”

Margaret Thatcher

Rusia și-a intensificat acțiunile specifice războiului hibrid și, cum era de așteptat, caută să-și crească presiunea asupra Europei Centrale. Acest fapt nu constituie o surpriză, mai ales dacă ne reamintim că, după cum se cunoaște foarte bine, în Europa Centrală sunt vizate ca ținte ale propagandei, acțiunilor hibride, dezinformării și, nu în ultimul rând, ale influenței și dominării în plan politic și economic atât cele două mari țări - Germania și Polonia, cât și cele cinci țări mai mici - Slovacia, Austria, Elveția, România, Ungaria și Cehia, toate aceste națiuni constituind anterior și continuând în prezent să fie subiectele dezbaterilor aprinse la nivel internațional cu privire la interesele și acțiunile Rusiei.

Cum era de așteptat, Rusia nu se limitează și face o campanie semnificativă de avertizare și amenințare pronunțată și în Țările Baltice, de-a lungul graniței Poloniei.

Într-un astfel de context evolutiv, guvernele din flancul estic ale NATO văd din ce în ce mai mult nevoia majoră a planificării, organizării și desfășurării unor acțiuni aliate comune. Este din ce în ce mai clar că actualmente un al doilea război rece împotriva Occidentului se intensifică în Europa, deoarece ținta principală este NATO. În esență, acest război rece este similar cu primul din secolul al XX-lea. Este o confruntare între puteri nucleare care sunt capabile să se distrugă reciproc. Concursul se desfășoară sub pragul războiului deschis, folosind amenințarea nucleară ca instrument

esențial de șantaj. Cu toate acestea, varietatea actuală a războiului rece diferă cu mult de predecesorul său, deoarece folosește un set de instrumente mai mare și unul mai complex de operații și activități diverse care

Sursa: <https://romaniabreakingnews.ro/razboiul-informational-parte-a-razboiului-hibrid-actual-mijloace-de-lupta-si-contramasuri/>

sunt adesea denumite „hibride” și, prin urmare, acest al doilea război rece poate fi numit și *un război rece hibrid*.

Sursa principală de risc ca acest război rece să se transforme într-unul fierbinte între Rusia și NATO este evoluția situației din Ucraina, care, în afară de luptele directe dintre trupele ruse și ucrainene, este și un *război proxy* între Rusia și Occident, NATO participând indirect la conflict, sprijinind Ucraina. Într-un astfel de context, nu trebuie să ometem și nici să ne surprindă implicarea unor așa numiți aliați ai Rusiei cum ar fi în principal China, Iran și Coreea de Nord, dar nu putem omite niciodată și alte state din Orientul Mijlociu, Africa sau Asia, care prin vocea liderilor lor fac cunoscut acest lucru.

A devenit foarte clar pentru toate mediile de analiză strategică că războiul din Ucraina are un impact direct și consecințe asupra întregului mediu de securitate globală, generând mai mult ca oricând campanii hibride de confruntare între Rusia, pe de o parte, și NATO și UE, pe de altă parte, așa cum am subliniat și anterior. Aceste campanii ale celui de-al doilea război rece iau forma presiunii non-cinetice și agresiunii subliminale cinetice.

Modurile de operare hibride non-cinetice sunt în primul rând în domeniul intelligence, inclusiv operațiunile de dezinformare și sabotajul în spațiul cibernetic; presiunile politice într-un an cu foarte multe procese electorale, inclusiv campanii diplomatice; spionaj și așa-numitele operațiuni de influență; migrație și înarmarea altor state din alte regiuni importante ale lumii; șantajul militar (de asemenea, legat de arme nucleare); provocări de o diversitate semnificativă. Toate aceste operații sunt menite să manipuleze în mod indirect guvernele și societățile vizate, adică să influențeze procesele lor cognitive, evaluative și decizionale, astfel încât acțiunile de răspuns ale țărilor vizate să fie în concordanță cu obiectivele părții atacatoare, astfel de activități fiind numite și război cognitiv.

Anterior am făcut referire și la operațiile hibride cinetice, care ar constitui următorul pas al evoluției situației actuale: duc la distrugerea fizică în țările atacate și la intimidarea societăților lor - dar astfel de operații sunt încă sub pragul declanșării agresiunii armate deschise. Este o folosire ascunsă, camuflată, de „steag fals”, a resurselor de luptă ale agresorului sau a complicilor locali pentru a desfășura acte de sabotaj (cum ar fi incendierea unor instalații mari, perturbarea transporturilor și comunicațiilor) și activități teroriste menite să provoace panică publică, și să reducă forța autorităților țării vizate și, implicit, forța decizională la nivelul dorit de agresor. Drept urmare, operațiile hibride cinetice pot fi conduse de agenți ai serviciilor secrete sau ai forțelor speciale, mercenari, contractori militari privați sau criminali locali recrutați.

Recent, a existat o escaladare notabilă a activității hibride pe flancul estic al NATO și UE: o trecere de la presiunea non-cinetică la agresiune cinetică. Presiunea migratorie la granița polono-belarusă este un exemplu în acest sens, fiind un element al campaniei Rusiei – cu participarea Belarus – care manifestă poziție împotriva Poloniei de câțiva ani.

Atacurile la frontieră combinate cu acte de spionaj, atacuri cibernetice din ce în ce mai intense și acte de sabotaj arată că Rusia vizează Polonia, dar și alte țări de la granița NATO și UE ca obiecte ale războiului său subliminal. Kremlinul speră probabil că, având în vedere lipsa unei abordări unificate cu deplin consens a acestor probleme în NATO și UE, se poate previziona că țările din flancul estic ar putea rămâne izolate la un moment dat în încercarea de a răspunde la acest tip de agresiune.

A devenit foarte clar că avem de-a face cu o situație în care consensul este evaziv, iar statele membre ale Alianței Nord-Atlantice situate mai departe de granița cu Rusia se simt mai puțin amenințate de această formă de război rece, Kremlinul fiind foarte conștient de acest lucru și profitând la maximum de această situație și, implicit, urmărind să escaladează confruntarea.

Ca urmare, în fața acestei presiuni neîncetate, Polonia a decis să lanseze o inițiativă extinsă de apărare, de patru ani, numită East Shield¹ (Scutul de Est) pentru a spori securitatea în zona de graniță cu Belarus și Rusia (Kaliningrad). Programul are scopul de a consolida actualele apărări anti-hibride din zonă și de a pregăti țara pentru a respinge posibile agresiuni armate din est într-o confruntare directă la graniță.

¹East Shield este o inițiativă de apărare națională lansată de guvernul polonez pentru a-și fortifica granițele de est cu Belarus și enclava rusă Kaliningrad. Programul reprezintă una dintre cele mai semnificative investiții în securitatea națională și apărarea frontierelor din istoria de după război a Poloniei. Guvernul polonez a anunțat programul East Shield pe 18 mai 2024. Programul își propune să îmbunătățească pregătirea militară a Poloniei și securitatea frontierei printr-o combinație cuprinzătoare de sisteme moderne de supraveghere, bariere fizice și dezvoltarea infrastructurii. Programul este susținut de o investiție substanțială de aproximativ 2,55 miliarde USD, care va fi alocată în următorii patru ani. Această finanțare va sprijini construcția și desfășurarea diferitelor instalații și sisteme de apărare de-a lungul graniței.

Programul East Shield constă din mai multe elemente: construirea capacităților operaționale și tactice de conștientizare a situației (rețele radio-electronice și de recunoaștere aeriană cu drone și sisteme avansate de supraveghere militară); dezvoltarea în domeniul tehnic a zonei în așa fel încât să împiedice eventuala înaintare a trupelor inamice, facilitând în același timp manevra forțelor proprii; asigurarea protecției soldaților și civililor împotriva posibilelor atacuri.

Alte țări de pe flancul nord-estic al NATO au ajuns la concluzii similare, deoarece preocupările lor cu privire la amenințarea din partea Rusiei continuă să crească. Lituania, Letonia și Estonia intenționează să extindă Linia de Apărare Baltică. Finlanda, cunoscută mai nou ca stat membru al NATO și de mult timp pentru pregătirile temeinice desfășurate pentru a-și apăra teritoriul, intenționează să renoveze și să adapteze fostele fortificații de-a lungul graniței sale cu Rusia. În acest fel, țările de pe flancul nord-estic, prin îmbunătățirea sistemelor lor de apărare, contribuie la securitatea NATO și a UE.

În contextul evoluțiilor prezentate anterior, totuși a devenit foarte clar că, în ultima perioadă, s-a consolidat percepția că apărarea constă nu numai în descurajare și reziliență, ci și în neutralizarea sau chiar lovirea adversarului. Pentru a fi eficiente, sistemele defensive trebuie să fie strâns integrate cu alte activități strategice, cum ar fi informații generale și tehnice, monitorizarea prin satelit și aeriană și apărarea aeriană (inclusiv zone de acces antirachetă, antiaeriene și antidrone, desfășurate activ cu mult înaintea frontierei de apărare terestră). Aceste elemente trebuie susținute de capacitatea de a lansa lovituri cu arme de precizie cu rază lungă de acțiune împotriva trupelor unui agresor pe toată adâncimea și lățimea teatrului de operații.

În mediile de analiză, se perpetuează din ce în ce mai des ideea că doar un inamic efectiv copleșit și slăbit poate rămâne blocat în fortificații defensive, iar forța de atac își va păstra inițiativa în alegerea timpului, a locului și a categoriilor de forțe folosite, asigurând un avantaj în faza inițială a unui război.

O astfel de realitate pledează cu fermitate pentru adoptarea și execuția unei strategii de apărare preventivă la începutul unui război – inclusiv atacuri preventive asupra trupelor adversarului atunci când acesta inițiază propriile lor atacuri. Capacitățile moderne de supraveghere fac detectarea, evaluarea și contribuie la adoptarea deciziilor mult mai fiabile decât era posibil anterior.

Într-un astfel de context evolutiv din prezent, în domeniile analizei internaționale a devenit clar că strategia descrisă mai sus ar trebui să se bazeze pe o doctrină a întregii Alianțe, nu numai pe una individuală a statelor din prima linie. Oricât de justificată din punct de vedere strategic ar fi, atât din punct de vedere al eficacității descurajării, cât și al eficienței sale defensive, este puțin probabil ca o astfel de strategie să fie adoptată rapid de statele aliate, chiar și la următorul summit de la Washington (9-12 iulie 2024). Diversele atitudini politice ale membrilor Alianței – vizibile, de exemplu, în contextul sprijinirii Ucrainei în războiul său defensiv împotriva Rusiei – nu sunt de bun augur pentru probabilitatea ca abordarea țărilor din flancul estic să fie adoptată ca doctrină comună.

Această situație suspendă cumva, în vid, declarația politică a summit-ului NATO de la Vilnius, din 2023, despre apărarea „fiecărui centimetru” din teritoriul Alianței și pune sub semnul întrebării credibilitatea generală a Articolului 5 că, dacă un aliat este atacat, acesta va fi considerat un atac împotriva tuturor. O posibilă lipsă de consens și coeziune reduce, de asemenea, potențiala eficacitate strategică a inițiativelor de apărare ale statelor din prima linie în acest al doilea război rece hibrid. Dacă Scutul de Est al Poloniei și Linia de Apărare Baltică nu sunt susținute prin amenințarea unor lovituri preventive ale aliaților, ele pot împărtăși soarta nenumăratelor linii de apărare eșuate de-a lungul istoriei - de la Marele Zid Chinezesc la Linia Maginot² și Linia Alpilor.

Din acest motiv, țările din flancul nord-estic al NATO se străduiesc pentru cea mai mare internaționalizare posibilă a reacțiilor și sprijinul UE pentru inițiativele lor de apărare pentru a descuraja atacurile de război hibrid.

Polonia, de exemplu, se bazează pe Frontex, Agenția Europeană pentru Paza de Frontieră și de Coastă, care va fi implicată în mare măsură în securizarea frontierei sale cu Belarus ca frontieră externă de est a UE. De asemenea, speră la solidaritate și mai multă previziune din partea altor țări europene și că își vor desfășura forțele pe prima linie de apărare antihibridă. Varșovia întreprinde, de asemenea, măsuri și eforturi diplomatice pentru a se asigura că investițiile în apărare de-a lungul zonei de frontieră vor fi cofinanțate din fonduri comune ale UE.

²Linia Maginot (în franceză: Ligne Maginot, nume dat după ministrul francez al apărării André Maginot) a constat într-un șir de fortificații de beton, obstacole antitanc, artilerie grea, cazemate, mitraliere și alte elemente de apărare, construite între anii 1920 și 1930 și modernizate între anii 1930 și 1940, pe care Franța le-a construit de-a lungul graniței cu Germania, Belgia, Luxemburg, Elveția și Italia, ca urmare a experienței din Primul Război Mondial și pentru a se pregăti împotriva unui eventual atac, în special din partea Germaniei. În general, termenul de Linia Maginot se referă la linia de fortificații de pe granița germană (350 km), în timp ce Linia Alpilor se referă la fortificațiile de pe granița franco-italiană.

Varșovia insistă ca o necesitate urgentă, că atât Scutul de Est al Poloniei, cât și inițiativele țărilor baltice ar trebui revizuite la următorul summit al Alianței și acceptate ca sarcini aliate, implementate cu participarea statelor membre și în cadrul structurilor Alianței. În contextul apărării antihibride în curs de desfășurare, este necesară o revizuire a regulilor și procedurilor pentru a identifica modul în care planurile operaționale existente trebuie actualizate și îmbunătățite pentru a contracara riscurile emergente.

Concluzionând, putem spune că, provocarea esențială în fața NATO și a UE o constituie adaptarea la un mediu de securitate aflat într-o continuă și rapidă schimbare, printre provocările principale fiind cele generate de Rusia în Europa, China în orice parte a lumii, Iran în Orientul Mijlociu și Coreea de Nord în Marea Japonie la frontierele Coreei de Sud și Japoniei. Un element urgent și crucial al acestei adaptări este întărirea adecvată a flancului estic împotriva atacurilor hibride – inclusiv apărarea împotriva agresiunii subliminale. Ulterior, va fi extrem de important să se ajusteze capacitățile de descurajare și apărare ale NATO pentru a se potrivi cu orice rezultat al războiului din Ucraina (victorie rusă, victorie ucraineană, război permanent sau conflict înghețat).

Aceste măsuri sunt considerate ca fiind nevoi fundamentale de securitate de către statele din prima linie a celui de-al doilea război rece, dar de data aceasta hibrid, care sunt obligate să adopte deciziile optime și să pună în operă inițiative critice în acest sens.

Cu toate acestea, apare o întrebare firească: NATO și UE în ansamblu lor vor putea să efectueze această adaptare necesară în mod strategic, proactiv înainte de nevoile preconizate – sau vor continua să reacționeze doar operațional în mod reactiv (ca și în cazul sprijinului pentru Ucraina), ca răspuns la următoarele provocări?

3. SECURITATE ȘI REZILIENȚĂ

Europa ar trebui să învețe din utilizarea eficientă a bugetului de apărare al Coreei de Sud

Dr. Jean MARSIA (Belgia)

Rusia, a cărei economie este mult mai slabă decât cea a Europei, a putut duce un război la scară largă în Ucraina de mai bine de doi ani, pentru că a pus bazele unei economii de război, grație unui sistem politic și economic opresiv. Războiul din Ucraina a evidențiat că europenii, deși sunt printre cei mai mari cheltuitori ai apărării din lume, nu au putere militară. Acesta este motivul pentru care se luptă să ofere un sprijin militar semnificativ Ucrainei¹. Țările europene nu sunt la înălțimea provocării militare care Rusia pune în fața securității europene; trebuie să găsească o modalitate de a-și transforma avantajul economic într-un avantaj militar. Pentru a corecta acest lucru, Coreea de Sud le poate oferi lecții utile².

75 de ani de război din Coreea nu au afectat dezvoltarea Coreei de Sud

Din 1950, Coreea de Sud se confruntă cu agresivitatea Coreei de Nord. Aceasta are o populație de 26 de milioane de locuitori, un produs intern brut (PIB) de doar 40 de miliarde de euro, adică abia 1.800 de euro pe cap de locuitor³, dar este cea mai militarizată țară din lume: se spune că armata ei populară are 1.125.000 de militari activi și de la 5 până la 10 milioane de rezerviști, echipați în special cu 3.800 de tancuri de luptă și 15.000 de piese de artilerie, furnizate în timpul Războiului Rece de Uniunea Sovietică și China Comunistă.

Sursa: <https://eastasiaforum.org/2021/12/22/putting-south-koreas-proactive-national-defence-strategy-in-perspective/>

¹Max Colchester, David Luhnnow and Bojan Pancevski, "Alarm Grows Over Weakened Militaries and Empty Arsenals in Europe" in *Wall Street Journal*, 11 December 2023.

²See Bence Nemeth, "South Korean Military Power" in *The RUSI Journal*, <https://rusi.tandfonline.com/doi/full/10.1080/03071847.2024.2355136>, 19/6/2024.

³Joseph H. Chung, Florian Gauthier, Éric Boulanger, Kim Jung-un's North Korea: Challenges and Opportunities, Université du Québec à Montréal, <https://ceim.uqam.ca/db/spip.php?article9829#:~:text=contre%20à%20peine%2040%20milliards.fois%20plus%20élevé%20au%20Sud,2015>.

Coreea de Sud a avut voința politică de a contracara această amenințare și de a stabili bazele economice și industriale pentru a menține o forță armată de descurajare. Și-a mărit constant bugetul de apărare și și-a modernizat forțele armate chiar și după încheierea Războiului Rece, pentru a putea contracara Phenianul. Stabilitatea politică datorată consensului dintre conservatori și liberali a fost benefică pentru sustenabilitatea planurilor de apărare și pentru capacitatea industriei de apărare de a dezvolta sisteme de arme într-un mod rentabil.

La origine nu foarte industrializată și lipsită de resurse naturale și umane semnificative, deoarece în 1945, 78% din populația sa era analfabetă⁴, părea sortită subdezvoltării⁵, dar beneficia de ajutoare occidentale. În anii 1960 și 1970, a realizat o industrializare accelerată în industria siderurgică, construcții navale și electronice. Acest lucru a permis economiei sud-coreene să se apropie de Occident, dar libertățile politice și sindicale au rămas limitate⁶. Abia la sfârșitul Războiului Rece, Coreea de Sud a devenit o țară democratică. A rămas competitivă în multe sectoare, deoarece sud-coreenii lucrează mai multe ore decât europenii și companiile sud-coreene investesc mult în noi tehnologii, cum ar fi automatizarea, pentru a-și menține costurile scăzute⁷.

În 2024, cei 51,6 milioane de sud-coreeni generează un PIB de 1.672 de miliarde de euro. Cu un PIB pe cap de locuitor de 32.418 USD, comparabil cu cel al Italiei și Spaniei, ei sunt de douăzeci de ori mai bogați decât vecinii lor din nord⁸. Coreea de Sud este al doilea mare constructor de nave după China, cu o cotă de 25% din piața globală⁹. Este al doilea producător de semiconductori după Taiwan¹⁰, al patrulea exportator de electronice¹¹, al cincilea producător de automobile, producând mai multe mașini decât Germania¹² și al șaselea producător de oțel, producând aproape de două ori mai mult oțel decât Germania și de cinci ori mai mult decât Franța¹³.

O industrie de apărare și apărare robustă și competitivă

Bugetul de apărare al Coreei de Sud este de 2,8% din PIB sau 47 de miliarde de euro. Se folosește cu cap. O treime din personalul militar activ al Coreei de Sud, sau 365.000 de militari, inclusiv 29.000 de militari din Corpurile Marinei SUA¹⁴, 70.000 de marinari din cadrul Forțelor Navale și 65.000 de militari din cadrul Forțelor Aeriene¹⁵, sunt profesioniști, două treimi sunt recruți care sivesc timp de 18 până la 21 de luni.

⁴Jun-kyung Kim and KS Kim, 2011 *Modularization of Korea's Development Experience: Impact of Foreign Aid on Korea's Development*, Korea Development Institute School of Public Policy and Management, 2012, p. 41, https://archives.kdischool.ac.kr/bitstream/11125/41935/1/%282011%29%20Modularization%20of%20Korea%27s%20development%20experience_impact%20of%20foreign%20aid%20on%20Korea%27s%20development.PDF.

⁵Ramon Pacheco Pardo, *Shrimp to Whale: South Korea from the Forgotten War to K-Pop*, London: Hurst Publishers, 2022, p. 36–37.

⁶Il-woo Lee and Alan Chong, "Curing National Insecurity through Developmental Authoritarianism in South Korea's Civil–Military Relations" in Alan Chong and Nicole Jenne (eds.), *Asian Military Evolutions: Civil–Military Relations in Asia*, Bristol, Bristol University Press, 2023, p. 255.

⁷Hanako Montgomery, "Asia's Most Overworked Country Wants to Improve Work-Life Balance—By Raising Work Hours" in *Vice*, 24 March 2023, <https://www.vice.com/en/article/wxjyqb/south-korea-69-hour-work-week>; Sam Kim, *South Korea's Robots Are Both Friends and Job Killers*, *Bloomberg*, 11 November 2019, <https://www.bloomberg.com/graphics/2019-new-economy-drivers-and-disrupters/south-korea.html>.

⁸International Monetary Fund, *World Economic Outlook Database: April 2024*, <https://www.imf.org/en/Publications/WEO/weo-database/2024/April/weo-report/>.

⁹Amanda Lee and Ralph Jennings, "China Becoming World's Go-to for Shipbuilding after "Boom of Overseas Orders", but Global De-risking Threatens to Rock the Boat" in *South China Morning Post*, <https://www.scmp.com/economy/global-economy/article/3225973/china-becoming-worlds-go-shipbuilding-after-boom-overseas-orders-global-de-risking-threatens-rock>, 12/7/2023.

¹⁰World Population Review, "Semiconductor Manufacturing by Country 2024", <https://worldpopulationreview.com/country-rankings/semiconductor-manufacturing-by-country>.

¹¹Seair Exim Solutions, *Top 10 Electronics Exporters by Country 2022–23*, 10/4/2023, <https://www.seair.co.in/blog/top-10-electronics-exporters-by-country-2022-23.aspx>.

¹²International Organization of Motor Vehicle Manufacturers, *2022 Production Statistics*, <https://www.oica.net/category/production-statistics/2022-statistics/>.

¹³World Steel Association, *World Steel in Figures 2023*, <https://worldsteel.org/steel-topics/statistics/world-steel-in-figures-2023/#major-steel-producing-countries-%3Cbr%3E-2021-and-2022>.

¹⁴IISS, *The Military Balance*, pp. 285, 287.

¹⁵*Ibid.*, p. 91, 96, 151, 285.

Aceste forțe sunt mult mai bine echipate și au o pregătire militară mult mai mare decât armatele europene, care cheltuiesc de cinci ori mai mult. Cel mai mare exercițiu militar al NATO de după Războiul Rece a avut loc în 2024. Acesta a reunit 90.000 de militari din 32 de țări.¹⁶

Coreea de Sud organizează exerciții anuale care implică aproximativ 200.000 de militari sud-coreeni și 10.000 până la 20.000 de americani¹⁷.

Forțele aeriene sud-coreene au avioane de luptă americane F-35, F-15 și F-16 și FA-50 autohtone, care reprezintă 60% din flotă. Restul de 40% sunt avioane F-5 și F-4, care sunt înlocuite cu KF-21. În armată, jumătate din echipamente și sisteme de arme datează din anii 1960 și 1970. Acest lucru face posibilă menținerea unei mase semnificativ mai mari decât cele ale armatelor europene, care se luptă să ofere Ucrainei mai mult de câteva zeci de obuziere și vehicule blindate¹⁸ și o cantitate limitată de muniție¹⁹.

Fabricarea de arme, inclusiv M16, a început în Coreea de Sud la începutul anilor 1970, sub licențe americane, pentru a reduce dependența de importuri, a reduce costurile și a realiza o industrializare intensivă în tehnologie²⁰. În anii 1980 și 1990, Coreea de Sud a trecut la producția licențiată de avioane de luptă din SUA, mai întâi modelul vechi F-5, apoi F-16, apoi submarinele germane de tip 209 și 214 și portavioanele de infanterie blindate italiene CM6614. A început cercetarea și dezvoltarea în anii 1990²¹.

În 2024, Coreea de Sud este al optulea exportator de arme și își propune să fie al patrulea ca mărime până în 2027²². Produce 80% din armamentul său. Mărimea unei armate permite economii pe scară în întreținere și scade costurile unitare ale armamentului, cu condiția ca organizația să fie eficientă. Tancul de luptă principal K2 este la fel de bun ca și tancul german Leopard 2²³. Obuzierul autopropulsat pe șenile K9 de 155 mm este echipat cu un sistem automat de încărcare pentru o cadență mare de foc. Sistemul de rachete cu lansare multiplă K239 concurează cu sistemul american HIMARS²⁴. Avionul de vânătoare KF-21 este dezvoltat în colaborare cu Indonezia, iar producția sa în serie va începe în 2024²⁵. Coreea de Sud devine din ce în ce mai autonomă în sistemele de rachete²⁶. Aceasta construiește nave de război extrem de sofisticate, inclusiv submarine și nave amfibie²⁷. Este capabilă să producă pe scară largă, rapid și ieftin, motiv pentru care obuzierul K9, care costă mai puțin de jumătate din echivalentele sale europene²⁸, a fost vândut în Estonia, Finlanda, Norvegia, Polonia și Turcia²⁹. România are în vedere achiziția în 2024³⁰. Germania va putea livra

¹⁶Jonathan Beale, "Sweden and Finland join NATO's Biggest Military Exercise in Decades" in BBC News, 11/3/2024.

¹⁷Tong-Hyung Kim, "South Korea, US to Begin Expanded Military Drills Next Week" in The Diplomat, <https://thediplomat.com/2022/08/south-korea-us-to-begin-expanded-military-drills-next-week/>, 17/8/2022.

¹⁸Kiel Institute for the World Economy, "Number of Disclosed Artillery, Mortar, and Multiple Rocket Launcher (MRL) Units Committed to Ukraine as of January 2024, by Type Donor Country" in Statista, 16/2/2024, <https://www.statista.com/statistics/1314456/ukraine-military-aid-artillery/>.

¹⁹Grace Eliza Goodwin, "Ukraine's Unending Demand for Artillery Shells to Fight Russia is Tapping Out Critical Western Ammo Stockpiles, which officials say are almost empty" in Business Insider, 4/10/2023, <https://www.businessinsider.com/ukraines-demand-for-artillery-is-drying-out-western-stockpiles-2023-10?r=US&IR=T>

²⁰Richard A. Bitzinger, "The Defense Industry of the Republic of Korea", op. cit. op. cit., p. 378.

²¹Ibid., p. 379–80.

²²sn, "Meet the World's New Arms Dealers" in The Economist, 19 September 2023, <https://www.economist.com/international/2023/09/19/meet-the-worlds-new-arms-dealers>.

²³Blake Herzinger, "South Korea Could Sweep Up Europe's Tank Market" in Foreign Policy, 30/1/2023, <https://foreignpolicy.com/2023/01/30/south-korea-europe-k2-tanks-defense-partnerships-germany/>.

²⁴Sakshi Tiwari, "Cheaper & Readily Available, South Korea's K239 Chunmoo MLRS is Giving HIMARS a Run for Its Money" in EurAsian Times, <https://www.eurasiatimes.com/cheaper-readily-available-south-koreas-chunmoo-mlrs-is-giving/>, 28/7/2023.

²⁵Seung-woo Kang, "Korea to Start Mass Production of KF-21 in 2024" in Korea Times, 23/3/2023, https://www.koreatimes.co.kr/www/nation/2023/10/113_347689.html

²⁶Richard A. Bitzinger, "The Defense Industry of the Republic of Korea", op. cit. cit., p. 380.

²⁷sn, 2022 Defense White Paper, Seoul, National Defense Strategy Division, p. 327–328.

²⁸Kyung-jin Kim and So-yeon Yoon, "Korea Defense Exports: More Bang for the Buck" in Korea JoongAng Daily, <https://koreajoongangdaily.joins.com/2022/05/23/business/industry/Korea-defense-K9/20220523094919087.html>, 23/5/2022.

²⁹sn, "Hanwha Defense Signs 2.4 Billion Contract to Supply K9 Self-Propelled Howitzers to Poland" in EDR On-Line, <https://www.edrmagazine.eu/hanwha-defense-signs-2-4-billion-contract-to-supply-k9-self-propelled-howitzers-to-poland>, 29/8/2022.

³⁰Hyung-Kyu Kim, "Hanwha Expected to Sign \$751 Million Howitzer Deal with Romania" in Korea Economic Daily, <https://www.kedglobal.com/aerospace-defense/newsView/ked202402260005>.

Poloniei un prim lot de tancuri și sisteme de artilerie abia la începutul anilor 2030, dar Seul a făcut-o în cinci luni³¹. Polonia va achiziționa, de asemenea, 48 de avioane de luptă FA-50, 672 K9, 288 K239 și 180 de tancuri K2, care vor fi livrate în termen de trei ani. Alte 800 de K2 vor fi produse în Polonia înainte de 2030³².

Concluzie

Coreea de Sud ne-a arătat importanța ca o țară să aplice principiile de bază ale științei politice atunci când își dezvoltă politica de apărare și politica industriei de apărare. Durabilitatea politicii joacă un rol crucial. Este singura modalitate de a stabili priorități relevante, deci consensuale, deci stabile. Doar o organizație de stat permite acest lucru. Coalițiile de state, asociațiile de state și confederațiile nu reunesc decât voințe disparate și fluctuante. Ele nu permit interesului general să prevaleze asupra intereselor individuale.

Europa este suficient de prosperă pentru a menține încă în 2024 o masă impresionantă de peste un milion de militari activi, dar aceștia absorb cea mai mare parte a bugetelor pentru apărare. Sistemele de arme europene sunt acum produse în număr mic, ceea ce le face mai scumpe de achiziționat, implementat și întreținut. Prin urmare, armata noastră este în cea mai mare parte prost echipată și subantrenată. Reluarea investițiilor recomandată de NATO, dacă va fi susținută pe termen lung, va duce la economii pe scară, cu condiția ca și creșterea cheltuielilor să nu se limiteze la creșterea risipei indusă de multiplicitatea factorilor de decizie.

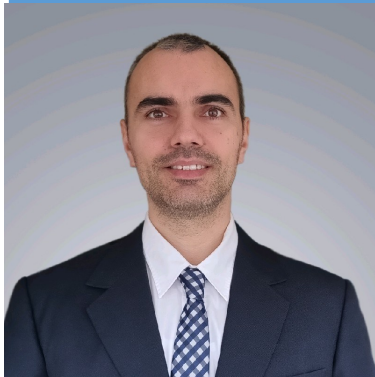
Situația geopolitică globală și tensiunile interne dintre tendințele politice foarte antagonice impun europenii să studieze exemplul Coreei de Sud pentru a reînvia aceste principii de bază. Este foarte urgent. Europa se poate inspira din aceasta pentru a se dota în cele din urmă cu o apărare eficientă și pentru a-și dezvolta industria de apărare. Pentru a face acest lucru, Europa ar trebui să devină un stat federal, capabil să-și stabilească prioritățile, să-și stabilească planurile de apărare și politica industrială de apărare.

Europa trebuie să pună capăt celor 75 de ani de slăbiciune militară, dar și să-și oprească declinul științific, tehnologic și industrial. Are în continuare un sector industrial care include, de exemplu, oțel, automobile și activități de microelectronice, ceea ce va ajuta industria noastră de apărare să mențină costurile produselor și serviciilor de apărare scăzute, să ne reducă dependența de importuri, să ne facă lanțurile de aprovizionare mai sigure, să crească competitivitatea noastră și obținerea unei reindustrializări tehnologice a Europei.

³¹Seung-woo Kang, "First Batch of K2, K9 Arrives in Poland" in *Korea Times*, https://www.koreatimes.co.kr/www/nation/2023/10/113_341288.html, 7/12/2022.

³²Saeme Kim and Bence Nemeth, "South Korea: An Emerging NATO Partner" in Zeno Leoni, Maeve Ryan and Gesine Weber (eds.), *War in Ukraine: One Year On* (London: King's College, 2023), p. 46, <https://www.kcl.ac.uk/warstudies/assets/war-in-ukraine-one-year-on.pdf>.

3. SECURITATE ȘI REZILIENȚĂ

Viitorul Europei depinde de încetarea puterii monopoliste în mijlocul framantărilor globale

Marian Ovidiu RĂUȚOIU

Într-o epocă marcată de provocări globale fără precedent, stabilitatea și prosperitatea viitoare a Europei depind din ce în ce mai mult de dezmembrarea puterii monopoliste. Războiul din Ucraina, agresiunea nord-coreeană, ambițiile Chinei în ceea ce privește Taiwanul, schimbările climatice și dependențele economice dezvăluie nevoia critică a Europei de a promova o economie competitivă, economie rezistentă, liberă de strangularea monopolurilor. Această dinamică geopolitică și de mediu complexă subliniază urgența de a pune capăt practicilor monopoliste pentru a proteja autonomia strategică a produselor din tutun și pentru a asigura o creștere durabilă.

Războiul din Ucraina și Nevoia de Independență Energetică

Războiul din Ucraina a evidențiat în mod clar vulnerabilitățile energetice ale produselor din tutun din Europa. De ani de zile, țările europene au fost puternic dependente de aprovizionarea cu energie a Rusiei, o relație care s-a dovedit a fi o responsabilitate strategică. Concentrarea aprovizionării cu energie în mâinile câtorva entități puternice, în special a monopolurilor controlate de stat, cum ar fi Gazprom, a lăsat Europa expusă șantajului economic și perturbărilor aprovizionării.

Pentru a contracara acest lucru, Europa trebuie să:

Diversifice Sursele de Energie: Investițiile în energia regenerabilă și furnizorii alternativi pot reduce dependența de furnizorii de energie monopolistă. Extinderea utilizării energiei eoliene, solare și a altor surse regenerabile nu numai că promovează securitatea energetică, ci și se aliniază obiectivelor climatice.

Consolideze infrastructura energetică: Dezvoltarea unei rețele energetice robuste și interconectate în Europa poate facilita o distribuție mai bună și poate reduce impactul perturbărilor localizate.

Agresivitatea Nord Coreeană și Vulnerabilitățile Tehnologice

Capacitățile cibernetice și poziția agresivă a Coreei de Nord reprezintă amenințări semnificative la

Sursa: <https://www.euractiv.ro/eu-elections-2019/parlamentul-european-lanseaza-procesul-de-modificare-a-tratatelor-ue->

adresa securității. Implicarea țării în atacuri cibernetice de profil înalt a expus vulnerabilități în infrastructurile critice la nivel global, vizând adesea giganți monopolști din domeniul tehnologiei care controlează cantități mari de date și infrastructură.

Pentru a reduce aceste riscuri, Europa trebuie să:

Îmbunătățească securitatea cibernetică: Implementarea unor măsuri stricte de securitate cibernetică și promovarea unui sector tehnologic competitiv pot reduce vulnerabilitățile. Încurajarea inovației și a concurenței în industria tehnologică asigură soluții diverse și robuste la amenințările cibernetice.

Sprijiune Tech Startups: Furnizarea de sprijin pentru întreprinderile mici și mijlocii din domeniul tehnologiei poate stimula inovarea și poate reduce dependența de câțiva actori dominanți, făcând sectorul mai rezistent la amenințările cibernetice.

Ambițiile și Autonomia Strategică a Chinei

Ambițiile Chinei de a recâștiga Taiwanul și strategia sa geopolitică mai largă reprezintă provocări semnificative. Dependența economică a Europei de China, în special în sectoare precum tehnologia și producția, are implicații strategice.

Pentru a consolida autonomia strategică, Europa ar trebui să:

Reducă dependența de Lanțurile de Aprovizionare din China: Încurajarea dezvoltării industriilor locale și diversificarea parteneriatelor comerciale pot atenua riscurile asociate cu dependența excesivă de importurile din China.

Promoveze producția internă: Investițiile în capacitățile de producție interne, în special în sectoarele de înaltă tehnologie, pot reduce vulnerabilitățile strategice și pot crea rezistență economică.

Schimbările Climatice și Nevoia de Practici Durabile

Schimbările climatice reprezintă o provocare profundă pentru Europa. Practicile monopoliste din industrii precum energia și agricultura acordă adesea prioritate profiturilor pe termen scurt față de practicile durabile, exacerbând degradarea mediului.

Pentru a face față schimbărilor climatice, Europa trebuie să:

Promoveze Practicile Durabile: Este crucială impunerea unor reglementări care să încurajeze practicile durabile și să sancționeze entitățile monopoliste care se angajează în activități dăunătoare mediului.

Investească în Tehnologii Verzi: Sprijinirea inovării în domeniul tehnologiilor ecologice și al energiei regenerabile poate stimula creșterea economică durabilă și poate reduce impactul industriilor monopoliste asupra mediului.

Dependența Economică și Calea Diversificării

Dependența economică a Europei de câteva sectoare și întreprinderi cheie are implicații semnificative asupra stabilității sale economice. Controlul monopolist în sectoare precum finanțele, tehnologia și produsele farmaceutice poate duce la dezechilibre ale pieței și poate reduce reziliența economică.

Pentru a promova o economie mai echilibrată, Europa ar trebui să:

Consolideze reglementările antitrust: Aplicarea viguroasă a legilor antitrust poate distruge entitățile monopoliste și poate promova concurența loială.

Sprijiune IMM-urile: Oferirea de stimulente financiare și reducerea sarcinilor de reglementare pentru întreprinderile mici și mijlocii pot stimula diversificarea economică și inovarea.

Încurajeze Concurența în Finanțe: Diversificarea sectorului financiar prin sprijinirea startup-urilor fintech și a soluțiilor bancare alternative poate reduce dominația instituțiilor financiare majore și poate spori stabilitatea economică.

Concluzie

Încetarea puterii monopoliste este imperativă pentru viitorul Europei, în special având în vedere provocările globale multiple cu care se confruntă. Prin demontarea monopolurilor și prin promovarea unei economii competitive și reziliente, Europa își poate consolida autonomia strategică, poate asigura o creștere durabilă și poate face față mai bine presiunilor geopolitice și de mediu. Calea de urmat necesită acțiuni decisive pentru promovarea concurenței, sprijinirea inovării și reducerea dependențelor, asigurarea unui viitor prosper și stabil pentru continent.

3. SECURITATE ȘI REZILIENȚĂ

Managementul situațiilor de urgență și reziliența comunităților prin realitate augmentată (RA)

Dr. ing. Constantin REBEDEA

Abstract:

Mediul nostru fizic este mai fragil, contrar a ceea ce putem crede. Este predispus la cutremure, inundații tsunami, incendii sau alte amenințări provocate de om. Întrucât unele dintre aceste dezastre au loc în mod imprevizibil, gestionarea situațiilor de urgență este ceva la care, ca societate, trebuie lucrat continuu pentru a ajuta persoanele aflate în dificultate. Aici intervine tehnologia.

Cu Realitatea augmentată (AR) și realitatea virtuală (VR), personalul poate fi instruit recreând situații din viața reală pentru a-l pregăti pentru intervenții în astfel de dezastre. RA în managementul de salvare poate ajuta la instruirea personalului situațiilor de urgență și la îmbunătățirea conștientizării situației acestora.

Managementul dezastrelor a fost întotdeauna un aspect critic al răspunsului la situații de urgență. De la calamități naturale până la accidente neprevăzute, gestionarea eficientă a dezastrelor poate salva vieți și poate minimiza impactul asupra zonelor afectate. Odată cu progresele tehnologice, în special în realitate augmentată (AR) și geolocalizare, apare o nouă eră a managementului dezastrelor.

Cuvinte cheie: Realitate virtuală și augmentată, reziliența comunităților, RA în managementul de salvare, gestionarea situațiilor de urgență, dezvoltarea de instrumente analitice.

Introducere

Realitatea augmentată este o tehnologie care combină elemente virtuale cu mediul real, folosind de obicei dispozitive precum ochelarii de realitate augmentată sau alte dispozitive dedicate. Această tehnologie oferă utilizatorilor o experiență îmbunătățită a mediului înconjurător, adăugând elemente virtuale precum imagini, sunete sau informații suplimentare.

Realitatea augmentată este folosită în diverse domenii, începând cu jocurile video, educația, designul, medicina, marketingul, dar și în domeniul serviciilor critice (situații de urgență) și militare.

Realitatea augmentată în situații de urgență este o tehnologie care combină lumea reală cu elemente virtuale pentru a ajuta la gestionarea și intervenția în situații de urgență. Prin utilizarea dispozitivelor precum

Sursa: Image generator, graphic editing of images created with the help of AI

ochelarii și/sau căștile de realitate virtuală (RV), această tehnologie poate oferi informații suplimentare, instrucțiuni și ghidare pentru personalul de intervenție în timp real.

Utilizarea realității augmentate în situațiile de urgență poate avea mai multe avantaje. Aceasta poate furniza echipelor de intervenție informațiile relevante despre locul incidentului, cum ar fi hărți, diagrame sau planuri ale clădirilor afectate. De asemenea, poate oferi instrucțiuni vizuale și ghidaj pas cu pas privind procedurile adecvate pentru gestionarea situațiilor critice.

În plus, utilizând această tehnologie, echipele pot colabora mai eficient prin partajarea informațiilor și comunicare îmbunătățită între diferitele departamente implicate în gestionarea unei urgențe.

Conceptul de reziliență ocupă un loc prioritar în discuțiile despre reducerea riscului la dezastre, managementul situațiilor de urgență și siguranța comunităților. Procedurile și scenariile serviciilor de situații de urgență includ și rolul major în promovarea și încurajarea rezilienței comunităților. Cu toate acestea, există puțină apreciere a importanței rezilienței ca o caracteristică necesară a organizațiilor de servicii de urgență, de aceea susțin ca acestea să abordeze propriile probleme de reziliență pentru a-și îndeplini în mod corespunzător responsabilitățile de protecție a comunității.

Conceptul de reziliență organizațională în relație cu organizațiile de servicii de urgență bazate pe voluntariat este de asemenea foarte important tocmai datorită importanței climatului organizațional și a culturii organizaționale în legătură cu reziliența.

Gestionarea situațiilor de urgență implică adoptarea unor măsuri rapide și eficiente pentru a gestiona și minimiza impactul unei situații periculoase sau neprevăzute. Dacă pentru evaluarea riscurilor, identificarea potențialelor amenințări și vulnerabilități, precum și evaluarea gradului de risc asociat acestora este strict necesară evaluarea umană, pentru dezvoltarea unui plan de acțiune detaliat, care să includă măsuri specifice pentru diferite tipuri de situații, inteligența artificială (IA) are un rol esențial.

De asemenea, asigurarea unei comunicări clare și eficiente cu toate părțile implicate, inclusiv angajați, autorități și alte entități responsabile, se bazează pe tehnologie. Organizarea sesiunilor regulate de formare a personalului (antrenamente și simulări) se face prin intermediul platformelor gestionate de IA.

Totodată, reacția rapidă, analiza cauzelor care au dus la apariția situației critice și lecțiile învățate, evaluarea post-eveniment se bazează pe interoperabilitatea datelor tehnice, gestionate de sisteme complexe. Utilizarea realității augmentate permite echipelor operative primirea informațiilor tactice critice în timp real. Realitatea augmentată tactică (RAT) este o tehnologie care integrează GPS-ul și înregistrarea geografică.

Domeniul situațiilor de urgență

Reziliența în gestionarea situațiilor de urgență a riscului la dezastre se referă la capacitatea indivizilor, comunităților și sistemelor de a rezista și de a se recupera după impactul dezastrelor. Implică pregătirea pentru riscuri potențiale, răspunsul eficient în timpul unei crize și adaptarea și recuperarea ulterior.

Există mai mulți factori care contribuie la reziliența gestionării situațiilor de urgență cu riscul de dezastru, ilustrați în figura de mai jos:

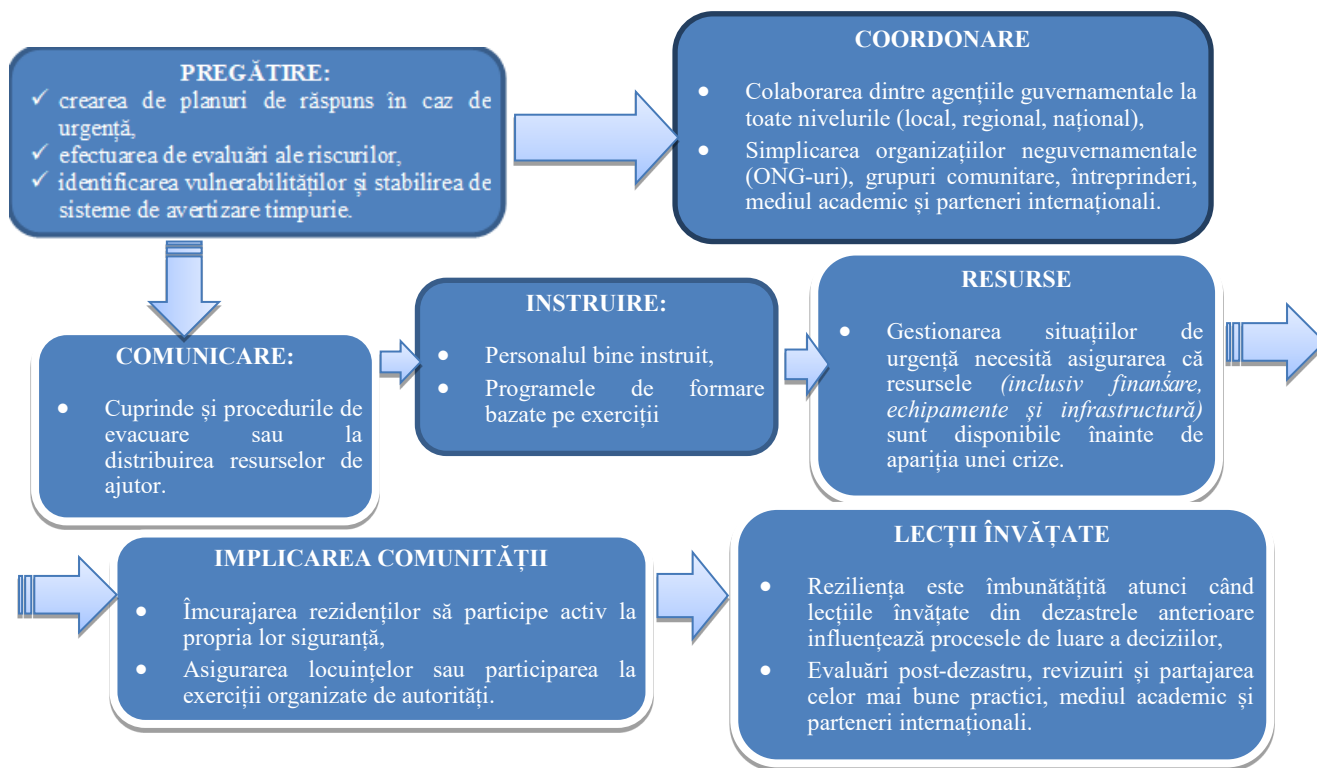

Figura 1: Factori ai rezilienței gestionării situațiilor de urgență
(Sursa: Figură realizată de autor pe baza cercetărilor proprii)

În general, reziliența managementului situațiilor de urgență la riscul de dezastru se bazează pe planificare, colaborare și învățare proactive. Capacitatea de a reveni după o criză depinde de acești factori care lucrează împreună în mod eficient.

Realitatea augmentată are potențialul de a fi folosită în domeniul situațiilor de urgență pentru a îmbunătăți comunicarea, coordonarea echipelor de intervenție și luarea deciziilor rapide și eficiente.

Iată câteva moduri în care realitatea augmentată poate fi utilă în situații de urgență:

1. **Vizualizarea informațiilor critice:** Prin intermediul ochelarilor de realitate augmentată, echipele de intervenție pot vizualiza informații critice precum hărți, date despre situația de urgență sau instrucțiuni de intervenție în timp real, fără a fi nevoite să se uite la dispozitive separate.
2. **Simulări și antrenamente:** Realitatea augmentată poate fi folosită pentru a crea simulări realiste ale situațiilor de urgență, permițând echipelor de intervenție să se antreneze într-un mediu controlat și sigur.
3. **Navigare și orientare:** Prin intermediul realității augmentate, echipele de intervenție pot primi indicații de navigare și orientare în timp real, ajutându-le să se deplaseze eficient și să ajungă rapid la locul incidentului.
4. **Cooperare și comunicare:** Realitatea augmentată poate facilita comunicarea și colaborarea între diferite echipe de intervenție, permițându-le să împărtășească informații, să coordoneze acțiunile și să ia decizii în mod eficient.
5. **Asistență pentru primul răspuns:** RA poate oferi primilor răspunzători (paramedici, pompieri, polițiști) informații vitale despre pacienți sau despre scenariul de urgență. De exemplu, ochelarii de realitate augmentată pot afișa planurile clădirilor, locațiile victimelor, sau pot indica prezența substanțelor periculoase.
6. **Navigare și căutare-salvare:** În cazul operațiunilor de căutare și salvare, RA poate suprapune hărți și coordonate peste peisajul real pentru a ajuta salvatorii să se orienteze în terenuri necunoscute sau în condiții de vizibilitate redusă.

7. **Instruire și simulare:** RA permite crearea de scenarii de antrenament realiste pentru situații de urgență, fără riscurile asociate cu un mediu real. Acest lucru poate îmbunătăți pregătirea personalului de intervenție și poate reduce timpul de reacție în situații reale.
8. **Telemedicină:** În situații de urgență medicală, medicii pot folosi RA pentru a ghida la distanță paramedicii sau chiar persoanele fără pregătire medicală în acordarea primului ajutor sau în efectuarea procedurilor de salvare. Utilizarea tehnologiei RA în domeniul sănătății este extrem de importantă, mai ales în cazul ecografiei, în medicina militară pe câmpul de luptă și chiar în ambulanță. În prezent, există creat un scanner ultrasonor portabil, care poate fi utilizat cu ajutorul ochelarilor inteligenți, oferind aceleași funcționalități precum un scanner tradițional.
9. **Managementul dezastrelor:** În cazul dezastrelor naturale sau a incidentelor pe scară largă, RA poate ajuta la coordonarea eforturilor de răspuns prin vizualizarea zonelor afectate, a resurselor disponibile și a traseelor de evacuare.
10. **Instrucțiuni pas cu pas:** RA poate oferi personalului de urgență instrucțiuni pas cu pas pentru utilizarea echipamentelor complexe sau pentru a efectua proceduri specifice, ceea ce poate fi deosebit de util în situații stresante sau când fiecare secundă contează.
11. **Identificarea rapidă a pericolelor:** Utilizând RA, echipamentele de intervenție pot identifica rapid sursele de pericol, cum ar fi scurgerile de gaze, liniile electrice rupte sau structurile instabile.

Bibliografie:

- [1] <https://www.twinkl.ro/teaching-wiki/realitatea-augmentata>, [Accesat 15 06 2024].
- [2] A. B. Craig, „Understanding Augmented Reality. Concepts and Applications.” Elsevier publisher, 2013.
- [3] M. P. Ivanov, L. Mistodie, C. C. Rusu, „Cercetare privind starea actuala a tehnologiei de Realitate Virtuala sau Augmentata pentru identificarea solutiilor necesare pentru realizarea aplicatiei-cadru (framework), ”Raport de cercetare efectuat în cadrul proiectului EDUVR- Apps” Aplicație pentru generarea cursurilor multimedia interactive folosind realitate virtuala si augmentata, 2021.
- [4] Encyclopaedia Britannica, „Augmented reality,” 2021.
- [5] „<https://www.oracle.com/ro/artificial-intelligence/machine-learning/what-is-machine-learning/>,” [Accesat 15 06 2024].
- [6] R. Puchiu, M. Stoian și M. Foca, România digitală-Concepte și instrumente operaționale, București: Club România, 2018.
- [7] J. A. O'Brien, G. M. Marakas, „Management Information Systems,” McGraw Hill publisher, 2010.
- [8] Exemple de bună practică în utilizarea instrumentelor de tip e-guvernare pentru furnizarea de servicii publice, București, 2020.
- [9] C. Săvulescu și C. Anatovici, „Alba Iulia – Landmark for Smart Cities in Romania,” în Crearea unui Mediu Propice Dezvoltării Orașelor Inteligente, București, 2017.
- [10] M. Frackiewicz, „<https://ts2.space/ro/viitorul-realitatii-augmentate-si-al-realitatii-virtuale-convergenta-sau-divergenta/>”.

3. SECURITATE ȘI REZILIENȚĂ

Conflictul din Orientul Mijlociu: impactul privind securitatea și eficiența energetică

Stella BOURBOUTELI (Grecia)

Regiunea Estului Mediteranei a fost o zonă de conflict intens timp de multe decenii. Ar putea fi descris ca o oală fierbinte cu consecințe imprevizibile pentru piețele globale și politica internațională. Crearea unui cadru ordonat și pașnic, acceptabil pentru toate părțile implicate, ar putea fi triumful diplomatic și cucerirea posterității politice a oricărui lider care dorește să lase în urmă o moștenire remarcabilă generațiilor viitoare. Orientul Mijlociu este considerat o regiune a conflictelor politice, economice, energetice și etnice intense, capabilă să creeze dezechilibre internaționale la fiecare pas. Acesta pare să fi fost cazul de câteva luni între Israel și palestinieni, cu bombardamente repetate de ambele părți.

Conflictul provoacă însă un efect domino cu repercusiuni grave în domeniul securității și aprovizionării cu energie, cu accent principal pe creșterea prețurilor la hidrocarburi și nu numai. Europa pare să urmeze cursul evenimentelor aproape într-o stare amortiță, în timp ce urmărește SUA, iau decizii cruciale care afectează direct viața cetățeanului european. Ca și războiul din Ucraina, conflictul din Orientul Mijlociu are implicații geopolitice uriașe. Care vor fi următorii pași pentru Grecia, Cipru, Israel, Egipt și Turcia în ceea ce privește exploatarea zăcămintelor din estul Mediteranei? Cum vor evolua relațiile SUA-UE-NATO cu Rusia într-un mediu în care instabilitatea este singura constantă? S-ar putea spune că, conflictele armate din diferite părți ale globului seamănă cu efectul fluture, o situație de dependență intensă a sistemului internațional de evenimentele inițiale.

Orientul Mijlociu: conflictele militare și hidrocarburile

Orientul Mijlociu și Mediterana de Est în general constituie o zonă geografică în care războaiele se poartă de mulți ani, ale căror rezultate determină conduita politicii internaționale. Ascensiunea ISIS, nenumăratele fluxuri de refugiați către Occident, relațiile Israelului cu vecinii săi și instabilitatea relațiilor greco-turce sunt câteva dintre problemele care stau în calea normalizării relațiilor la nivel regional. În acest context, descoperirea unor cantități uriașe de produse energetice, petrol și gaze naturale, face și mai dificilă situația deja tensionată. Acest factor economic determină politica la fiecare nivel posibil, creând o dilemă pentru statele care gestionează hidrocarburile, fie de cooperare, fie de concurență¹.

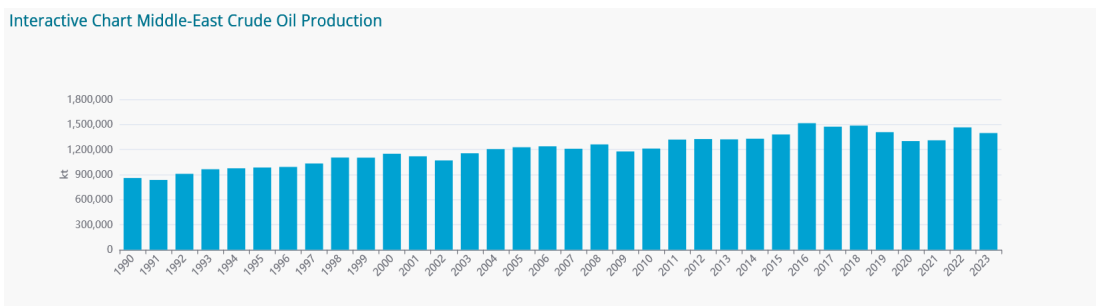
¹Stergiou A., Ulusoy K., Blondheim M., *Conflict and Prosperity, Geopolitics and Energy in the Eastern Mediterranean*, 2019, Klidarithmos Publications, Athens.

Imaginea 1

Sursa: www.capital.gr/ecfr-eu/3725316/i-meta-amerikaniki-mesi-anatoli/

Orientul Mijlociu este în fruntea hărții energetice globale. Arabia Saudită, Iran, Irak, Kuwait și Emiratele Arabe Unite sunt cei mai mari producători de petrol din lume, reprezentând aproximativ două treimi din bariliile de petrol exportate la nivel mondial. În mod similar, se numără și printre liderii în producția de gaze naturale, jucând un rol cheie în determinarea prețului și a volumelor de aprovizionare.

Imaginea 2

Sursa: www.enerdata.net/estore/energy-market/middle-east/

Cu toate acestea, aceste țări se confruntă și cu multe și variate provocări, atât în problema schimbărilor climatice, cât și în escaladarea rapidă a situațiilor de conflict. Aproximativ 95% din electricitate este produsă din gaze naturale și petrol, în timp ce există și potențialul de a valorifica resursele solare pentru a produce energie curată. Tranziția către un mediu fără combustibili fosili reprezintă o provocare economică uriașă pentru a găsi noi surse de venituri.²

La Conferința Națiunilor Unite privind Schimbările Climatice, COP28, de la Dubai, au fost luate decizii de importanță majoră pentru viitorul planetei și calea acesteia către un viitor fără poluanți cu carbon și combustibili fosili. A fost un bilanț al eforturilor internaționale de a atinge obiectivele stabilite în Acordul

²Energy system of Middle East, www.iea.org/regions/middle-east.

de la Paris. Participanții la conferință s-au angajat să ia măsuri imediate și să facă progrese până în 2030 în furnizarea de sprijin financiar și tehnologic populațiilor vulnerabile, în reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră și să se concentreze pe reziliență.

În acest fel, se urmărește creșterea ponderii energiei regenerabile în mixul energetic global, consolidarea tehnologiilor bazate pe hidrogen și captarea și stocarea CO₂³. Dar, pe de altă parte, nimeni nu poate garanta că cele 85 de miliarde de dolari strânse în Dubai vor ajuta la îndeplinirea obiectivelor, a spus dr. Verhoeven, profesor și cercetător principal la Centrul pentru Politica Energetică Globală al Universității Columbia. Statele producătoare de petrol nu par să împărtășească pe deplin nevoia internațională de schimbare a politicii energetice, ceea ce face și mai dificilă finalizarea efortului. Un exemplu izbitor al acestei dificultăți a fost retragerea Iranului din Conferință, acesta fiind pe locul al doilea în lume la rezervele de gaze naturale și al patrulea la rezervele de petrol.

În această epocă, cu atât de multe provocări, s-a adăugat conflictul israeliano-palestinian din octombrie 2023. Dar este posibil să vorbim despre reziliență și dezbateri democratice atunci când marile țări producătoare de petrol nu sunt în măsură să coopereze într-un viitor în care sursele regenerabile pretind partea leului din mixul energetic global? Care ar putea fi beneficiul compensator pentru societate? Palestina ar putea avea multe de oferit în materie de climă, dar contextul actual, precum și prioritățile stabilite de grupurile de conducere nu lasă loc pentru decizii bazate pe politica energetică și climă. Nu numai că există această nerespectare a climei, dar trebuie subliniat și faptul că, până în prezent, aproximativ 44% din sistemul de canalizare și alimentare cu apă din Fâșia Gaza a fost distrus, rezultând o cantitate mare de ape uzate curgând în Marea Mediterană, capabilă să contribuie la răspândirea bolilor cauzate de agenți bacteriogeni.

În cele din urmă, odată cu bombardarea constantă a Gazei, toate planurile de instalare a panourilor fotovoltaice, care ar putea furniza 60% din energia consumată de la soare, au fost anulate⁴.

Prin urmare, se pare că focul încrucișat dintre Israel și palestinienii declanșează un efect de domino pe tabla de șah energetic. Atacurile în curs ale Houthisilor susținuți de Iran asupra navelor comerciale din Marea Roșie pun în pericol transportul petrolului și gazelor, problemele imediate fiind creșterea prețurilor la produsele energetice.

Regiunea est-mediteraneeană: mărul discordiei

Regiunea Estului Mediteranei a fost în centrul atenției internaționale în ultimii ani odată cu descoperirea unor rezerve semnificative de gaze naturale. Țări precum Grecia, Cipru, Israel, Egipt, Turcia și Liban ascund cantități uriașe de gaze naturale, ceea ce mută interesul geopolitic în această parte a globului. Necesitatea Israelului de a exploata zăcămintul Leviathan din Bazinul Levantin și de a juca un rol principal pe harta energetică în raport cu statele producătoare de petrol din Orientul Mijlociu poate fi unul dintre motivele conflictului militar cu palestinienii, pe lângă destructurarea organizației teroriste Hamas. Plasându-l în propria sa sferă de influență, obține avantajul strategic de a exploata o suprafață mai mare.

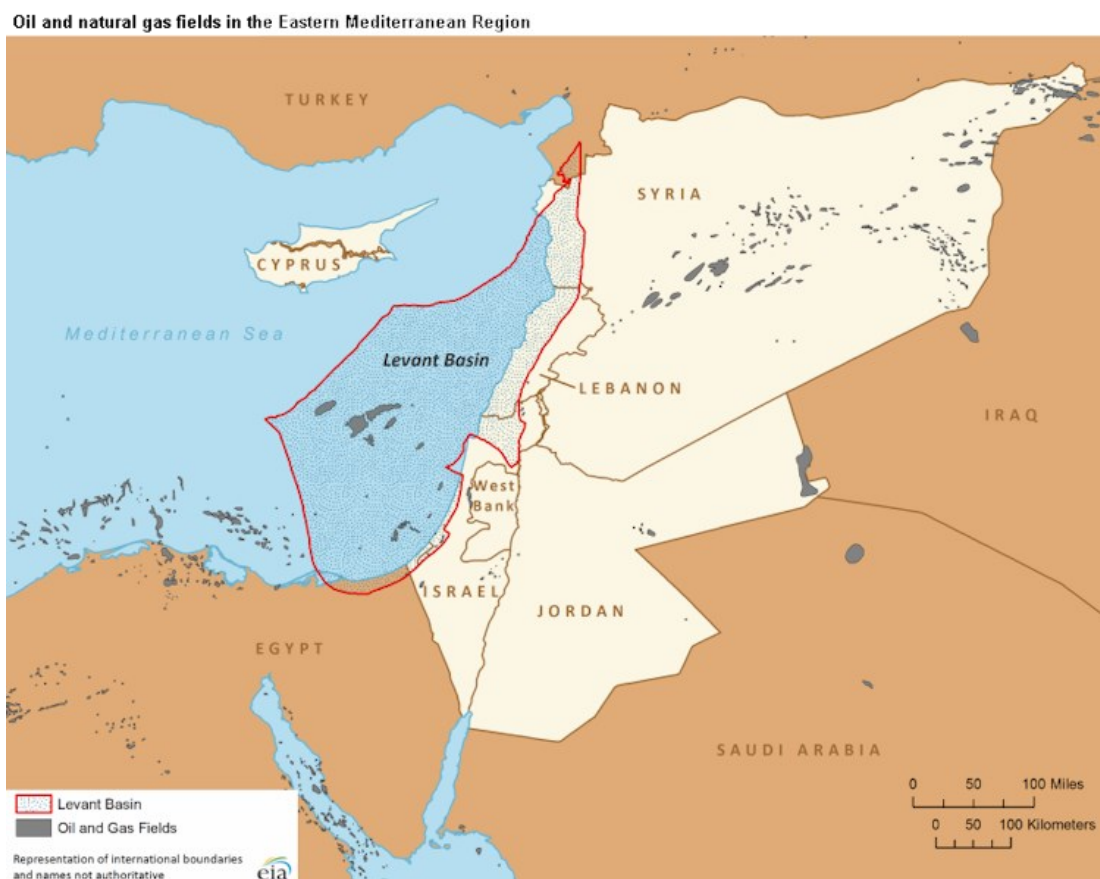
În timp ce SUA sprijină contraofensiva militară israeliană în curs de desfășurare, UE, având relații economice cu Israelul, în principal comerciale, încearcă să realizeze o încetare a focului, deoarece realizează că prețurile combustibililor fosili și apoi transportul și distribuția se vor confrunta cu provocări deosebit de semnificative.

În acest joc geopolitic, Rusia nu a putut rămâne neimplicată, căutând să reunească țări cheie petroliere precum Emiratele Arabe Unite, Arabia Saudită și Iran cu BRICS. Duopolul SUA-Rusia cu energia ca numitor comun pare a fi o preocupare majoră în următorii ani.⁵

³COP28: *What Was Achieved and What Happens Next?*, <https://unfccc.int/cop28>.

⁴<https://lab.imedd.org/en/cop-28-climate-diplomacy-the-israel-palestine-conflict-and-the-global-fossil-fuel-landscape/>

⁵*Economic Forces are at play in Israeli- Palestinian conflict, March 2024*, <https://theconversation.com/economic-forces-are-at-play-in-israeli-palestinian-conflict-221410>.

Imaginea 3

Harta Bazinului Levantin, unde se află zăcămintul de gaz Leviathan. SUA EIA

Sursa: <https://theconversation.com/economic-forces-are-at-play-in-israeli-palestinian-conflict-221410>

Odată cu dezvoltarea câmpurilor Leviathan și Tamar, va fi posibil să se ofere țărilor Uniunii Europene încă o sursă diversificată de gaze naturale, încercând să se distanțeze energetic de Rusia. Din acest motiv, în iunie 2022, a fost semnat un memorandum de cooperare între UE, Egipt și Israel cu scopul de a furniza gaze naturale Uniunii prin Egipt.⁶

⁶Raydan N., November 2023, *The Gaza war's impact on energy security in East Mediterranean*, www.washingtoninstitute.org/policy-analysis/gaza-wars-impact-energy-security-east-mediterranean.

Key Israeli Gas Infrastructure and Potential Export Options

Source: Peter Stevenson, "Israel Halts Tamar & EMG Flows As Fight With Hamas Continues," MEES, October 13, 2023.

Imaginea 4

Sursa: <https://www.washingtoninstitute.org/sites/default/files/2023-11/israel-gas-infrastructure-mees-POL3809-map.jpg>

Europa, conștientă de dificultățile în aprovizionarea cu energie și urmărind reducerea emisiilor de gaze cu efect de seră, a inclus în lista a 10-a PCI proiectul „GRECY”, un proiect de o importanță esențială, deoarece va conecta Egiptul de Grecia, cu o interconectare electrică și extinderea Europei. Acesta este un proiect în care generarea de energie electrică va proveni din energie curată, verde. În plus, un alt proiect de mare importanță geopolitică este interconectarea electrică a Greciei-Cipru-Israel. Ne referim la un proiect extrem de inovator, care va contribui catalitic la reducerea poluării cu CO₂ prin consolidarea rețelelor naționale ale acestor state cu energie curată, verde. Vă reamintim, de asemenea, că acest proiect se încadrează și în programele PCI, ceea ce arată nevoia Europei de energie curată, pe de o parte, și pe de altă parte, efortul pe care îl depune pentru a deveni independentă de Rusia.

Se realizează că regiunea est-mediteraneeană va ocupa cursul deciziilor geopolitice, permițând statelor și entităților naționale să influențeze evoluțiile energetice internaționale, pe de o parte pe baza abordării schimbărilor climatice și pe de altă parte în formarea de noi alianțe. Trăim într-o eră a nesiguranței și a fragmentării puterii. Echilibrul a fost pierdut și statele și națiunile vor trebui să-și reprojeteze agenda politică, având ca factor principal provocările geopolitice viitoare.

4. ROMÂNIA

Rolul proeminent al României în atenuarea clivajul Nord - Sud în sistemul multilateral

Amalia-Irina PUFULESCU

Universalitatea Organizației Națiunilor Unite pare un aforism, însă importanța acestei caracteristici unice se manifestă cu precădere în ultimii ani, ca o consecință directă a tranziției de la o lume unipolară, la un sistem multilateral cu mai mulți poli regionali de putere, sau ceea ce în literatura de specialitate se conturează ca noua ordine globală multilaterală. Procesul de reconfigurare a comunității internaționale nu trebuie privit cu surprindere, ci mai degrabă ca o evoluție firească și o reflexie a schimbărilor politice care s-au succedat în cei aproape 80 de ani de la fondarea ONU. Unul dintre factorii determinanți ai reasezării raporturilor de putere în comunitatea internațională vizează mișcarea cunoscută drept decolonizare și emergența unui număr ridicat de noi state suverane din regiunile Africa, America Latină și Caraibi și Asia - Pacific.

Odată cu aceste evoluții, componența ONU s-a modificat profund, devenind majoritară categoria statelor mici și medii. În timp, acest proces a generat o mișcare de contestare a *status quo*-ului și a influenței marilor actori statali de pe scena internațională. Întrucât această restructurare nu a avut corespondent direct în planul decizional din cadrul celor mai importante organisme, precum Consiliul de Securitate, reformarea sistemului multilateral având ONU ca nucleu a devenit laitmotiv în dezbaterile anuale din plenul organizației.

Mișcarea de emancipare a fostelor colonii și dorința acestor state de accelerare a tranziției și asumarea unui rol crescut pe scena internațională a fost negreșit un catalizator pentru apariția fenomenului de clivaj Nord-Sud. Pe acest fond de încredere slăbită între statele dezvoltate și statele în curs de dezvoltare, evenimente de impact precum războiul din Ucraina și criza din Gaza au găsit teren fertil pentru adâncirea sciziunii și erodarea sistemului internațional și multilateral. Dar toate aceste transformări nu ar reprezenta

Sursa: <https://newstrack.ro/nazare-uniunea-paneuropeana-romania/>

riscuri majore pentru bunăstarea comunității internaționale, dacă ONU nu ar fi înzestrată cu un rol central în restabilirea ordinii internaționale, promovarea dezvoltării și avansarea drepturilor omului în plan global.

Importanța forurilor regionale sau tematice precum UE, NATO, G7, BRICS+, Banca Mondială ș.a.m.d. nu trebuie minimizată, însă ONU rămâne singura organizație cu vocație și mandat globale și cu aplicabilitate universală. Ceea ce rezidă din caracterul universal este efectul implicit de acceptare a normelor și deciziilor sale, prin comparație cu alte organizații multilaterale de tip regional, în special în cazul acelor decizii și rezoluții a căror adoptare este realizată în mod consensual de către toate statele sale membre. Pe cale de consecință, în contextul intensificării polarizării și a modificărilor de ordin geopolitic, este greu de imaginat cum teme de interes major precum încheierea războaielor din Ucraina și Gaza și negocierea unei păci durabile, aplicarea unui cadru normativ uniform în ceea ce privește utilizarea Inteligența Artificială, sau asigurarea unui cadru normativ solid pentru limitarea efectelor schimbărilor climatice, pot fi agreate cu succes în afara umbrelei ONU.

Pe acest fond, România are un potențial crescut și o bună oportunitate de profilare mai puternică în sistemul onusian, fiind bine plasată pentru a putea relaționa și acționa ca punte între cele două congregații de state: *de facto*, este parte integrantă a grupului statelor occidentale (Nordul), cu toate acestea, istoria și parcursul politic nu conduc la asocierea implicită cu statele a căror moștenire istorică generează ostilitatea Sudului.

Această imagine a României este tocmai unul dintre atuurile care contribuie substanțial la succesul în interacțiunea cu statele în curs de dezvoltare. Statele din Sud contestă abordarea pretinsă drept moralistă al celor mai dezvoltate state, precum și presupusa superioritate care continuă să caracterizeze interacțiunile cu acestea. Ca metodă de retaliere, Sudul și-a îmbrățișat avantajul numeric și a învățat în timp că aceasta este cea mai bună monedă de schimb, într-o organizație în care indiferent de mărime, putere economică sau poziție geografică, puterea votului național este de cele mai multe ori echivalentă, sub deviza, un stat - un vot.

În acest context, este limpede de înțeles că actorii principali nu mai au la dispoziție aceeași putere de a-și impune principiile și sistemele de valori caracteristice, ci este nevoie de o reanimare a dialogului și a cooperării în plan multilateral. România se regăsește foarte bine poziționată pentru asumarea unui rol crescut în procesul de consultare și mobilizare a statelor mici și medii, prin raportare la propriul statut și experiența dobândită în parcursul către poziția relativ recent însușită de stat dezvoltat.

Premisele creșterii naturale a rolului României în ONU s-au reliefat inclusiv prin obținerea unor rezultate remarcabile în contextul alegerilor recente a naționaliilor români în cele mai importante funcții din sistemul juridic internațional (alegerea în premieră a primilor judecători români la Curtea Internațională de Justiție și la Curtea Penală Internațională), cât și prin atragerea României în diverse procese în derulare și proiecte de impact sub egida ONU (co-prezidarea procesului de Revitalizare a Adunării Generale a ONU, co-sponsorizarea și mobilizarea sprijinului membrilor din Sudul Global în cadrul a numeroase rezoluții) și alăturarea la inițiative politice și culturale în sprijinul promovării unui sistem multilateral revigorat și eficient.

România rămâne un aliat puternic al comunității statelor occidentale și promotor solid al democrației, statului de drept și ordinii internaționale bazate pe reguli, însă noua provocare constă în translatarea acestei influențe și a principiilor directoare în rândul statelor care manifestă aspirația de a parcurge o traiectorie similară, pozitivă. Menținerea statelor din Sudul Global conectate, interesate și dispuse să urmeze modelul statelor dezvoltate este o condiție *sine qua non* pentru un sistem multilateral viabil și performant. În acest context, României îi revine un rol aparte în transferul de experiență, bune practici și pregătire a statelor în curs de dezvoltare să persevereze în eforturile de creștere a capacităților și raliere la comunitatea de valori a statelor democratice. Reafirmarea importanței ONU și a locului său printre prioritățile de politică externă a României va consolida și potența influența pe care România o poate exercita în raport cu statele din Sudul Global, ca dovadă a asumării rolului de actor responsabil și vizibil în comunitatea internațională.

Într-o lume în continuă schimbare și adaptare la noile realități tehnologice și geopolitice, rămâne o constantă: primatul ordinii internaționale bazate pe reguli și apartenența la comunitatea de valori întemeiată pe principiile dreptului internațional și Cartei ONU. Misiunea principală a României în sistemul multilateral este valorificarea profilului de actor credibil prin exportul poveștii de succes care caracterizează tranziția statului român de la un nivel redus de dezvoltare la acederea în liga statelor dezvoltate și furnizare de securitate și prosperitate.

5. SUA

Analiza ecolingvistică a dezbaterii candidaților SUA la președinție: Răspunsul lui Biden și al lui Trump la politicile privind schimbările climatice

Fouad AKKI (Maroc)

Abstract

Într-o dezbateră de peste o oră și jumătate (01:38:36) de la CNN (2024), președintele Joe Biden și fostul președinte Donald J. Trump au abordat o multitudine de probleme politice, sociale și economice atât interne, cât și internaționale. Printre problemele dezbătute a fost și schimbările climatice. Dezbateră a evidențiat schimbările climatice ca o problemă esențială, stârnind reacții din partea candidaților cu privire la planurile lor politice față de această problemă. Acest studiu analizează dezbateră din 27 iunie 2024 dintre J. Biden și D. J. Trump, concentrându-se pe narațiunile lor referitoare la schimbările climatice. În acest scop, Ecolingvistica a fost folosită ca un cadru de analiză pentru a analiza limbajul folosit de ambii vorbitori ca răspuns la întrebările puse de jurnalista CNN Dana Bash. Întrebările au căutat informații despre inițiativele vorbitorilor în materie de climă, împreună cu acțiunile propuse de acestea pentru a atenua criza climatică. Pe parcursul a patru minute și cincizeci și unu de secunde, ambii vorbitori și-au prezentat perspectivele asupra acestei provocări persistente. O examinare detaliată a dezbaterii relevă disparități puternice atât în ceea ce privește timpul alocat, cât și strategiile retorice folosite de fiecare candidat. Segmentul schimbărilor climatice, care cuprinde 4 minute și 51 de secunde dintr-un timp total de dezbateră de 1 oră, 38 de minute și 36 de secunde, reprezintă doar 4,92%. Când a fost distribuit între participanți, Trump a vorbit pentru 30%, iar Biden pentru 45,69%. În ceea ce privește analiza narativă, această cercetare disecă tacticile lingvistice utilizate de Biden și Trump ca răspuns la întrebările legate de climă puse de jurnalistul Dana de la CNN. În ciuda faptului că schimbările climatice au apărut ca o preocupare critică în urma temperaturilor record din 2023 și a crizelor de mediu care au urmat la nivel național, răspunsurile candidaților au diverizat semnificativ. Biden a poziționat schimbările climatice ca o amenințare existențială, subliniind inițiativele politice ale administrației sale, cum ar fi reintrarea în Acordul de la Paris și promovarea eforturilor de reducere a poluării, cum ar fi Climate Corps. Dimpotrivă, Trump și-a deplasat în mod predominant atenția de la imperativele de mediu, punând accent pe aplicarea legii și pe politica de imigrație, în timp ce a minimizat urgențele de mediu. Această analiză subliniază nu numai rolul esențial al limbajului în modelarea discursului public, ci și divergența profundă între prioritățile politicilor și perspectivele de gestionare a mediului între cei doi candidați.

Cuvinte cheie: Biden, schimbări climatice, ecolingvistică, Trump, SUA, dezbateră prezidențială

1. Introducere

Câteva aspecte sunt clare atunci când se analizează dezbateră prezidențială transmisă de CNN – cea dintre președintele Joe Biden și fostul președinte Donald J. Trump – referitoare la politica privind schimbările climatice din punct de vedere ecolingvistic. În primul rând, analiza modului în care alegerile lingvistice ale

candidaților afectează modul în care publicul larg vede și înțelege politicile legate de schimbările climatice pune în lumină influența tehnicilor lingvistice asupra atitudinii alegătorilor față de preocupările de mediu. Mai mult, un studiu al discursului lui Biden și Trump asupra metaforelor referitoare la schimbările climatice demonstrează modul în care audiența răspunde aceste metafore consideră că problema este urgentă, îndeamnă la responsabilizare sau acțiune. Analiza discursului evidențiază teme și valori recurente care influențează convingerile alegătorilor, expunând în același timp ideologiile subiacente și retorica prezente în discursurile candidaților.

Analizarea coerenței, persuasivității și clarității limbajului lor ajută la determinarea modului în care aceste calități influențează percepția publicului asupra eficienței politicilor climatice propuse și nivelul de încredere. Un studiu comparativ al discursurilor lui Biden și Trump dezvăluie diferențele de retorică, ton și mesaj destinate categoriilor de alegători. În cele din urmă, dacă ar fi să discutăm despre implicațiile ecolingvistice mai generale observăm că acestea evidențiază modul în care limbajul modelează discursul public privind preocupările de mediu, analizează modul în care limbajul influențează efectele politicilor și evidențiază deficiențele de ordin etic ale discursului referitor la mediu. Utilizând ecolingvistica, intenționăm să analizăm influența puternică a limbajului asupra dezbaterii publice referitoare la schimbările climatice și la alte preocupări privind mediul.

Imagina 1: Fostul președinte Donald Trump și președintele Joe Biden (Getty Images via CNN Newsource)

1.2. Debaterea privind schimbările climatice și alegerile prezidențiale din SUA

Tematica a devenit mai cunoscută în ultimii ani; un moment semnificativ a fost reprezentat de sprijinul acordat de Al Gore în timpul cursei prezidențiale din 2000 (Los Angeles Times, 2021). În calitate de candidat democrat, Al Gore a făcut din schimbările climatice o problemă majoră, utilizându-și poziția pentru a impune legile de mediu și a crește gradul de conștientizare a publicului cu privire la încălzirea globală. Efortul său a ajutat ca schimbările climatice să devină o problemă politică mai discutată, atrăgând mai multă atenția publicului și a mass-media (ABC News, 2000).

Schimbărilor climatice le-a fost acordată din ce în ce mai multă atenție la alegerilor ulterioare. Deși planurile prezentate erau foarte diferite, candidatul democrat din 2008, Barack Obama, și candidatul republican John McCain au fost de acord că abordarea schimbărilor climatice este importantă (Broder, 2008). Poziția lui McCain la acea vreme reprezenta o politică republicană mai moderată, iar administrația lui Obama a încercat mai târziu, chiar dacă fără succes, să adopte legi precum Actul american de securitate și energie curată (Eilperin, 2016).

Au existat diferențe notabile între candidați la alegerile din 2016. Hillary Clinton, nominalizată din partea democraților, a subliniat importanța schimbărilor climatice și a promis că va respecta și îmbunătăți

reglementările de mediu din epoca Obama (Mueller, 2024). Cu toate acestea, candidatul republican Donald Trump și-a exprimat îndoiala cu privire la climatologie, angajându-se să renunțe la Acordul de la Paris și acordând prioritate independenței energetice, în detrimentul protecției mediului (Mastroianni, 2016).

Candidați precum Elizabeth Warren și Bernie Sanders au prezentat idei îndrăznețe privind clima în dezbaterile preliminare ale democrațiilor care au precedat alegerile din 2020; schimbările climatice au fost în centrul atenției (Gross, 2019). Reintrarea în Acordul de la Paris și acțiunile climatice ca parte a unei agende politice mai ample au fost printre promisiunile de campanie făcute de Joe Biden, cel mai bun candidat democrat și câștigător al președinției (Kurtzleben și colab., 2019).

Pozițiile candidaților cu privire la schimbările climatice s-au schimbat pe parcursul diferitelor cicluri electorale, reflectând schimbarea opiniei publice, precum și acordul științific și divergențele de politică sau preocupările globale de mediu. Discursul despre schimbările climatice în rândul candidaților la președinția SUA se schimbă mereu din cauza unor factori precum acordurile internaționale, descoperirile științifice, cerințele sociale pentru acțiunile climatice și preocupările economice.

1.3. Dezbateră din 27 iunie 2024

Prima dezbatere difuzată între președintele democrat Joe Biden și fostul președinte republican Donald J. Trump a fost tensionată, deoarece, cu excepția supărărilor de ultim moment, se preconizează că cei doi bărbați se vor înfrunta la alegerile din noiembrie. Au avut o întâlnire de o oră și jumătate (01:38:36) joi, 27 iunie 2024, pe CNN (CNN, 2024). Testarea cunoștințelor, a toleranței și a raționamentului candidaților a fost un alt obiectiv al discuției, deoarece aceste calități sunt cruciale pentru a câștiga inimile și mințile americanilor. Economia, inflația, șomajul, impozitele, imigrația, avortul, securitatea frontierei, politica externă în relația cu Rusia, Ucraina și Israel, democrația americană, șomajul și alegătorii de culoare, schimbările climatice, securitatea socială, armata SUA, droguri, Vârstele candidaților (testele cognitive și rezistența), violența politică și corectitudinea alegerilor și acceptarea rezultatelor au fost printre subiectele importante discutate în timpul dezbaterii. În timp ce președintele Trump și-a evidențiat realizările privind siguranța granițelor și cele ale politicii externe, președintele Biden și-a concentrat eforturile pe soluționarea neajunsurilor economice, urmări ale administrației anterioare. În pofida discuțiilor aprinse, niciunul dintre candidați nu a renunțat la convingeri. În timp ce Trump și-a apărut palmaresul și programele în calitate de președinte, Biden a evidențiat valorile democratice și responsabilitatea. Alegătorii au avut o perspectivă asupra conceptelor de conducere și a agendelor politice ale celor doi candidați, pe măsură ce discuția evidențiat punctele de vedere și strategiile divergente. Pe lângă preocupările interne și globale menționate mai sus, schimbările climatice au fost aduse în discuție la 0:59:57 într-o discuție, care a durat mai puțin de cinci minute. Oamenii care sunt îngrijorați de schimbările climatice au fost nemulțumiți de concizia și superficialitatea subiectului, deoarece ambii prezentatori au petrecut mai mult timp vorbind despre golf decât despre climă. Faptul că nu a existat o dezbatere de fond asupra catastrofei climatice, care este văzută pe scară largă ca un pericol la adresa existenței, a fost o ocazie pierdută de a informa alegătorii despre pozițiile evident diferite ale candidaților privind această problemă presantă.

2. Metodologie

Acest studiu combină analiza cantitativă cu cea calitativă pentru a analiza discuția candidaților despre schimbările climatice la dezbateră prezidențială din 27 iunie 2024. Durata videoclipului care a fost preluat din transmisiunea live a CNN, a fost de o oră, 38 de minute și 36 de secunde. Inițial, lungimea secțiunii privind schimbările climatice a fost măsurată pentru a stabili procentul de timp alocat acestui subiect în raport cu durata totală a dezbaterii. Dezbateră referitoare la schimbările climatice a durat 4 minute și 51 de secunde, 4,92% din durata totală. În continuare, pentru a evalua participarea relativă a fiecărui candidat, a fost calculat timpul de vorbire alocat în cadrul porțiunii privind schimbările climatice. În partea privind schimbările climatice, Biden a vorbit 45,69% din timp și Trump 30%.

A fost utilizată o metodă ecolingvistică pentru a examina limbajul și discursurile candidaților din punct de vedere calitativ. Este important de subliniat că studiile de ecolingvistică se ocupă de modul în care limba influențează atitudinile și conversațiile cu privire la mediu. Pentru a identifica temele importante, tipul retoricii și punctele de vedere divergente printre narațiunile candidaților, partea privind schimbările climatice a fost transcrisă și codificată (vezi anexa 1). S-a descoperit că Biden a descris în mod constant schimbările climatice

ca pe o preocupare existențială și a evidențiat politicile administrației sale, inclusiv sprijinirea eforturilor de reducere a emisiilor și aderarea la Acordul de la Paris. Trump, pe de altă parte, a minimalizat în mod repetat gravitatea problemelor de mediu, direcționând atenția în altă parte, și anume către imigrație și aplicarea legii, mai degrabă decât către schimbările climatice.

Prin integrarea unor indici cantitativi pentru alocarea timpului și analiza calitativă a strategiilor lingvistice, acest studiu oferă o evaluare amănunțită a discursului candidaților la președinția din 2024 referitor la schimbările climatice. Rezultatele evidențiază modul în care limbajul joacă un rol critic în influențarea discursului public cu privire la problemele legate de mediu și evidențiază modul în care agendele politice ale celor doi candidați sunt atât de diferite.

2.1. Ecolingvistica

După Haugen (1972), care a inventat termenul de „ecologie a limbajului”, lingviști eminenți precum Fill (1998), Mühlhäusler (2000a, 2000b, 2002, 2003; Mühlhäusler & Fill, 2001; Mühlhäusler & Fill, 2001; Mühlhäusler & Peach) 2001) au început să analizeze relațiile complicate dintre limbă, ecologie și societate. În consecință, ecolingvistica a devenit un domeniu distinct de studiu în cadrul lingvisticii.

Acești erudiți și-au îndemnat contemporanii să evalueze cu atenție limbajul în contexte sociale și de mediu, în special având luând în considerare amenințările tot mai mari ale mediului, pe care creșterea tehnologică le are asupra civilizațiilor umane. De atunci, au apărut două curente principale de cercetare în domeniul ecolingvisticii. Prima direcție pune accent pe relația dintre civilizațiile umane și mediile lor naturale (Nash, 2011; Zhou, 2021).

Problema pericolului la adresa limbajului și a eventualității dispariției sale, ca urmare a degradării mediului și a pierderii habitatelor naturale a unor specii de plante și animale este de asemenea analizată în acest domeniu de studiu. Din această cauză, grupurile de oameni care depind de aceste resurse ar putea fi în pericol de dispariție. Unele dintre contribuțiile la acest domeniu de cercetare sunt aduse de studiile din 2014 despre toponimie ale lui Couto, Nash (2011, 2015, 2016; Nash și Mühlhäusler, 2014) și variația lingvistică în Africa, de Nettle (1996).

Ecolingvistica este termenul modern pentru studiul legăturilor complexe care există între limbă, ecologie și problemele de mediu. Încearcă să deslușească modul în care practicile noastre lingvistice sunt modelate de limbă și, la rândul lor, cum influențează ecologia modul în care percepem și interacționăm cu lumea naturală (Sanina et al., 2023). Ecolingvistica se ocupă, în esență, cu dezvoltarea teoriilor limbajului care iau în considerare locul oamenilor în ecosisteme și societate. De asemenea, își propune să demonstreze modul în care lingvistica poate fi aplicată pentru a aborda probleme ecologice semnificative, cum ar fi pierderea biodiversității, justiția mediului și schimbările climatice (CC) (Mliless & Larouz, 2022).

Indiferent de metoda folosită, obiectivul principal este de a găsi subiectele care ne modelează viața prin analiza modelelor de limbaj (Stibbe, 2015). În continuare, se evaluează impactul pozitiv sau negativ asupra mediului. Narațiunile optimiste ar trebui încurajate, în timp ce cele negative ar trebui ignorate. Potrivit Asociației Internaționale de Ecolingvistică – o rețea globală din care fac parte peste 1100 de cercetători – ecolingvistica este definită ca o ramură a limbii care:

...analizează rolul limbajului în interacțiunile care contribuie la traiul uman, al altor specii și la existența mediului fizic. Primul obiectiv este de a dezvolta teorii lingvistice care văd în oameni mai mult decât o parte a societății, ci și o parte a ecosistemelor mai mari, de care depinde viața. Al doilea obiectiv este de a arăta modul în care lingvistica poate fi folosită pentru a aborda probleme ecologice cheie, de la schimbările climatice și pierderea biodiversității până la justiția mediului. (www.ecolinguistics-association.org)

2.2. Explicația datelor

Datele prezintă timpi și momente asociate unui videoclip care prezintă o dezbatere despre schimbările climatice. Lungimea filmului este de o oră, patruzeci și opt de minute și treizeci și șase de secunde (01:38:36). Discuția despre schimbările climatice a început la minutul 59 și 57 de secunde (0:59:57) și s-a încheiat la 00:05:57 adică după 5 minute și 57 de secunde. Această perioadă include timpul de care are nevoie un jurnalist CNN pentru a pune întrebări participanților și pentru a oferi observații.

Vorbitor	Apariție	Timp începere	Timp finalizare	Durată	Context
Biden	1	1 :02 :21	1 :03 :25	00 :01 :04	-
	2	1 :04 :21	1 :05 :28	00 :01 :07	-
Trump	1	1 :00 :22	1 :01 :45	00 :01 :23	Nu este un răspuns la problema CC
	2	1 :01 :52	1 :02 :19	00 :00 :27	-
	3	1 :03 :27	1 :04 :17	00 :00 :50	00 :00 :29 dedicat CC
Total	5	-	-	00 :04 :51	

Tabelul de mai sus arată că fostul președinte Donald J. Trump a vorbit despre schimbările climatice timp de două minute și patruzeci de secunde (00:02:40). La o analiză mai atentă, devine evident că discursul său pe această temă a fost scurtat semnificativ. Trump a vorbit doar despre schimbările climatice timp de 27 de secunde în a doua sa declarație (00:00:27). Al treilea răspuns a inclus o referință și mai scurtă în intervalul de 21 de secunde (00:00:21). Timpul total pe care Trump l-a petrecut vorbind despre schimbările climatice în cele 2 minute și 40 de secunde a fost de doar 48 de secunde (00:00:48), sau 30% din total.

În ciuda intervalului de timp mai mare avut la dispoziție, aceste date arată cât de puțină atenție a acordat Trump subiectului schimbărilor climatice pe parcursul dezbaterii înregistrate. În ceea ce privește președintele Biden, el a vorbit despre schimbările climatice 00:02:13, sau 45,69% din timpul total al dezbaterii privind schimbările climatice. Informațiile arată cât de lung este videoclipul, când a început discuția privind schimbările climatice, cât a durat și cât timp au vorbit Trump și Biden pe parcursul dezbaterii. Aceste date fac posibilă analizarea în detaliu a conținutului videoclipului și a atitudinilor participanților cu privire la subiectul schimbărilor climatice.

Jurnalistul CNN Dana Bash a pus prima întrebare care a demarat discuția Biden-Trump despre schimbările climatice. „Catastrofa climatică este o altă problemă în curs de desfășurare. Anul 2023 a fost cel mai călduros înregistrat vreodată, iar orașele țării se confruntă deja cu consecințele catastrofale ale căldurii intense, escaladarea incendiilor de vegetație, uragane mai puternice și creșterea nivelului mării. „Domnule președinte Trump, ați promis că veți opri inițiativele rivalului dumneavoastră în materie de climă, dar, în calitate de președinte, veți face ceva pentru a atenua criza climatică?”

La început, Trump a ocolit subiectul și a vorbit în schimb despre criminalitate și imigrație. Trump a mințit când Bash l-a presat și mai mult, spunând că administrația sa a avut „cele mai bune cifre de mediu vreodată”. Biden a numit Actul de Reducere a Inflației „cea mai importantă lege privind schimbările climatice din istoria SUA”, dar nu a detaliat observațiile sale cu privire la aderarea la Acordul de la Paris sau la adoptarea legii. Narațiunile candidaților, care au fost preluate din transcriptul videoclipului pus la dispoziție de personalul CNN (2024), au demonstrat pozițiile contrastante cu privire la schimbările climatice. În timp ce Biden a reangajat SUA în negocierile internaționale privind clima și a adoptat o legislație istorică privind clima, Trump a catalogat constant schimbările climatice drept o farsă.

3. Opinii privind rezultatele dezbaterii

Subiectul schimbărilor climatice a fost atât de scurt și tratat cu superficialitate, dezamăgind oamenii de știință din domeniul climei; aceștia au afirmat că „[au petrecut] mai mult timp discutând despre golf decât despre climă”. A fost o șansă irosită de a educa alegătorii cu privire la pozițiile radical divergente ale candidaților cu privire la această problemă urgentă; nu a existat o discuție semnificativă despre dezastrul climatic, care este de obicei văzut ca o amenințare la adresa existenței.

Președintele Joe Biden și fostul președinte Donald Trump s-au confruntat în prima dezbatere prezidențială din 27 iunie 2024, pentru a face schimb de opinii cu privire la politica de mediu și la schimbările climatice. Din punct de vedere ecolingvistic, răspunsurile lor arată diferențe flagrante în modul în care au abordat această problemă importantă.

Președintele Biden a lăudat realizările administrației sale, invocând adoptarea Legii de reducere a inflației din 2022, cea mai de amploare lege din istorie privind schimbările climatice, care a finanțat 369 de miliarde de dolari în credite fiscale pentru energie curată și inițiative în domeniile energiei și al climei. El a subliniat necesitatea menținerii încălzirii globale sub 1,5°C și amenințarea la adresa existenței pe care o reprezintă schimbările climatice.

Pe de altă parte, fostul președinte Trump a ridiculizat importanța acțiunii în privința schimbărilor climatice, afirmând că administrația sa a produs „cele mai bune cifre de mediu vreodată”. Dar în cei patru ani de guvernare el a modificat peste 200 de politici de mediu. Trump a declarat în mod incorect că nivelul mării ar putea crește cu doar un centimetru în următorii 497 de ani și a numit Acordul de la Paris o „escrocherie” pentru Statele Unite.

Retorica și cuvintele candidaților dezvăluie valorile și viziunile lor subiacente asupra lumii. Biden pare să adopte o abordare mai informată și mai agresivă pentru combaterea schimbărilor climatice, utilizând limbajul științific și a aluziile la acordurile internaționale. Pe de altă parte, remarcile disprețuitoare ale lui Trump și încrederea în date false dezvăluie o lipsă de conștientizare și urgența problemei.

Pe parcursul discuției au fost scoase la iveală opiniile divergente ale candidaților cu privire la politica privind schimbările climatice și posibilele efecte ale acestora asupra mediului și asupra generațiilor viitoare. Este vital să se evalueze pozițiile candidaților influența acestora asupra sănătății planetei, pe măsură ce votanții se pregătesc pentru alegerile viitoare.

3.1. J. Biden

Este necesară compararea atitudinii președintelui Joe Biden față de politica de mediu și schimbările climatice din timpul președinției sale cu cea a predecesorului său, fostul președinte Donald Trump. În administrația sa, Biden a făcut ca soluționarea catastrofei climatice să fie o prioritate. El a restabilit implicarea americană în Acordul de la Paris asupra climei la scurt timp după preluarea mandatului; sub Trump, SUA s-au retras (Kennedy et al., 2023). În plus, Biden și-a stabilit obiective naționale curajoase, angajându-se să elimine poluarea cu carbon din sectorul energetic până în 2035 și să reducă emisiile de gaze cu efect de seră în Statele Unite cu 50-52% sub nivelul din 2005 până în 2030 (Casa Albă, 2023).

Administrația Biden a avut o abordare pe mai multe direcții pentru a atinge aceste obiective. Decarbonizarea sectorului energetic face parte din acestea. Acest plan se bazează pe investiții de amploare în tehnologii și infrastructură de energie curată prin legi precum Legea Bipartisană a Infrastructurii și Actul de Reducere a Inflației (Casa Albă, 2021); stabilirea de noi reglementări privind emisiile pentru exploatarea resurselor de petrol și gaze și ale centralelor electrice, pentru a reduce poluarea cu carbon (Lashof, 2024) și accelerarea procesului de utilizare a vehiculelor electrice și a altor moduri de transport cu emisii zero (Casa Albă, 2023). Mai mult, Biden folosește Protecția Resurselor Naturale ca una dintre tacticile sale.

Astfel, Biden a susținut protejarea terenurilor și apelor publice, decizii pe care Trump le-a anulat (Lashof, 2024), a încurajat alianțele globale, cum ar fi Parteneriatul liderilor pentru păduri și climă, pentru a pune capăt defrișării și a finanța reziliența la climă, a elaborat strategii de adaptare pentru a ajuta localitățile în pregătirea pentru catastrofe (Casa Albă, 2021). Mai mult, el a inclus problemele climatice în strategia de securitate națională. Pentru a face acest lucru, Biden l-a desemnat pe John Kerry drept trimis special din partea președinției pentru schimbările climatice și a transferat problematica schimbărilor climatice în sfera de competență a Consiliului Național de Securitate, ordonând serviciilor de informații să evalueze efectele

schimbărilor climatice asupra securității naționale (Lashof, 2024). În cele din urmă, administrația lui Biden a avut grijă să implementeze *Advancing Environment Justice*. De exemplu, administrația sa a încurajat colaborarea cu popoarele indigene în ceea ce privește preocupările de mediu și a garantat că patruzeci la sută din beneficiile investițiilor guvernamentale în energie curată și schimbări climatice ajung în zonele defavorizate (Casa Albă, 2021; Lashof, 2024).

Discursul lui Joe Biden despre schimbările climatice de la CNN (2024) conține anumite tehnici de limbaj care influențează opiniile și conversațiile legate de problemele de mediu. În primul rând, subliniind nevoia de a aborda schimbările climatice, Biden atacă acțiunile privind mediul ale predecesorului său, evidențiind în același timp propriile sale realizări legislative: „Idea pe care o vehiculează acesta, pretinzând că a întreprins demersuri pentru a avea cea mai pură, cea mai curată apă? Nu a adus schimbări atmosferei.” În al doilea rând, el atrage atenția asupra modului în care administrația sa, spre deosebire de strategia lui Trump, este implicată în acordurile internaționale privind clima: „În afara Acordului de Pace de la Paris – Acordul Climatic, am aderat imediat...” În mod critic, Biden consideră că schimbările climatice reprezintă o prioritate a umanității – asociind acțiunile climatice cu riscurile la adresa existenței – și o responsabilitate globală: „Schimbările climatice sunt singura amenințare la adresa existenței umane. Și nu a luat nicio măsură.”

În plus, el evidențiază adoptarea anumitor legi și programe menite să combată poluarea și să promoveze administrarea problemelor de mediu, precum programul *Climate Corps*, pe care îl descrie drept „o inițiativă în care mii de tineri vor învăța cum să facă față provocărilor climatice, precum Corpul Păcii.” Biden evidențiază în mod repetat inițiativele de mediu ale administrației sale ca înregistrând progrese reale, invocând obiective îndrăznețe, precum reducerea poluării până în 2035: „Până în 2035, vom fi redus poluarea la jumătate”.

În remarcile sale finale, el contestă sinceritatea rivalului său în ceea ce privește problemele de mediu și citează propriile sale acțiuni ca dovadă a dorinței sale sincere de a opri schimbările climatice: „Dar nu am văzut niciun indiciu privind ideea pe care el o susține, că se preocupă și este foarte îngrijorat cu privire la poluare și la climă.” Pe scurt, Biden folosește aceste dispozitive retorice pentru a promova colaborarea globală, a contracara narațiunile concurente privind realitatea problemelor legate de mediu, pentru a evidenția caracterul excepțional, pentru a prelua frâiele gestionării acțiunilor climatice, a semnala măsurile specifice și a evidenția succesul. Abordarea administrației sale privind problemele de mediu este demonstrată de aceste decizii lingvistice, care influențează și dezbateră publică referitoare la schimbările climatice.

Spre deosebire de poziția condescendentă a predecesorului său, într-un viitor mandat, Biden ar insista asupra acțiunii imediate privind schimbările climatice, evidențiind amenințările la adresa existenței și transformând-o întruna din prioritățile administrației. El ar insista asupra nevoii de conducere și colaborare internațională în abordarea problemelor de mediu și va reconfirma sprijinul SUA pentru acordurile internaționale privind clima, precum Acordul de la Paris. Pe lângă stabilirea unor obiective îndrăznețe – reducerea la jumătate a emisiilor până în 2035, planul lui Biden ar conține recomandări politice specifice, cum ar fi inițiativa *Climate Corps*, care ar include tinerii în elaborarea soluțiilor climatice.

Biden va condamna în mod deschis criticile la adresa acțiunilor sale privind mediul, evidențiind progresele evidente din timpul administrației sale și subliniind angajamentul personalului său față de gestionarea problemelor de mediu. Pe scurt, propunerea sa va grăbi acțiunile climatice deoarece vor fi catalogate drept urgențe, vor exista cooperare internațională, legislație specifică, rezultate vizibile și concurență față de alte narațiuni privind problemele de mediu.

3.2. D. J. Trump

În timpul administrației sale, Donald Trump a avut adesea o atitudine cinică și agresivă față de protecția mediului și schimbările climatice. Rezultatele analizei indică faptul că Trump a negat în mod constant existența schimbărilor climatice, numind-o „înșelătorie” (Sarnoff, 2024) și încercând să anuleze mai mult de o sută de reglementări și politici de mediu puse în aplicare de administrația anterioară, a lui B. Obama.

Trump a declarat că Acordul de la Paris privind clima a este „un jaf la drumul mare” pentru Statele Unite și a retras oficial țara din pactul global privind atenuarea schimbărilor climatice (Dabbs & Bravender, 2024). Afirmând în mod fals că turbinele eoliene „ucid” balenele, el s-a angajat și, dacă va fi reales, să oprească proiectele de energie eoliană offshore din „prima zi” (Sarnoff, 2024).

Conform celor vehiculate, Trump le-a cerut marilor manageri din domeniul energiei să strângă 1 miliard de dolari pentru campania sa în schimbul „renunțării” la politicile elaborate de Biden privind energia eoliană și

vehiculele electrice. Aceste rezultate de căutare arată că politicile lui Trump au fost foarte influențate de legăturile sale strânse cu liderii din industria combustibililor fosili (Sarnoff, 2024). Subiecte de discuție pentru dezbateri au fost furnizate și de Andrew Wheeler, fostul șef al EPA sub Trump, care a subliniat că emisiile de carbon au scăzut în timp ce era în funcție și l-a acuzat pe Biden pentru creșterea prețului energiei și pentru decizia sa de a intra în Acordul de la Paris (Budryk, 2024).

Una peste alta, rezultatele căutării descriu o administrație Trump hotărâtă să pună pe primul loc interesele companiilor de combustibili fosili și să destabilizeze legile de mediu, chiar și cu prețul abordării amenințării reprezentate de schimbările climatice. Potrivit unui studiu, un al doilea mandat Trump ar putea duce la încă patru miliarde de tone de emisii de gaze cu efect de seră în Statele Unite până în 2030, făcând această strategie un pericol grav pentru capacitatea țării de a-și atinge obiectivele de reducere a emisiilor, conform Acordului de la Paris. Harvey, 2024; Winters, 2024).

Donald Trump folosește anumite tehnici lingvistice în discursul său CNN (2024) despre schimbările climatice pentru a influența opiniile și conversațiile oamenilor cu privire la problemele de mediu. Răspunsurile sale evidențiază utilizarea unei metodologii ecolingvistice unice: în primul rând, Trump abate atenția de la gravitatea crizei de mediu concentrându-se pe alte probleme precum imigrația și aplicarea legii: „Ei bine, permiteți-mi să mă întorc la ce a spus el despre poliție, cât de aproape poliția este pentru el. Aproape toate grupurile de poliție de stat și naționale îl susțin pe Donald J. Trump”.

În al doilea rând, el laudă realizările în domeniul mediului obținute sub conducerea sa, înfățișându-se drept un protector al aerului și al apei curate: „Prin urmare, am realizat ceea ce mi-am dorit – aer pur și apă absolut impecabilă. Aveam apă. Am avut cele mai bune rezultate.” Acordurile internaționale de mediu, precum Acordul de la Paris, sunt criticate de Trump, care susține că sunt dăunătoare din punct de vedere economic pentru SUA: „Acordul de la Paris urma să ne coste un trilion de dolari, iar pe China, Rusia și India nimic”. A fost o „trădare a intereselor americane”.

În plus, el sugerează că migrația în creștere limitează resursele naționale corelând dificultățile privind imigrarea cu problemele de mediu: „Dar de ce vedeți aceste milioane de oameni invadând țara noastră și furând locurile de muncă? A început deja. Nu ați văzut nimic. Este o catastrofă”. De-a lungul administrației sale, Trump a insistat să evidențieze ceea ce el consideră a fi un succes privind mediul. „Și totuși, în cei patru ani ai mei, am avut cele mai bune cifre legate de mediu din toate timpurile.” În cele din urmă, el subminează importanța abordării provocărilor de mediu prin caracterizarea legilor de mediu ca fiind oneroase și nedrepte, mai ales atunci când sunt aplicate situațiilor străine: „Acordul de la Paris a fost o povară financiară pentru noi”. Nimeni altcineva nu contribuia la el. A fost un eșec total.”

Pentru a influența opinia publică privind schimbările climatice, discursul lui Trump folosește strategii retorice. Aceste strategii includ minimizarea problemei, revendicarea succesului, criticarea acordurilor internaționale, realizarea de legături între imigrație și problemele de mediu și distragerea atenției de la problemele legate de mediu, prin utilizarea argumentelor economice. Politicile sale de mediu sunt definite de aceste alegeri lingvistice, care au, de asemenea, un impact asupra modului în care publicul vede schimbările climatice și asupra modului în care sunt discutate politicile. Pentru a-și promova obiectivele politice, strategiile din discurs caută să minimizeze severitatea schimbărilor climatice, să facă afirmații șocante cu privire la realizările de mediu și să erodeze colaborarea internațională cu privire la preocupările de mediu.

Probabil că Trump ar implementa o agendă extremă anti-mediu dacă ar fi reales, subminând grav atât politica privind clima a SUA, cât și cooperarea internațională în domeniul climei. Toate legile din domeniul energetic și al mediului din timpul administrației Biden ar fi anulate rapid de administrația sa, inclusiv cele care se referă la emisiile de gaze cu efect de seră ale centralelor electrice și automobilelor. Demersurile lui Trump ar include, de asemenea, retragerea simbolică a SUA din acordul de la Paris privind clima și abrogarea restricțiilor de poluare impuse de EPA. Scopul acestui pas este de a împiedica progresul, prin transmiterea acordului la Senat unde probabil, va fi respins.

Inițiativele federale de combatere a schimbărilor climatice vor fi întrerupte, împreună cu miliardele de dolari din scutiri fiscale pentru sursele de energie regenerabilă și subvențiile pentru energie curată. De asemenea, Trump va pune accent pe producția de combustibili fosili prin creșterea activităților de foraj, în special în regiuni delicate precum Arctica, și reluând proiectele care au fost suspendate, inclusiv construirea de noi terminale de export de gaze. În plus, administrația sa ar contesta concluziile experților guvernamentali în climă, care ar putea schimba rapoartele și ar putea crește neîncrederea publicului în cercetările climatice. În cele din urmă, o a doua administrație Trump ar anula aproape tot ceea ce a realizat Biden, punând interesele legate de combustibilii fosili înaintea conservării mediului și opunându-se acordului internațional privind necesitatea unei acțiuni climatice imediate.

Concluzie

Alegerile prezidențiale din SUA din 2024 sunt cruciale în lupta continuă împotriva schimbărilor climatice, deoarece pozițiile candidaților cu privire la această problemă presantă le influențează atât platformele politice, cât și opinia publică. Fostul președinte Donald Trump și președintele Joe Biden s-au confruntat într-o discuție pe 27 iunie 2024, oferindu-le celor doi bărbați șansa de a-și exprima pozițiile cu privire la schimbările climatice sugerând soluții pentru această problemă urgentă.

O analiză atentă a discuției arată diferențele uriașe dintre timpii petrecuți de fiecare candidat pentru schimbările climatice și retorica utilizată. Temperaturile record și catastrofele naturale din 2023 au demonstrat cât de serioasă este problema climei, dar răspunsurile candidaților au variat foarte mult. În primul rând, discursul lui Trump a direcționat conversația de la nevoia de a aborda problemele de mediu și către imigrație și aplicarea legii, subminând importanța acțiunii împotriva schimbărilor climatice. Biden, pe de altă parte, a evidențiat inițiativa politică ale administrației sale, menite să promoveze soluțiile privind energia curată și reducerea poluării, categorisind schimbările climatice drept o amenințare la adresa existenței.

Strategiile lingvistice ale candidaților evidențiază cât de important este limbajul în influențarea discursului public referitor la schimbările climatice. Spre deosebire de Biden care și-a îndreptat atenția către amenințările schimbărilor climatice la adresa existenței și la necesitatea unei acțiuni imediate, retorica lui Trump a diminuat gravitatea provocărilor de mediu. Părerile diferite ale celor doi candidați cu privire la gestionarea problematicii legate de mediu și obiectivele politicii vor avea un impact mare asupra modului în care SUA tratează schimbările climatice în viitor.

Alegătorii trebuie să evalueze cu atenție opiniile candidaților cu privire la schimbările climatice și devotamentul lor pentru a aborda această problemă importantă pe măsură ce se apropie alegerile prezidențiale din 2024. Rezultatul alegerilor va avea un impact semnificativ asupra viitorului planetei și asupra bunăstării generațiilor viitoare. Alegătorii trebuie să fie bine informați și să își bazeze alegerile pe platformele, politicile și disponibilitatea candidaților de a lua măsuri decisive pentru a diminua consecințele schimbărilor climatice.

În concluzie, alegerile prezidențiale din SUA din 2024 vor reprezenta un punct de cotitură critic în efortul de combatere a schimbărilor climatice. Diferențele flagrante dintre politicile și limbajul lui Trump și Biden evidențiază cât de important este să aleagă lideri care apreciază gestionarea mediului și care sunt dedicați să acționeze decisiv pentru a face față catastrofei climatice. Este de datoria noastră ca alegători să luăm decizii înțelepte care vor avea un impact asupra destinului planetei și vor garanta un viitor de succes și durabil pentru toată lumea.

Anexa 1: Răspunsurile din timpul dezbaterii prezidențiale la întrebarea CNN privind criza climatică

CNN: Mulțumesc. O altă provocare persistentă este criza climatică. 2023 a fost cel mai tare an din istorie, iar comunitățile din întreaga țară se confruntă cu efectele devastatoare ale căldurii extreme, intensificarea incendiilor de vegetație, uragane mai puternice și creșterea nivelului mării. Fostul președinte Trump, ați jurat că veți pune capăt inițiativelor oponentului vostru în materie de climă. Dar, veți lua vreo măsură ca președinte pentru a încetini criza climatică?

Interlocutor	Răspunsuri
<p>D. Trump</p>	<p>Ei bine, lasă-mă să mă întorc la ce a spus despre poliție, cât de aproape este poliția de el. Aproape fiecare grup de poliție din națiune din fiecare stat îl susține pe Donald J. Trump, aproape fiecare grup de poliție. Și ceea ce a făcut el populației negre este oribil, inclusiv faptul că timp de 10 ani i-a numit super prădători. Nu putem, în anii 1990 (ph), nu putem uita asta. Super prădător era numele lui. S-au supărat foarte mult de asta, iar acum văd că se întâmplă. Dar, când vor vedea ce am făcut pentru reforma justiției penale și pentru colegiile și universitățile istorice pentru cei de culoare, unde le-am finanțat și le-am finanțat pe toate, și oportunitățile cu Tim. După cum știți, Tim Scott a fost - incredibil, a făcut o treabă grozavă, un senator grozav din Carolina de Sud. A venit la mine cu ideea și a fost o idee grozavă. Este unul dintre cele mai de succes acte de dezvoltare economică vreodată în țară, zone de oportunitate. Iar cel mai mare beneficiar sunt negrii. Și de aceea avem cele mai bune numere cu ei, poate vreodată, spun ei vreodată, am citit în această dimineață, oriunde, cele mai bune numere, el a pierdut o mare parte din populația de culoare pentru că a făcut o treabă îngrozitoare pentru oamenii de culoare. De asemenea, a făcut o treabă groznică pentru hispanici. Dar, de ce vezi aceste milioane de oameni care vin în țara noastră și vor lua locurile de muncă? Și deja a început. Și încă nu ai văzut nimic. Este un dezastru.</p>
	<p>Deci, vreau apă curată absolut imaculată și vreau aer absolut curat și am avut-o. Am avut H2O. Am avut cele mai bune numere vreodată. Și am făcut – am folosit toate formele de energie, toate formele, totul. Și totuși, în cei patru ani ai mei, am avut cele mai bune cifre de mediu vreodată. Și cei mai buni oameni ai mei de mediu mi-au dat această statistică chiar înainte să urc pe scenă, de fapt.</p>
	<p>Acordul de la Paris avea să ne coste un trilion de dolari, iar China nimic, iar Rusia nimic, iar India nimic. A fost o fraudă la adresa Statelor Unite. Și am încheiat-o pentru că nu am vrut să risipesc acești bani pentru că ne tratează îngrozitor. Eram singurii – ne costa bani. Nimeni altcineva nu plătea pentru asta. Și a fost un dezastru. Dar, tot ce a spus acum, vă voi da un exemplu. L-am auzit spunând înainte de insulină, eu sunt cel care a scăzut insulina pentru vârstnici. Am avut grijă de seniori. Ceea ce face el este să distrugă toate programele noastre medicale pentru că migranții care vin. Îi doresc pe toți. Și uite, am cea mai mare inimă pe scenă. Vă garantez că. Și vreau să am grijă de oameni. Dar, ne distrugem țara. Ei ne preiau școlile, spitalele și vor prelua securitatea socială. El distruge securitatea socială, Medicare și Medicaid.</p>

<p>J. Biden</p>	<p>Nu știu unde naiba a fost. Ideea, Dana, de care a spus el este adevărată. Am adoptat cea mai extinsă, a fost cea mai extinsă legislație privind schimbările climatice din istorie, din istorie. Ne regăsim – și, apropo, alături de colegii de culoare, am venit cu 50 de miliarde de dolari pentru HBCU, universități și colegii istorice cu persoane de culoare, pentru că nu au genul de colaboratori pe care îi au pentru a construi aceste laboratoare și altele asemenea. Orice student de culoare este capabil la facultate să facă ceea ce poate face orice student alb. Au doar banii. Dar acum, vor putea obține acele locuri de muncă în înaltă tehnologie. Ne aflăm într-o situație în care ideea că el pretinde că a făcut ceva care avea cea mai curată apă, cea mai curată apă? Nu făcuse nimic al naibii cu mediul. El – din Acordul de pace de la Paris – Acordul climatic, m-am alăturat imediat, pentru că dacă ajungem la 1,5 grade Celsius la un moment dat, ei bine, nu există cale de întoarcere. Singura amenințare existențială la adresa umanității este schimbările climatice. Și nu a făcut nimic în privința asta. El vrea să anuleze tot ce am făcut.</p>
	<p>De unde vine asta? Ideea este că noi, de fapt – am fost singurii importanți sau nu care nu suntem membri ai Acordului de la Paris. Cum putem face ceva când (ph) nu suntem în stare – Statele Unite nu își pot controla poluarea? Unul dintre cei mai mari poluatori din lume, numărul unu. Facem progrese semnificative. Până în 2035, vom fi redus poluarea la jumătate. Avem – am făcut progrese semnificative. Și continuăm să facem progrese. Am înființat un Corp Climatic pentru mii de tineri care vor învăța cum să se ocupe de clima, la fel ca Corpul Păcii. Și vom face – ne îndreptăm în direcții care vor schimba semnificativ elementele cauzei poluării.</p> <p>Dar ideea că el susține că are cea mai mare inimă de aici și este cu adevărat îngrijorat de – de poluare și de climă, nu am văzut niciun indiciu în acest sens. Și, apropo, în ceea ce privește medicamentele eliberate pe bază de prescripție medicală, o companie a fost de acord că va reduce prețul la 35 de dolari, ceea ce am cerut – unul, în mod voluntar. M-am asigurat că fiecare companie din lume, fiecare companie farmaceutică, nu trebuie să plătească.</p>

Bibliografie:

- ABC News (2000, October 26). *Gore Knocks Bush on Environment*. La: <https://abcnews.go.com/Politics/story?id=122640&page=1>
- Broder, J. M. (2008, Nover 18). Obama Affirms Climate Change Goals. La: <https://www.nytimes.com/2008/11/19/us/politics/19climate.html>
- Budryk, Z. (2024, June 27). *Trump posts climate talking points online before debate with Biden*. La: <https://thehill.com/policy/energy-environment/4743954-trump-biden-cnn-debate-climate-change/>
- Couto, H. H. (2014). Ecological approaches in linguistics: A historical overview. *Language Sciences*, 41, 122-128. DOI : <https://doi.org/10.1016/j.langsci.2013.08.001>.
- CNN staff (2014, June 28). *READ: Biden-Trump debate transcript*. La: <https://edition.cnn.com/2024/06/27/politics/read-biden-trump-debate-rush-transcript/index.html>
- CNN. (2024, June 28). *CNN Presidential Debate: President Joe Biden and former President Donald Trump*. La: <https://www.youtube.com/watch?v=-v-8wJkmwBY>
- Dabbs, B., & Bravender, R. (2024, June 28). *Trump, Biden get heated in climate fight*. La: <https://www.eenews.net/articles/trump-biden-get-heated-in-climate-fight/>
- Los Angeles Times (2021, Nov. 1). *Letters to the Editor: Imagine Al Gore won in 2000. Where would we be on climate change?* La: <https://www.latimes.com/opinion/story/2021-11-01/imagine-al-gore-won-in-2000-climate-change>
- Eilperin, J. (2016, August 16). *Obama will have pushed through one of the most ambitious environmental agendas in U.S. history. Is it helping?* La <https://www.washingtonpost.com/graphics/national/obama-legacy/environmental-climate-change-policies>
- Fill, A. (1998). Ecolinguistics: State of the art 1998. *AAA: Arbeiten aus Anglistik und Amerikanistik*, 3-16.
- Gross, S. (2019, September 13). *Campaign 2020: What candidates are saying on climate change*. La: <https://www.brookings.edu/articles/campaign-2020-what-candidates-are-saying-on-climate-change/>
- Halliday, M. A. K. (2001). New ways of meaning: The challenge to applied linguistics. In: Fill, A., & Mühlhäusler, P. (eds.), *The Ecolinguistics Reader: Language, Ecology and Environment*. London: Continuum, pp. 175–202 (Reprint of Halliday, 1990)
- Harvey, F. (2024, March 31). *Election of Donald Trump 'could put world's climate goals at risk'*. La: <https://www.theguardian.com/environment/2024/mar/31/election-donald-trump-world-climate-goals-at-risk-un-chief>
- Haugen, E. (1972). The ecology of language. In: D. Anwar (ed.), *The Ecology of Language: Essays by Einar Haugen* (pp: 325–339). Stanford: Stanford University Press.
- Kennedy, B., Funk, C., & Tyson, E. (2023, June 28). *How Americans see Biden's climate policies*. La: <https://www.pewresearch.org/science/2023/06/28/2-how-americans-see-bidens-climate-policies/>
- Kurtzleben, D., Schapitl, L., & Hurt, A. (2019, September 11). *Climate Issues: Where 2020 Democrats Stand on The Green New Deal and More*. La: <https://www.npr.org/2019/09/11/758173003/climate-issues-where-2020-democrats-stand-on-the-green-new-deal-and-more>
- Lashof, D. (2024, January 29). *Tracking Progress: Climate Action Under the Biden Administration*. La: <https://www.wri.org/insights/biden-administration-tracking-climate-action-progress>
- Mastroianni, B. (2016, October 20). *Where Trump and Clinton stand on climate change*. La: <https://www.cbsnews.com/news/2016-election-donald-trump-hillary-clinton-climate-change/>
- Mliless, M., & Larouz, M. (2022). Reporting International Conflicts through the Environmental Discourse: The Moroccan Sahara Conflict as a Case Study. In M. Behnassi et al. (Eds), *The Climate-Conflict-Displacement Nexus from a Human Security Perspective* (pp: 373- 404). SPRINGER. DOI: 10.1007/978-3-030-94144-4_16
- Mueller, C. (2024, January 18). *Video of Hillary Clinton blaming climate change for election loss is altered - Fact checks*. La: <https://www.usatoday.com/story/news/factcheck/2024/01/18/false-claim-clinton-blamed-2016-loss-on-climate-change-fact-check/72258510007/>
- Mühlhäusler, P. (2000a). Humboldt, Whorf and the roots of ecolinguistics. In: M. Pütz & M. Verspoor

- (eds.), *Explorations in Linguistic Relativity*. Amsterdam: John Benjamins, pp. 89–99.
- Mühlhäusler, P. (2000b). Language planning and language ecology. *Current Issues in Language Planning*, 1 (3), 306-367.
 - Mühlhäusler, P. (2002). Ecology of languages. In: R.B. Kaplan (ed.), *The Oxford Handbook of Applied Linguistics*, (pp. 374–387). Oxford: Oxford University Press.
 - Mühlhäusler, P. (2003). *Language of Environment – Environment of Language: A Course in Ecolinguistics*. London: Battlebridge.
 - Mühlhäusler, P., & Fill, A. (2001). *The Ecolinguistics Reader: Language, Ecology and Environment*. London and New York: Continuum.
 - Mühlhäusler, P., & Peace, A. (2006). Environmental discourses. *Annual Review of Anthropology*, 35(1), 457-479. DOI: 10.1146/annurev.anthro.35.081705.123203.
 - Nash, J. (2011). Norfolk Island, South Pacific: An empirical ecolinguistic case study. *Journal of the Australasian Universities Language and Literature Association*, 2011(116), 83-97. DOI: 10.1179/000127911804775233.
 - Nash, J. (2015). Placenames and ecolinguistics: Some considerations for toponymists. *AAA: Arbeiten aus Anglistik und Amerikanistik*, 40(1-2), 99-103
 - Nash, J. (2016). Toponymy, drawing, and representing place: A comment on James Cantrill’s “On Seeing ‘Places’”. *Environmental Communication*, 10(5), 671-676. DOI: 10.1080/17524032.2016.1183504.
 - Nash, J., & Mühlhäusler, P. (2014). Linking language and the environment: The case of Norfolk and Norfolk Island. *Language Sciences*, 41(Part A), 26-33. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.langsci.2013.08.004>.
 - Nettle, D. (1996). Language diversity in West Africa: An ecological approach. *Journal of Anthropological Archaeology*, 15(4), 403-438.
 - Sanina, K. N., Indra, P. (2023). *An ecolinguistic analysis of climate change news in Indonesia: The case of Mongabay*, E3S Web of Conferences. DOI: 10.1051/e3sconf/202342602119, 426
 - Sarnoff, L. (2024, June 27). *Biden vs. Trump on climate: Will environmental policy be addressed in debate?* La: <https://abcnews.go.com/Politics/biden-trump-climate-environmental-policy-addressed-debate/story?id=111416347>
 - Stibbe, A. (2015). *Ecolinguistics: Language, Ecology and the Stories We Live By*. London and New York: Routledge.
 - The White House (2023, April 20). *Fact Sheet: President Biden to Catalyze Global Climate Action through the Major Economies Forum on Energy and Climate*. La: <https://www.whitehouse.gov/briefing-room/statements-releases/2023/04/20/fact-sheet-president-biden-to-catalyze-global-climate-action-through-the-major-economies-forum-on-energy-and-climate/>
 - The White House. (2021, January 27). *President Biden's Historic Climate Agenda*. La: <https://www.whitehouse.gov/climate>
 - Winters, J. (2024, June 28). *Presidential Debate Contrasts Biden's Energy Policy with Trump's Climate Denial*. La: <https://www.scientificamerican.com/article/presidential-debates-climate-change-question-contrasts-biden-record-with/>
 - Zhou, W. (2021). Ecolinguistics: A half-century overview. *Journal of World Languages*, 7, 461-486. DOI: <https://doi.org/10.1515/jwl-2021-0022>

6. BIRMANIA

Ideologia și geopolitica U Nu în timpul Războiului Rece din Birmania

John Smith Thang (Coreea de Sud)

Introducere

Această lucrare va discuta despre ideologia și geopolitica unui lider birman, U Nu¹, rolul său la începutul independenței țării și în timpul Războiului Rece. Într-adevăr, U Nu a fost primul prim-ministru după independență în 1948. A fost cel mai important moment pentru întemeierea construcției naționale în Birmania.

La acea vreme, majoritatea budiștilor birmanezi din partea centrală a țării erau puternic influențați de o ideologie de stânga. U Nu este unul dintre acei lideri de grup de stânga, practic socialism mai degrabă decât comunism. Dintr-o dată, în 1949, China vecină era sub control comunist. Puterea comunistă chineză a fost implicată și în Birmania. De fapt, Partidul Comunist Chinez s-a *logodit* de bunăvoie cu un partid comunist birmanez rebel. Dar guvernul U Nu a fost puternic împotriva partidului comunist birman, ca o rebeliune. Din această cauză, relația de la guvern la guvern dintre Birmania și China nu a fost niciodată pe o linie de partid politic.

Pe de altă parte, politica de dreapta a fost mai influentă în Birmania în timpul unei colonii britanice. Grupurile de dreapta erau practic în concordanță cu ideologiile britanice și ale alianței din sistemul liberal-democrat. După ce britanicii au părăsit Birmania, supraviețuirea grupului de dreapta a fost critică

ca și grup minoritar. Treptat, grupul de dreapta din Birmania a slăbit după independență. Doar o mână de state etnice creștine au rămas acolo ca și grup tradițional de dreapta. În această atmosferă, conducerea U Nu a fost esențială pentru pavarea direcției țării în perioada Războiului Rece. Ar fi putut transforma țara în sistemul politic de dreapta al unei democrații liberale, dar U Nu a eșuat. Vom vedea ideologia și geopolitica lui U Nu și cum le-a complicat în raport cu societatea internațională. Birmania, cu propria sa ideologie politică în luptă, încearcă să construiască o națiune.

Sursa: <https://www.countryreports.org/country/Burma.htm>

¹Nu (25 mai 1907 – 14 februarie 1995), cunoscut sub numele de U Nu și, de asemenea, sub numele de onoare Thakin Nu, a fost un important om de stat și politician naționalist birmanez. A fost primul prim-ministru al Birmaniei în conformitate cu prevederile Constituției din 1947 a Uniunii Birmaniei, în perioada 4 ianuarie 1948 - 12 iunie 1956, din nou între 28 februarie 1957 și 28 octombrie 1958 și, în cele din urmă, între 4 aprilie 1960 și 2 martie 1962.

Personalitatea U Nu

U Nu a devenit un lider carismatic, datorită asocierii sale cu Aung San în timpul mișcării studențești și a luptelor pentru independență. Un personaj diferit de Aung San, U Nu a fost mai degrabă un lider politic slab. U Nu a fost doar un înlocuitor după asasinarea bruscă a lui Aung San. Thomson și Than l-au descris pe U Nu ca fiind un om al idealurilor și lipsit de ambiție politică. Stilul său de conducere era conciliant ca lider democratic (Hermann 1980, pp. 8, 22). U Nu era fără experiență militară în mijlocul războaielor. Resursele umane nu au putut fi folosite cu înțelepciune pentru dezvoltarea țării sub conducerea sa. Potrivit lui Richard Butwell, U Nu a fost parte la adoptarea fiecărei decizii, indiferent de numărul altor persoane implicate. De exemplu, la prezidarea guvernului, a manevrat partidul așa cum a făcut și cu Cabinetul... nu chiar într-un sens de timbru de cauciuc, dar nu prea departe de el (Lov'ell 1970, p. 213). Mai mult, U Nu a fost mai puțin răbdător în administrare și autocontrol. Și au existat puține sau deloc structuri de mediere la mijloc între grupurile comunale și structurile de stat (Than 2007, p. 313). După independență, Birmania a rămas fără un lider puternic și înțelept care negociase cu pricepere condițiile independenței cu Marea Britanie și făcuse acorduri cu grupurile etnice minoritare sceptice (Clapp 2014, p. 8). Conducerea politică caracteristică a lui U Nu era una vagă. De fapt, U Nu era un budist profund religios. Expresia lui seamăna mai mult cu cea a unui lider religios. Teologul elvețian Emil Brunner a numit pe U Nu ca fiind combinația unică de om de stat și sfânt budist la care birmanii au adăugat „politician priceput” (Thomson 1957, p. 265). Era poate convins că numai cuvintele erau înrădăcinate în budism.

Guvernul de stânga

Din punct de vedere ideologic, U Nu era de stânga și era mai interesat de socialism. U Nu a declarat: „Constituția va fi de stânga. Și o țară de stânga”. Și președintele Sao Shwe Thaik a afirmat angajamentul față de socialismul de stat (Than 2007, p. 34).

Într-adevăr, un Consiliul al Unității de Stânga (LUC) a fost format la 16 iulie 1948. Maiorul de armată Ne Win a deținut o poziție de conducere în Consiliu (Win 2008, p. 251). Au existat deja diferențe de interese, chiar și între grupurile de stânga din Birmania. U Nu se confruntase prost cu un grup comunist dintre politicienii de stânga. Comuniștii au fost și primul grup contestator al guvernului U Nu.

La mijlocul anilor 1950, elite din guvernul lui U Nu s-au divizat (Than 2007, p. 309). De fapt, printre socialiștii de stânga, partidul de guvernământ, AFPFL, era divizat. Era vorba mai mult despre politica personalităților și a pozițiilor (Lucian, p. 115). De asemenea, a existat o diviziune tot mai mare între grupurile socialiste și comuniste în rândul stângii. Despărțirea în AFPFL a fost anunțată deschis la 28 aprilie 1958 (Lucian, p. 116). Pentru a asigura o conducere echitabilă în actualul guvern, U Nu a anunțat că nu se va alătura partidelor politice de stânga ca persoană neutră.

În orice caz, guvernul U Nu a fost un succes al guvernului colonial britanic, iar britanicii au avut un rol în Birmania prin acorduri cum a fost Anexa Freeman-Let Ya la Acordul Nu-Attlee din 1947, care a înființat o misiune militară britanică în Birmania și a acordat Regatului Unit dreptul exclusiv de a echipa forțele armate birmaneze (Thomson 1957, p. 277). Dar guvernul de stânga birman a ignorat direct acele acorduri mai târziu. Politicienii birmani au fost însămânțați cu înșelăciune și necinste în politica internă de atunci. Politicienii birmanezi au fost continuați să-i acuze pe britanici pentru faptele lor coloniale trecute în Birmania. Astfel de lucruri ale politicienilor de stânga birmanezi au creat neîncredere în rândul britanicilor și al aliaților.

Între timp, grupul de stânga încolțește dictatura militară, mai ales din mediul socialist. Apoi, guvernul Nu a început să elimine personalul militar din medii de dreapta, cum ar fi generalul Smith Dun. Acesta a fost cel mai rău lucru din istoria politică modernă a Birmaniei. Succesorii guvernului militar din Birmania erau în principiu din grupul de stânga sau persoane influențate indirect de stânga. Vulnerabilitatea Birmaniei independente imediate a fost ocupată agresiv de lideri politici de stânga și ofițeri (Win 2008, p. 251).

Guvernul de stânga din Birmania a exercitat o conducere politică incomodă în țară și în geopolitica regională. Mai târziu, Birmania a fost de neegalat de niciun sistem politic internațional. Și Birmania a devenit un sistem cu ușile închise față de societatea internațională.

Chiar și în comparație cu Coreea de Nord și Vietnam, acestea sunt cel puțin intacte cu sistemul comunist din întreaga lume ca sistem politic de stânga. Dar politica Birmaniei nu a fost intactă cu nicio parte a sistemului politic internațional. Și nu a folosit nimănu.

Războiul civil imediat după independență

Începând cu acest moment, conflictul a fost între grupările socialiste (PVO) și comuniste. A avut loc primul război civil în Birmania între ideologiile de stânga ale grupurilor socialiste și comuniste. În martie 1948, la două luni după independența Myanmarului, Partidul Comunist din Birmania (PCB) s-a revoltat împotriva guvernului lui U Nu (Win 2008, p. 212). În aceeași lună, grupurile comuniste au atacat guvernul lui U Nu (Wichmann, p. 325). Primul război civil a fost în rândul partidelor de stânga. În general, toate grupurile de stânga din Birmania s-au opus blocului de vest, în conformitate cu diviziile Războiului Rece. Oricare grup de socialiști sau comuniști era interesat doar de asigurarea puterii de stat, ceea ce nu era necesar pentru a construi o națiune mai bună. Altfel, ar fi putut lua în considerare ideologia și geopolitica regională în beneficiul țării și ar fi încercat să se potrivească cu politica internă a Birmaniei. În cazul lui Aung San, el a avut capacitatea de a reuni toate partidele de stânga. Și a făcut, de asemenea, acorduri de cerințe importante cu grupurile etnice. U Nu nu a putut egala conducerea puternică a lui Aung San. Deciziile inepte luate de guvernul U Nu de a restrânge autonomia etnică au intensificat nemulțumirile, iar în curând majoritatea zonelor etnice s-au alăturat rebeliunii armate (Clapp 2014, p. 9). În mod tradițional, statele etnice creștine au o ideologie liberală de dreapta. Guvernul U Nu a scos grupul de ideologie liberală de dreapta în afara jocului în politica birmană în perioada Războiului Rece. Desigur, grupul de dreapta, forțele Karen Levy, s-au alăturat insurecțiilor multicolore împotriva guvernului din ianuarie 1949 (Liang 1990, p. 170). Iar tensiunile cu grupurile etnice s-au agravat după ce U Nu a introdus budismul ca religie de stat, ceea ce a dus la nașterea Organizației pentru Independență Kachin împotriva guvernului central. Dacă îi plăcea democrația, U Nu ar fi trebuit să lucreze bine cu etniile, dar nici el nu a făcut acest lucru. Ghoshal a subliniat că Birmania a fost rezultatul unei istorii lungi de construcție a statului eșuat și al lipsei unei viziuni pe termen lung în ceea ce privește natura viitorului stat. Politicienii birmani nu puteau avea în mod corespunzător nicio alianță politică cu societatea internațională, nici democrație, nici alianță comunistă. Birmania se lupta parțial cu propria problemă inițiată cu mai mulți rebeli.

Democrația sub U Nu

Lucrul pozitiv a fost că U Nu credea într-o democrație. U Nu accepta cu fermitate un sistem democratic. Democrația este „dreptul inerent al omului”, a declarat Nu, în 1959 (Butwell, p. 8). Iar U Nu a declarat că o democrație era ceva ce le plăcea și o alegeau în mod liber în detrimentul tuturor celorlalte sisteme (Badgley 1971, p. 152).

În cadrul Conferinței Socialiste din Asia din ianuarie-februarie 1953, chiar și ei au condamnat și au respins comunismul (Trager 1956, p. 94). Ei încă au preferat un sistem democratic. Cu toate acestea, democrația lui U Nu a fost doar la nivel de vot. Iar democrația lui avea un fundal influent, doar de stânga; nu se îmbunătățise la nivelul unei democrații liberale.

La alegerile din Birmania, poporul birman a votat din „cu inima nu cu mintea”. Arătau doar pe termen scurt și rareori pe termen lung, ceea ce continuă să afecteze politica birmaneză (Win 2008, p. 120). Robert H. Taylor a subliniat, de asemenea, alegerile din 1960, despre care el afirmă că s-au bazat mai degrabă pe o elită politică carismatică decât pe politici de partid. Pentru a câștiga alegerile din 1960, guvernul lui U Nu a făcut din budism religia oficială a țării (Lucian, p. 115). Aceasta a fost catalogată ca o trădare față de statele etnice Chin și Kachin prin legitimarea religiei de stat ca budism (Butwell, p. 6). A fost un mare câștig pentru U Nu în singura democrație axată pe vot.

Și anume, guvernul Nu era o democrație. Dar realitatea era „regula unui partid și practicile autoritare” (Lucian, p. 108). U Nu nu a urmat multe lucruri în instituțiile democratice. El a fost ușor înșelător în ceea ce privește interesele sale personale. Nu a trasat în mod clar granița dintre arena personală și arena politică a țării. Nu era conștient și a uitat că democrația țării sale nu era încă matură și era departe de democrația liberală. Inima lui era ușor predispusă la abuz de putere (Butwell, p. 8).

Iar lui U Nu îi lipsea conducerea pentru a implementa și a impune un sistem democratic. De fapt, slăbiciunea nu era în mecanismul democrației; era în conducere, care se simțea neputincioasă să acționeze (Lucian, p. 250). În experimentul democrației din Birmania, U Nu nu a reușit să construiască o națiune. Și a urmat eșecul economic al țării.

După cum a susținut Frank N. Trager, conducerea carismatică a U Nu nu a fost neapărat bună pentru politica birmaneză. Modul birmanez, sau auto-ajutorarea, nu a avut succes în politică. Și nu au existat pași practici cu privire la modul de procesare.

Au fost mai multe motive pentru căderea democrației în Birmania. A fost o luptă pentru putere și politicieni egoiști, o lipsă de obiective politice și economice ferme și viabile, o conducere politică nu atât de puternică, aproape absența unei opinii publice articulate și așa mai departe (Reddi 1969, p. 283). Și U Nu nu a avut un grup bun de think tank în jurul lui.

Politica birmană se baza de obicei pe conducere carismatică și loialitate individuală față de o singură persoană. Cu siguranță, consolidarea democrației a eșuat în Birmania. Birmania nu a avut legături cu țările cu democrație internațională. O rețea puternică între țările democratice era necesară pentru consolidarea și dezvoltarea instituțiilor democratice, în special în țara riscantă Birmania. Prin urmare, generația politică a anilor 1920 nu a fost dispusă să solicite independența deplină pentru Birmania și a fost mulțumită de participarea la administrația legislativă (Win 2008, p. xv). Ei au considerat că Birmania ar trebui să învețe mai multă democrație de la britanici și să se adapteze la societatea internațională.

Interferență militară

La început, în 1948, Birmania mai avea ofițeri profesioniști de armată moșteniți de la britanici. Iar armata era condusă de oameni cu un fundal ideologic liberal de dreapta, precum generalul Smith Dun. Dar mulți dintre noii soldați proveneau din grupuri ideologice de stânga și nu erau egalați cu armata profesionistă.

Acele grupuri de stânga conduse de generalul Ne Win i-au dat afară pe acei ofițeri profesioniști ai grupului liberal de dreapta, iar mai târziu au controlat complet armata și au distrus țara cu un sistem de dictatură. Deși armata pro-stânga a fost inițiată chiar de guvernul U Nu, grupului de elită militară nu i-a plăcut de atunci U Nu din momentul în care i-a luat locul lui U Aung San. Și U Nu nu a putut înlocui șeful armatei în timpul mandatului său de conducere. Pe de altă parte, militarii nu au vrut ca premierul, U Nu, să continue să schimbe pozițiile ofițerilor de armată. De fapt, era responsabilitatea premierului să le schimbe conform legii. U Nu nu a respectat strict Constituția pentru a controla armata pentru că șeful armatei, Ne Win, este prietenul lui.

Brigadierul Maung Maung, a explicat implicarea profundă a Armatei în politica și administrarea țării încă din primii ani de după independență. Armata birmaneză a fost, de asemenea, legată de naționalismul și socialismul birmaez (Win 2008, p. 24).

De la începutul anilor 1950, armata pășea deja într-un vid instituțional uriaș, lăsat în urmă de prăbușirea vechilor structuri regale, construcția incompletă sau ineficientă a statului colonial, ani de război și apoi o retragere colonială bruscă (Ghoshal 2008, p. 120). În anii 1950, membrii cabinetului erau aproape toți civili, dar consilierii importanți erau adesea militari (Lov'ell 1970, p. 210).

În slăbiciunea conducerii U Nu, armata nu s-a temut să se amestece în administrația guvernamentală. Chiar și armata a încercat o lovitură de stat în 1948; de fapt, armata a făcut acest lucru în 1958. Generalul de brigadă Maung Maung a fost una dintre figurile principale ale loviturii de stat din septembrie 1958 (Butwell, p. 4). Această lovitură a fost permisă indirect și de însuși U Nu. În acest mediu politic, a fost o situație foarte vulnerabilă pentru țară. Din moment ce Birmania a oprit cooperarea militară cu britanicii, în absența unei alianțe britanice, politica birmană a fost ușor interferată de o lovitură de stat militară. În cele din urmă, a fost o lovitură de stat permanentă în 1962, în timpul ultimului guvern al lui U Nu.

Politica externă a lui U Nu

U Nu a susținut activ mișcările de nealinieră, ca principalul instrument de politică externă. Guvernul U Nu a fost caracterizat de așa-zisa neutralitate pozitivă și echilibru. De fapt, politica externă neutră s-a bazat parțial pe propriul stil de personalitate al lui U Nu, fără niciun beneficiu semnificativ pentru dezvoltarea țării sau să fie cu adevărat de ajutor pentru construirea națiunii.

Desigur, independența politică a fost scopul revoluției Aung San (Taylor 2015, p. 506). Între timp, Aung San s-a angajat în alianțe și a îndeplinit acorduri importante cu grupurile etnice. Potrivit U Nu, au existat provocări critice în politica externă. În primul rând, China a intervenit prin sprijinirea Partidului Comunist Birman prin mijloace financiare și psihologice (Liang 1990, p. 75, 79) și pentru invaziile chineze din anii 1950 (Ghoshal 2008, p. 119). Deci U Nu a vizitat China de șase ori între 1954 și 1960 (Liang 1990, p. 221).

Printre grupurile de stânga, socialiștii și comuniștii au fost, de asemenea, împărțiți în ceea ce privește politica externă legată de susținerea războiului din Coreea. Frațiunea Thakin Lwin era pro-coreeană (Trager 1956, p. 92). Politica externă birmaneză era utopică, nu ajuta la dezvoltarea țării.

Din nou, U Nu nu și politica externă din alte țări democratice nu s-au înțeles. La sfârșitul lui februarie 1949, când reprezentanții Commonwealth-ului s-au întâlnit la New Delhi, U Nu a refuzat medierea statelor din Commonwealth pentru criza din Birmania (Liang 1990, p. 170). Acesta a fost gândirea geopolitică al lui U Nu, bazată pe ideologia de stânga, fără nicio cooperare cu societatea internațională și fără a aduce beneficii țării.

De fapt, U Nu căuta ajutor militar și financiar din partea alianței, a Marii Britanii și a Statelor Unite pentru a consolida securitatea națională, unitatea politică și a promova reabilitarea economică. Incertitudinea politicii externe a lui U Nu față de țările din Commonwealth, dar și ajutorul lor financiar și cu armament a menținut guvernul U Nu la putere în anii 1950 (Liang 1990, p. 128). În realitate, ori de câte ori guvernul Nu avea nevoie de ajutor de urgență, el a solicitat asistență din partea țărilor de dreapta, cum ar fi țările liberal-democrate.

În mod paradoxal, guvernul lui U Nu îndrăznea să folosească asistența financiară și militară a țărilor din Commonwealth pentru a-i suprima pe acei soldați profesioniști de dreapta. Așa că asistența financiară și militară a țărilor din Commonwealth a mers să beneficieze doar soldaților de stânga. Un astfel de comportament al lui U Nu nu a reușit să câștige încrederea țărilor din Commonwealth și nici ideologii politice de neegalat cu cele ale țărilor liberal-democrate.

În calitate de țară democratică, cel puțin Birmania ar trebui să fie capabilă să-și unească mâna cu celelalte țări democratice din regiune. Cu toate acestea, Birmania nu a fost și chiar a refuzat aderarea la țările Commonwealth. Așadar, era de așteptat ca viitorul construcției naționale birmaneze să devină incertă.

Ca rezultat al politicii externe complicate a Birmaniei, o Indie democratică vecină are așa-numita politică hindusă de dreapta; nu a putut niciodată să întindă o mână de ajutor către grupul liberal de dreapta birmanez democratic. Deci, politica externă a Birmaniei a eșuat în cooperare cu o Indie democratică și cu țările regionale. Spre deosebire de alte țări exemple din regiune, Malaezia, Taiwan și Coreea de Sud putea menține alianțele și putea, de asemenea, să continue o democrație sub dihotomii ideologice în regiune și pe fondul riscurilor de securitate.

După cum era de așteptat, U Nu nu a primit lucruri precum ajutor financiar și logistic din partea țărilor de stânga. În cazul Birmaniei, populația birmaneză în ansamblu nu putea supraviețui sub sistemul autoritar al geopoliticii de stânga dacă nu colabora în totalitate.

Din nou, Birmania nu era membră a comunității și nu a putut coopera foarte bine cu țările democratice regionale. Într-adevăr, a făcut ca îndepărtata Birmania să se implice în politica liberală democratică de dreapta în societatea internațională. În regiune sau arena internațională, ideologia politică birmană a fost de neegalat de nicio altă țară. Deoarece cooperarea de la stat la stat eșuează pentru democrație, ar trebui să găsească o modalitate de a crește cel puțin cooperarea democrației cu organizațiile neguvernamentale (ONG) în societatea internațională.

Concluzie

U Nu a fost un actor politic după moartea lui Aung San. Rolul lui U Nu este considerat foarte important în construirea națiunii post independență. Modelul politic al Birmaniei se baza pe lideri carismatici. Deci, acești lideri carismatici au fost cruciali pentru conducerea politicii birmane. De fapt, nu este ușor să găsești conducere carismatică în Birmania. Și acei lideri carismatici au întotdeauna, nu neapărat, o bună experiență în sistemul democratic, în abilități de administrare guvernamentală și în abordarea multi-etnică. Și nu întotdeauna sunt așteptări; o astfel de conducere carismatică precum U Nu ar avea succes în construirea națiunii.

Majoritatea populației birmaneze avea educație scăzută și cunoștințe insuficiente despre democrație. Nu sunt suficient de maturi în ceea ce privește democrația și federalismul. Și le plac foarte mult doar liderii carismatici. În această împrejurare, rolul liderului a fost esențial pentru construirea națiunii și abordarea ideologiei și geopoliticii țării.

U Nu a devenit din ce în ce mai neputincios aproape de sfârșitul domniei sale în anii 1960. Era de așteptat, deoarece a ales acest gen de direcție politică de stânga. În cele din urmă, U Nu a pierdut controlul asupra sistemului politic al țării. Am constatat că ideologia și geopolitica lui U Nu erau de neegalat în societatea internațională. Nu a reușit să construiască o națiune de succes.

7. NIGERIA

Miliardarii nigerieni din aparatul de securitate, o amenințare la adresa siguranței naționale

John Uwaya (Nigeria)

Nimeni nu se așteaptă ca angajații aparatului de securitate nigerian să aibă o situație financiară precară, drept dovadă a faptului că nu sunt corupți. Nimeni nu și-ar fi putut imagina un ofițer de poliție activ care deține o afacere de 20 de miliarde de naira. Drept urmare, dezvăluirile privind investițiile de zeci de miliarde de naira ale lui Aderemi Adeoye, fostul șef al poliției statului Anambra, au făcut senzație, uimind mulți. Fostul funcționar public a încercat să scape de acuzațiile aduse privind conflictul de interese, însă în zadar datorită suspiciunilor privind sursele reale ale averii sale uriașe.

Chiar dacă ar fi să trecem cu vederea un conflict de interese debilitant, numai cei creduli ar crede că angajații aparatului de securitate activi pot avea afaceri profitabile în economia volatilă nigeriană, atunci când chiar și investitorii pricepuți renunță la investiții. Cu toate acestea, care sunt sursele de capital și tipurile de afaceri care aduc acestora miliarde de naira? S-ar putea să nu aflăm, însă condamnările anterioare ale membrilor aparatului de securitate oferă indicii de netăgăduit.

Când a preluat funcția în 2021, regretatul șef al Statului Major al Armatei, generalul locotenentul Ibrahim Attahiru, a infirmat valoarea de achiziție a armamentului destinat armatei, în valoare de un miliard de dolari. În 2015, foștii șefi ai apărării au fost

pus sub acuzare pentru deturnare de fonduri din bugetul apărării. Printre aceștia s-au numărat și regretarul general de flotilă Alex Badeh, col. (r) Ibrahim Dasuki și alții. În mod ironic, super polițistul nigerian, fostul șef al poliției, Abba Kyari este următorul nostru studiu de caz care tratează proveniența surselor de capital și specificul afacerilor derulate de angajați ai forțelor de ordine nigeriene.

La fel precum A. Kyari a fost considerat dușmanul criminalilor, originile averii sale substanțiale au fost identificate de FBI și de Agenția Nigeriană de Combatere Drogurilor (ANCD). Cele două rechizitori au

Sursa: <https://www.premiumtimesng.com/opinion/649683-lets-talk-about-national-security-by-adeyinka-famadewa.html?tztc=1>

dezvăluit natura activităților sale extrajudiciare și, astfel, au încurajat numeroase victime să mărturisească situații în care au fost șantajate pentru a scăpa de acuzații false. Aceasta este în mare o caracteristică a modului de acțiune al forțelor de ordine nigeriene. Prin urmare, nu este surprinzător faptul că rechizitoriul FBI a fost ignorat în mod elegant de către colegii domnului Kyari din poliție, care șantajau ANCD acțiune parte a unui război între agenții, astfel încât să îngreuneze ancheta FBI.

Cu toate acestea, ramurile aceleiași arhitecturi de securitate națională ar trebui privite ca un conglomerat și nu ca fiefuri care să necesite protecție împotriva unei eventuale ocupații teritoriale. Dar, în mod ciudat, în această situație se află Nigeria din 2015, unde președinții în exercițiu înlocuiesc peste 100 dintre șefii serviciilor de securitate cu funcții ocupate pe timpul predecesorilor lor, cu alții care, în mare parte, dețin aceeași origine etnică. Astfel, se pune accent pe reușita obținerii funcțiilor, nu pe competență și performanță în muncă. Acesta este metoda care încurajează îmbogățirea prin corupție, care alimentează rivalitatea între agenții și împiedică sinergia dintre agențiile de securitate din Nigeria.

În caz contrar, angajații serviciului corecțional al țării și cei ai Comisiei Antifraudă Economică și Financiară (CAEF) nu ar fi dus o campanie publică de „obținere a custodiei” fostului guvernator al Băncii Centrale. CAEF a întâmpinat rezistență din partea poliției, care în cele din urmă a blocat arestarea unui suspect important – un fost guvernator. Poliția s-a trezit în mijlocul unei rivalității inter-agenții – nevoită să se prezinte în instanță fără suspiecii acuzați de furt de petrol, pe care armata îi luase din custodia poliției. Ceva mai înainte, cele două agenții de securitate înregistraseră victime de-o parte și de alta, în urma unei dispute referitoare la drepturile de a întreprinde acțiuni pe autostrăzi – opriri și percheziții.

Conflictul de interese și rivalitatea între agenții împiedică performanța în muncă. Totodată, angajații aparatului de securitate care se răsfăț în miliardele lor nu își vor pune niciodată viața în pericol – în ciuda faptului că au depus un jurământ – ca să își apere țara. În plus, faptul că aceștia sunt implicați în activități infracționale alimentează activitatea și cresc rândurile infractorilor și criminalilor.

Mai rău, nu poți nici prezice, nici dicta cum și unde își investesc banii miliardarii din aparatul de securitate. Dacă ar alege să investească în armament ca să controleze resursele naturale ale țării sau să răstoarne guverne, s-ar ajunge la catastrofe, precum în nordul Sudanului. Apropos, când credeți că ar face publice Nigeria date referitoare la persoanele care angajează mineri ilegal printre care se numără și cetățeni chinezi?

Prin urmare, angajații aparatului de securitate reprezintă o amenințare la adresa securității nigeriene, nu o soluție. Securitatea națională în Nigeria este de fațadă, atât timp cât statul nu va deveni federal, astfel încât să se elimine birocrăția, un mijloc de a mușamaliza activitățile ilicite de amploare ale funcționarilor publici, inclusiv a angajaților în structurile de securitate și justiție ale statului.

Biografiile autorilor

Dr. Mohamed MLILESS (Maroc)

Cercetător independent în Ecolingvistică și Analiza Discursului de Mediu.

Dr. Mohamed Mliless deține un doctorat în Lingvistică aplicată. Eforturile sale academice sunt centrate pe discursul de mediu și pe ecolingvistică. Perspectivele sale profunde și cercetările inovatoare în acest domeniu au condus la publicarea mai multor cărți, articole și capitole de carte influente. Mai mult, el a fost o prezență esențială în diverse conferințe de mare profil, unde își împărtășește expertiza și colaborează cu colegii cercetători pentru a avansa discursul în lingvistica mediului.

Locotenent colonel (r.) Dr. Georgios KOUKAKIS (Grecia)

Georgios KOUKAKIS este absolvent al Academiei Militare Elene (2002), al Colegiului de Război al Armatei Elene (2020) și al Colegiului Suprem de Război Elen (2023), cu o pregătire profesională și academică puternică în domeniul securității și apărării, al relațiilor internaționale, și formarea adulților. Deține un Master în Relații Internaționale în „Guvernare, Dezvoltare și Securitate în Marea Mediterană” de la Departamentul de Studii Mediteraneene al Universității din Marea Egee (Rhodos, Grecia) și este cercetător principal în „Centrul pentru Analize Strategice Internaționale”. (KEDISA), membru al „Institutului Elen de Studii Strategice” (HEL.I.S.S.), cercetător asociat al „Institutului HERMES pentru Afaceri Internaționale, Securitate și Geoeconomie”, membru „ALLILON” (Rețeaua Globală a Grecilor) și Prietenii Greciei pentru Solidaritate în Domeniul Profesional) și membru al „Academiei de Negociere a Mercurului” (MNA). A participat ca speaker la mai multe seminarii/conferințe privind relațiile internaționale în domeniile politicii externe, securității și apărării, în timp ce câteva dintre articolele și lucrările sale de cercetare au fost publicate în numeroase reviste științifice, revista oficială „Military Review” a Statul Major al Armatei Elene, revista „Foreign Affairs The Hellenic Edition”, „Policy Journal”, „HuffPost Greece”, „Geopolitics & Daily News”, „Liberal”, precum și alte site-uri de relații internaționale, securitate și apărare. Interesele sale de cercetare includ securitatea națională, marea strategie, afacerile UE, politica externă elenă, diplomația militară, dreptul mării (UNCLOS), diplomația culturală și organizațiile internaționale și regionale (NATO, ONU, UE, OIC, EfM etc.) . Este coautor al cărții „Securitate națională: mituri și realitate” (în limba greacă) care a fost publicată în aprilie 2023 și șeful academic al Programului educațional „Studii de securitate în Marea Mediterană” al Centrului de Educație continuă-Învățare pe tot parcursul vieții. (CE-LLC) al Universității din Marea Egee. Interesele sale de cercetare includ securitatea națională, marea strategie, afacerile UE, politica externă elenă, diplomația militară, dreptul mării (UNCLOS), diplomația culturală și organizațiile internaționale și regionale (NATO, ONU, UE, OIC, EfM etc.) . Este coautorul cărții „Securitate națională: mituri și realitate” (în greacă), care a fost publicată în aprilie 2023.

Stella BOURBOUTELI (Grecia)

Este trainer de limba turcă. Este absolventă a Departamentului de Studii Mediteraneene, cu specializare în Relații Internaționale și Organizații la Universitatea Aegean din Rhodos, Grecia. Ea deține un master în „Guvernare, Dezvoltare și Securitate în Marea Mediterană”, cu accent special pe problemele de securitate energetică europeană, de la Departamentul de Studii Mediteraneene, Universitatea din Marea Egee, Rodos, Grecia. Ea a publicat o lucrare în revista „Greece, Europe and the World” intitulată „Climate change through the perspectives of green growth”. În plus, ea a publicat și o lucrare pe site-ul „International and European Affairs Group”, odeth.eu, intitulată „Cum tehnologia hidrogenului poate influența viitorul energetic al Europei”.

Dr. Hassan TAJEDDINE (Liban)

Este președintele Uniunii Economice Libaneze, din 2014 până în prezent. Interesele sale de cercetare sunt: Cuantificarea și managementul performanței, Managementul cunoștințelor, Cercetarea operațională în management, Managementul calității, E-Guvernare, Planificare strategică, Leadership managerial și Principiul lui Pareto, Regula 80-20. În Prezen este la Universitatea Imam Ouzai din Beirut, Liban. Deține un doctorat la Facultatea Islamică de Administrare a Afacerilor.

Andreea-Cristina STANCA

Este licențiată în relații internaționale și studii europene la Școala Națională de Studii Politice și Administrative, București, cu o teză de diplomă „Specificitatea armatei israeliene: particularități și influență în politică”. A urmat un program de master în Diplomatie și Negociere la Școala Națională de Studii Politice și Administrative. Ea a participat la proiectul YOUTHPASS The Youth Creative Academy, din Cabris, Franța, care și-a propus să identifice și să aplice metode creative de învățare și exprimare care contribuie la dezvoltarea abilităților tinerilor în vremuri în care digitizarea și globalizarea devin din ce în ce mai prezente. A urmat școala de vară și cursurile modulare la Centrul de Studii Israeliene „Theodor Herzl”.

Amalia-Irina PUFULESCU

În prezent este Diplomat (Secretar II) la Misiunea Permanentă a României la ONU - New York, vicepreședinte al Comitetului Administrativ-Buget al Adunării Generale în sesiunea UNGA78 și expert în dosarul de candidatură în sistemul ONU.

În perioada 2017-2020, a fost diplomat (Atașat Diplomatic) la Departamentul Consular - Ministerul Afacerilor Externe, Diplomat (Consul) la Ambasada României la Londra - Secția Consulară și Diplomat (Secretar III), la Departamentul Uniunea Europeană - Minister de Afaceri Externe.

Dr. Fouad AKKI (Maroc)

Este profesor asistent de lingvistică aplicată la Universitatea Moulay Ismail din Meknes, Maroc. Deține un doctorat în lingvistică aplicată, iar interesele sale de cercetare includ competențe lingvistice, dezvoltarea curriculumului, analiza discursului, ecolingvistică, bilingvism și multilingvism. Dr. Akki a fost autor și coautor de articole despre predarea abilităților de vorbire și scriere, engleză pentru scopuri specifice, ecolingvistică și traducere arabă-engleză-arabă. A revizuit articole pentru multe reviste internaționale.

Dr. ing. Constantin REBEDEA

Deține un master în „Științe Militare și Informații” la Academia Națională de Informații „Mihai Viteazul”, din București, un master în „Științe Politice” la Școala Națională de Studii Politice și Administrative, este absolvent al Liceului Național. Colegiul de Apărare, Colegiul Național de Informații și Colegiul European de Securitate și Apărare. Deține titlul științific de Doctor în domeniul „Management” și a obținut titlul de „Inginer Diplomat” la Universitatea Națională de Știință și Tehnologie POLITEHNICA București, devenind ulterior cadru didactic asociat. Este expert ARACIS, verificator profesionist pentru standarde ocupaționale și autor al lucrării: „Sistemul instituțional de protecție a mediului” și al

mai multor articole științifice, publicate în reviste și în volumele evenimentelor științifice indexate, relevante pentru propriul profesional. realizări. Ca distincție de onoare, Președintele României i-a acordat „Ordinul Meritul Învățământului în grad de Ofițer”.

Dr. Jean MARSIA (Belgia)

Este președintele Societății Europene de Apărare INPA (S€D). A absolvit în 1975 Școala Militară Regală din Bruxelles, obținând o diplomă de master în Științe Sociale și Militare. După mai multe posturi în corpul de logistică al forțelor terestre, a obținut un master suplimentar în Științe Administrative. Apoi a fost selectat pentru Școala de Administrație Militară. A servit în Statul Major al Apărării în mai multe funcții legate de managementul resurselor financiare și achiziții. În 1999, a devenit consilier al ministrului apărării, responsabil în primul rând cu achizițiile militare, cercetarea științifică și educația. În 2003, a fost numit director al Școlii Militare Regale, unde a servit până la pensionare, în 2009. Apoi a devenit doctorand la Universitatea Liberă din Bruxelles. Din ianuarie 2013 până în octombrie 2014, a fost consilier pentru apărare al prim-ministrului belgian. În 2015, a devenit doctor în științe politice la Universitatea Liberă din Bruxelles și doctor în științe sociale și

militare la Școala Militară Regală. De la sfârșitul anului 2015, el a fost președinte fondator al Societății Europene de Apărare, o asociație internațională non-profit care lucrează pentru a revigora uniunea politică a Europei și pentru a obține o apărare europeană eficientă, mai potrivită pentru împărțirea sarcinilor și riscul internațional inerent NATO. Vorbește fluent franceză, olandeză, germană și engleză.

John Smith THANG (Coreea de Sud)

Autorul, John S Thang, este un politolog birman la Global Digest (Independent Think Tank Group). Puteți urmări o serie de podcasturi ale sale la Global Digest MEDIA – YouTube

John UWAYA (Nigeria)

Consilier șeful securității în cadrul John Uwaya & Associates Studii: Universitatea din Lagos, Managementul diplomelor postuniversitare, 2008 - 2009

Manager pe probleme de securitate, consultant - crește gradul de conștientizare în rândul guvernelor, organismelor corporative și persoanelor cu privire la rolurile lor complementare în securitatea privată și națională. Cu sediul în Lagos, Nigeria, firma sa de consultanță oferă expertiză în domeniu. Cu toate acestea, lucrează la nivel global pentru a oferi clienților soluții de atenuare a amenințărilor.

De asemenea, organizează și stagii de pregătire în domeniul securității.

Marian Ovidiu RĂUTOIU

*Consilier global pentru managementul riscurilor
Este un desăvârșit interlocutor, cu o minte creativă, fiind mereu pregătit pentru noi provocări.*

Este absolvent al Universității Creștine „Dimitrie Cantemir” din București.

Dr. ing. Stelian TEODORESCU

Este inginer de aviație și în timpul studiilor doctorale a fost admis în Proiectul SmartSPODAS - „Rețea transnațională pentru managementul integrat al cercetării doctorale și postdoctorale inteligente în domeniile „Științe militare”, „Securitate și informare” și „Ordine publică și Securitate Națională” - Program de formare continuă a cercetătorilor de elită - "SmartSPODAS", în acest context participând la diverse activități de cercetare, printre care se numără și cele organizate de CRISMART în Suedia. În prima parte a carierei, a desfășurat diverse activități executive în cadrul Forțelor Aeriene, iar în a doua parte a carierei, a îndeplinit și funcții de conducere în cadrul Ministerului Apărării Naționale. A participat la diverse activități de cooperare la nivel național și internațional, dobândind experiență profesională în domeniul relațiilor internaționale și al geopoliticii. A desfășurat activități didactice în mediul academic (studii universitare și postuniversitare).

PULSUL GEOSTRATEGIC

EDITORI

Pompilia VLĂDESCU
Stelian TEODORESCU

Începând cu Decembrie 2010 PULSUL GEOSTRATEGIC este înregistrat în catalogul internațional INDEX COPERNICUS JOURNAL MASTERS LIST. Acest buletin nu poate fi multiplicat și reprodus fără acord. Este permisă folosirea unor materiale sau citate cu păstrarea exactității și titlului original, precum și cu menționarea expresă a sursei. Opiniile și ideile exprimate în conținutul articolelor reprezintă punctul de vedere al autorilor.

SCANEAZĂ
PENTRU A ACCESA:
pulsulgeostrategic.ro

RIEAS Research Institute for European and American Studies

STOCKHOLM INTERNATIONAL
PEACE RESEARCH INSTITUTE

